O. Zeki EFEOĞLU

KIZIL AHTAPOTUN KOLLARI

Orkun Yayınevi

𐱅𐰇𐰼𐰚

Faruk53

O. Zeki EFEOĞLU

(İkinci Baskı)

KIZIL AHTAPOTUN KOLLARI

Rusya ve Kızıl Çin'in

Türkiyedeki Faaliyetleri

İstanbul — 1978

Dizgi - Baskı : UĞUR Matbaası

G İ R İ Ş :

Elinizdeki bu kitap, bugüne kadar neşredilmeyen vesikalarla objektif olarak ele alınmış, sosyalizm perdesi arkasında faaliyet gösteren solcu ve komünistlerin gerçek yönlerini bütün çıplaklığıyle ortaya koymuştur.

Bu kitapta;

Rusya ve Kızıl Çin'in Türkiye'de sahneye koydukları oyunların içyüzünü, komünist ihtilâlini nasıl hazırlamağa çalıştıklarını, bilerek veya bilmiyerek bazı Babıâlî basınının solcu ve komünistleri nasıl besleyip desteklediklerini komünistlerin kimliklerini, yabancı devletlerden aldıkları paraları ve hangi metotlarla çalıştıklarını, ibret ve dehşetle okuyacaksınız.

Yıllarca saklıyacağınız ve nesilden nesile kalacak olan bu kitapla, tarihe ve asil Türk milletine bir nebze hizmet edebilirsem, bundan mutluluk duyacak ve bahtiyar olacağım.

Saygılarımla

O. Zeki EFEOĞLU

Not :

Bu kitapta ele alınan olaylar 12 Mart 1971 yılı öncesine aittir.

ÜLKE	DURUMU	ÜYE SAYISI	TUTUMU	[illegible]
AFGANİSTAN		400		
ARNAVUTLUK		53.397		
CEZAYİR		900		
ARJANTİN		60.000		
AVUSTURALYA		4.750		
AVUSTURYA		37.500		
BELÇİKA		4.500		
BOLİVYA		6.000		
BREZİLYA		45.135		
BULGARİSTAN		615.300		
BURMA		5.000		
KAMBOÇ		100		
KANADA		2.500		
SEYLAN		2.300		
ŞİLİ		45.000		
ÇİN		17.000.000		
KOLOMBİYA		9.000		
KOSTA RİKA		600		
KÜBA		40.000		
KIBRIS		12.000		
ÇEKOSLOVAKYA		1.700.000		
DANİMARKA		6.000		
DOMİNİK		1.400		
EKVATOR		1.500		
SALVADOR		400		
FİNLANDİYA		45.000		
FRANSA		275.000		
D. ALMANYA		1.708.000		
B. ALMANYA		1.000		
YUNANİSTAN		27.000		
GUADELUP		1.300		
GUATEMALA		150		
GÜYAN		100		
HAİTİ		400		
HONDURAS		300		
MACARİSTAN		500.000		
İZLANDA		1.000		
HİNDİSTAN		125.000		
ENDONEZYA		[illegible]		
İRAN		1.000		
IRAK		2.000		
İRLANDA		125		
İSRAİL		3.000		
İTALYA		1.500.000		

ÜLKE	DURUMU	ÜYE SAYISI	TUTUMU	[illegible]
JAPONYA		150.000		
ÜRDÜN		700		
K. KORE		1.600.000		
LAOS		?		
LÜBNAN		6.000		
LÜKSEMBURG		500		
MALAYSİA		2.000		
MARTİNİK		700		
MEKSİKA		5.050		
DIŞ MOĞOLİSTAN		46.510		
FAS		600		
NEPAL		8.000		
HOLLANDA		11.000		
YENİ ZELANDA		400		
NİKARAGUA		200		
NİJERYA		500		
NORVEÇ		2.500		
PAKİSTAN		1.450		
PANAMA		150		
PARAGUAY		5.000		
PERU		3.000		
FİLİPİNLER		9.000		
POLONYA		2.000.000		
PORTEKİZ		2.000		
REUNİON ADASI		300		
ROMANYA		1.400.000		
SİNGAPUR		200		
G. AFRİKA		[illegible]		
İSPANYA		5.000		
SUDAN		1.500		
İSVEÇ		[illegible]		
İSVİÇRE		[illegible]		
SURİYE		2.000		
TAYLAND		2.000		
TUNUS		100		
TÜRKİYE		1.200		
S.S.C.B		12.000.000		
İNGİLTERE		35.000		
AMERİKA		13.000		
URUGUAY		21.000		
VENEZUELLA		5.000		
K. VİETNAM		700.000		
G. VİETNAM		?		
YUGOSLAVYA		1.013.500		

1965 yılında yayınlanan istatistiğe göre Türkiye'de, Moskova Komünist Partisine bağlı 1200 üye var.

RUSYA, 27 MAYIS İHTİLÂLİNDEN SONRA ORDU'NUN İŞİ SİVİL İDAREYE DEVRETMEMESİ İÇİN 500 MİLYON DOLARLIK YARDIM VADETMİŞTİ

1920 yılından bu yana faaliyet gösteren mücessel komünistler çeşitli dergi ve gazetelerde «Eski Tüfek» adı altında boy göstermişler ve çeşitli yazılarla gençliği tahrik etmişlerdir.

Yıllarca Atatürk'çülük perdesi arkasında faaliyette bulunan komünistler, 27 Mayıs İhtilâlinden sonra çalışmalarını genişletmişler ve 1961 Anayasasının açıklığından istifade ederek, illegal çalışmalarını legal hale getirmişlerdir.

Bu teşhisimizi, Dev-Genç adı altında faaliyet gösteren ve Mao'cu oldukları bilinen grubun çıkardığı kitabın önsözünde bizzat kendileri doğruluyor. (1)

«— 27 Mayıs Anayasasının sağladığı nisbî özgürlük ortamı içinde, Türkiye solu sınırlı da olsa legal çalışma olanaklarına sahip oldu. Çeşitli küçük burjuva sosyalist freksiyonları ortaya çıktı. Belirli ölçüde bu akımların etkisi altında kalsa da, Türkiye Üniversite gençliği, sosyalist gençlerin öncülüğünde bağımsızlık bayrağını yükseklerde tutmaya çalıştı. Bu mücadelesi ile Türkiye'nin politik hayatını önemli ölçüde etkiledi. Gençliğin yarattığı kıvılcım, giderek işçi ve köylü yığınlarını da sardı...»

Aynı kitabın birinci sayfasının ilk paragrafı ise şöyle:

«— İlk Fikir Kulübü, Demokrat Partinin son yıllarında bir küçük burjuva aydınlar hareketi olarak Siyasal Bilgiler Fakültesinde eyleme geçti. Cumhuriyet Halk Partisi

---

(1) Kurtuluş Yayınları: (Türkiye'de Devrimci Mücadele ve DEV-GENÇ)

paralelinde Demokrat Partiye karşı yürütülen muhalefetin bir parçası olmaya çalıştı...»

İleride teferruatı ile ele alacağımız anarşik olayların müsebbibleri, 1961 Anayasasında nasıl faydalandıklarını sarih olarak anlatmakta ve başarıları ile övünç duymaktadırlar.

Yıllardanberi Türkiye'de vukubulan her olaydan faydalanmak isteyen Rusya, 27 Mayıs İhtilâlinde ortaya çıkmış ve Millî Birlik Komitesine —Orta Doğu'daki her askerî yönetime yaptığı gibi— yanaşmaya çalışmışsa da merhum Cemal Gürsel'in müdahalesiyle bu menfur emelinde muvaffak olamamıştır. Cemal Gürsel bu hususta yapmış olduğu bir açıklamada şunları söylemiştir: (2)

«— Rusya, Ordunun işi sivil idareye devretmemesi, için, ihtilâl hükûmetine 500 milyon dolar yardım vaad etti...»

Her zaman Türkiye'deki anarşik olayların içinde bulunan Moskova, 27 Mayıs İhtilâlinden sonra işi daha çok azıtmış ve komünizm ihtilâli için Türkiye'deki solcu ve komünistleri faaliyete geçirmiştir.

SOLCU VE KOMÜNİSTLERİN GAZETELERİNİ BUGÜNÜN KOMÜNİST DÜŞMANI GAZETELER DİZİYOR VE BASIYORLARDI

Türkiye'deki komünistleri masum birer vatansever olarak göstermek isteyen bir kısım Babıâli basını, gaflet ve dalâlet içinde bulunan sözüm ona bazı aydınlar, bilerek veya bilmeyerek komünistlerin ekmeklerine yağ sürmüşler ve onlara bir nevi yardımcı olmuşlardır.

Ne hazindir ki, solcu ve komünistlerin organı olarak çıkan bazı dergi ve gazeteleri,bugün anarşistlerin bir numaralı düşmanı olarak görünen bazı gazeteler kendi matbaalarında dizmiş ve basmışlardı. Bu konuda birkaç örnek verelim:

---

2) Hürriyet Gazetesi: 15 Haziran 1962

DEVRİM GAZETESİ :

Sahibi: Cemal Reşit Eyüpoğlu, Genel Yayın Müdürü, Doğan Avcıoğlu olan bu haftalık gazete, Kızıl Çin'in görüşlerine bağlı grubun bir kısmını temsil etmiş ve Doğan Avcıoğlu'nun Başkanlığı altında bulunan «Millî Kurtuluş Cephesi» etrafında birleşmiştir. Gazete:

«Ankara'da yayınlanan, Adalet Gazetesi matbaasında dizilmiş, tertip edilmiş ve Hüriyet Gazetesi matbaasında basılmıştır.»

İŞÇİ—KÖYLÜ GAZETESİ :

Bu gazete, Doğu Perinçek'in etrafında bulunan «Proleter Devrimci Aydınlık» grubuna bağlı Dev-Genç tarafından çıkarılmıştır. Kızıl Çin görüşlerine bağlı olan bu Mao'-cu gazete onbeş günde bir çıkmış, komünist ihtilâline zemin hazırlamak için Türkiye'nin pek çok yerinde dağıtılmıştır. Deniz Gezmiş ve İsrail Konsolosunu kaçıranlar bu gazete etrafında toplanmışlardır. Gazete:

«Ankara''da yayınlanan Adalet Gazetesi matbaasında dizilmiş, tertip edilmiş, ve CHP.'nin Ulus Matbaasında basılmıştır. Son üç sayısının dizgi ve baskısı tamamen CHP.'nin Ulus matbaasında yapılmıştır.»

PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK :

Haftalık olarak çıkan bu dergi, İşçi-Köylü gazetesinin devamıdır. Aynı grup tarafından çıkarılmıştır. Dergi: CHP.'nin Ulus matbaasında basılmış ve dizilmiştir.

İleride çeşitli vesikalarını vereceğimiz olayların yanısıra, solcu ve komünistler, her yola başvurmuşlar, TRT, tiyatro ve sinemaya da el atmışlardı. Bu arada Sol propagandası yapan tiyatro ve sinemalarda oynanan piyes ve filmleri, hükûmetin yasaklamasına rağmen Danıştay bunları serbest bırakıyordu. Bir örnek:

Devamlı olarak sol eğilimli filmler çevirmiş olan Yılmaz Güney (Yılmaz Pütün)'in çevirmiş olduğu «Umut» fil-

mi, sol propaganda yapmaktan dolayı hükûmet tarafından yasaklanmış ve bu yasak kararı, Danıştay tarafından kaldırılarak, filmin oynatılması serbest bırakılmıştı. (3)

Filmin, sol basında methiyesi de yapıldığı için Ruslar, bir heyet tarafından filmi tetkik ettirmişler ve sol propagandasını beğenerek filmi, 250 bin liraya satın almışlardır.

Olayı bir övünç kaynağı olarak belirten gazete, haberi şöyle veriyordu. (4)

«— Oynatılması sansür tarafından yasaklanan ancak daha sonra Danıştay tarafından serbest bırakılan «Umut» filmi bütün «Sovyetler Birliği»nde oynatılmak üzere Ruslar tarafından 250 bin liraya satın alınmıştır.

Önceki gece «Umut» filmini Güzel Sanatlar Akademisinde seyreden Sovyet Büyükelçiliğine mensup bir heyet, filmi çok beğendiklerini açıklamışlar ve baş oyuncusu yönetmeni olan Çirkin Kral Yılmaz Güney'i tebrik etmişlerdir...»

Rusya bu filmi satınalmış ve Rusya'da büyük propagandalarla ilân etmiş ve bütün sinemalarında oynatmıştır.

RUSYA, TÜRKİYE'DEKİ SOLCU GAZETE VE DERGİLERİ DEVAMLI OLARAK BESLİYOR VE PARA DAĞITIYORDU...

Türkiye'de yayınlanan bazı solcu kitap ve dergileri, Rusya desteklemekte ve bunlar için devamlı olarak para ödemektedir.

Türkiye'de komünizm ihtilâlini gerçekleştirmek amacıyla, her yola başvuran Moskova, 1961 Anayasası'nın açıklığından istifade etmesini bilmiş ve bundan büyük faydalar sağlamıştır.

---

(3) Yılmaz Güney, komünist anarşistlere ardım etmekten dolayı tutuklanmıştır. Güney, komünizm propagandası yapmaktan dolayı daha evvelce tevkif edilmiş ve 1 yıl 7 ay hapis cezası almıştır.

(4) Saklambaç Gazetesi: 16 Ocak 1971

Daha evvelce de söylediğimiz gibi, bugün Türkiye'de vuku bulan her türlü anarşik olayların arkasında Moskova bulunmuş mânen ve maddeten desteklemiştir. Şimdi bu iddiamıza bir misal olarak Yeni Gazete'de «Altına Hücum» başlığı altında yayınlanan bir makaleyi beraberce okuyalım: (5)

«Son zamanlarda bazı yazarlarımızın dış ülkelerde de eserlerinin tercümeleri yapılıyor. Bu, yazarlar hem memleketimizi dışarıda tanıtmış oluyorlar, hem de telif hakkı alıyorlar.

İlk bakışta bundan fazla sevinilecek bir şey olmaz.

Fakat bir de madalyonun ters tarafı var. İşte işin orası yürekler acısı...

Önce dış memleket neresidir? O noktada anlaşmak lâzımdır. Fransa mı Hayır. Almanya mı? Hayır. Ya neresi diyeceksiniz.

Genellikle bu dış ülke, ya Rusya'dır, ya da onun uydusu olan demir perde gerisi, başka bir ülkedir.

Siz Türkiye'de ağzınızla kuş tutsanız, dünyanın en edebî, en felsefi, en siyasî eserini yazsanız, size aldıran olmaz. Lâkin meselâ Vietnam savaşında Vietkong'ların nasıl kahramanca dövüştüklerini kaleme alın ve bunu istediğiniz kadar acemice yazınız, bu yazınıza derhal ya bir Sovyet dergisinde, ya da Azerbeycan veya Bulgar yayınında derhal yer alır. Hele bu arada Amerikan düşmanlığını da savunuyorsanız, Rusya'da zamanla sizin hesabınıza iyi bir telif hakkı toplanmış olur.

Sovyetler, telif hakkını döviz olarak sahibine başka memleketlerde ödemezler. Bu parayı alacak kişilerin, Sovyet Rusya'ya giderek, onu orada harcamaları şarttır.

İşte son zamanlarda bir çok Türk yazarının dış ülkelerde yayınlanan sözde eserleri çoğunlukla bu çeşitten eserlerdir.

---

(5) Yeni Gazete: 18 Haziran 1966 — (Hikmet Bil)

Görülüyor ki, Sovyetli komşularımız için önemli olan edebiyat veya fikir değildir. Onlar sadece kendi propagandalarına bir çeşit prim ödemektedirler.

Şimdi Türkiye'nin sesini dışarılarda da duyurmak kisvesi altında bir nevi Altına Hücum devam etmektedir.

Türkiye'yi sefalet içinde, ağaların kulu, evsiz barksız, bitli, ahlâktan yoksun bir memleket gibi gösterebilen, hele onu, bu hale Amerikan sömürgecilerinin soktuğu teşhisini koyan her Türk yazar ister acemi olsun, ister usta olsun hemen eserleri dış ülkelerde yayınlanmış bir büyük üstad olmağa adaydır...

İşin üzülecek kayda değer bir tarafı da, son zamanlarda solculuk adına bu günahı işleyenlerin habire çoğaldıklarıdır.

Eğer solculuk bu ise, gerçek solcuların nasıl oluyor da yüzleri kızarmıyor? Vicdanları sızlamıyor? İşte işin anlaşılması güç olan yönü budur.»

Yukarıdaki bu açık seçik beyanatın, Moskova'nın Türkiye ile ilgili, diğer faaliyetlerinden bazılarına da bir göz atalım.

Daha evvelce de belirttiğimiz gibi, Cemal Gürsel vermiş olduğu bir beyanatta, şöyle diyordu: (6)

«Ordunun işi sivil idareye devretmemesi için, Ruslar, ihtilâl hükümetine 500 milyon dolar (10 milyar lira), yardım teklif ettiler.»

Gürsel bu açıklamayı Tandoğan'da bulunan Astsubay gazinosunda yapmıştır.

Cemal Gürsel'in bu korkunç beyanatından bir müddet sonra Yeni İstanbul Gazetesi, büyük manşetlerle şu haberi veriyordu: (7)

«Rusya'nın 27 Mayıs İhtilâlinden birkaç hafta sonra sabık MBK Hükümeti emrine sarfiyatı serbest olmak üze-

---

(6) Hürriyet Gazetesi: 15 Haziran 1962

(7) Yeni İstanbul Gazetesi: 12 Eylül 1966

re 500 milyon dolarlık (takriben 10 milyar lira) bir para teklif ettiği öğrenilmiştir.

Teklif ilk olarak sabık Rus Başbakanı Nikita Kruşçev tarafından Birleşmiş Milletler toplantısı sırasında devrin Dışişleri Bakanı Selim Sarper'e yapılmıştır. Sarper'e yapılan tekliften bir sonuç çıkaramayan Rus'lar ikinci ve üçüncü tekliflerini MBK Hükûmetine ve Cemal Gürsel'e Ankara Büyükelçileri Nikita Rijov vasıtasıyla tekrarlamışlardır.

Rus'lar 500 milyon dolarlık para teklifi mukabilinde o zamanın hükûmetinden şu şartların yerine getirilmesini istemişlerdir.

1 — Türkiye tamamen NATO'dan ayrılacak.

2 — Türkiye'deki bütün Amerikan üsleri sökülecek.

3 — Ticarî münasebetlerde Rus'lara öncelik tanınacak ve iktisadî gelişmelerde Türk-Rus ortaklığı olacak.

Türkiye'nin bu şartları yerine getirmesinden sonra Rus'lar da Kafkasya'daki Rus üslerini kaldıracaklarını ve en yakın askerî tesislerin 300 kilometre uzakta bulunacağını vaâd etmişlerdir..

Rus'ların devamlı şekilde yaptıkları bu teklifler, MBK hükûmeti tarafından reddedilmiştir.»

Rus'ların bu tekliflerinin reddedilmesinde, Cemal Gürsel büyük rol oynamış ve teklifin görüşülmesine dahi lüzum olmadığını bildirmiştir. Bu teklif, Cemal Gürsel'in üzerinde geniş etkiler yaratmış Rus'ların bu cüretlerini hayatının sonuna kadar unutamamıştır.

Ruslar bu tekliflerinden sonra gene boş durmamışlar ve devamlı olarak, çeşitli yollardan Türkiye'de para dağıtmışlardır. Bu konuda basında çıkan bazı haberleri gene beraberce izliyelim. (8)

«Moskova'nın tâlimatı mucibince, Türkiye'deki kızıl ajanlara 50 milyon gizlice dağıtıldı.»

---

(8) Bugün Gazetesi: 15 Aralık 1966

«Sovyet Basın ve Kültür Ataşeleri ile Tass Ajansı muhabirleri, devamlı olarak müseccel komünistlerle temas ediyorlar.»

Sovyet Rusya'nın, memleketimizdeki komünist faaliyet ve propagandaları organize eden şahıslara, bu sene içerisinde takriben 30 milyon liralık yardım yaptığı endirekt yollarla tesbit edilmiştir.

Sovyet Başkonsolosluğu'nda daha evvel ihdas edilen Basın Ataşeliğiyle beraber, geçen sene kurulan Kültür Ataşeliği ve Tass Ajansının Ankara ve İstanbul muhabirleri marifetiyle, mücessel komünistlere devamlı olarak külliyetli para ödemektedirler. Bu beslenmelere mukabil de, bilhassa tiyatro ve sinema alanında, geniş çapta yıkıcı faaliyetler yürütülmektedir.

Geçen senelere nisbetle, Türkiye'deki komünist cereyanların daha çok artmasına sebep olarak, Sovyetlerin büyük miktarda para akıtması gösterilmektedir. Bilhassa İzmir Enternasyonal Fuarındaki Sovyet Rusya Pavyonu ile Romanya, Çekoslavakya, Bulgaristan, Polonya ve Doğu Almanya gibi peyk memleketlere ait sergilerin reklâmı bahanesiyle milyonlarca lira para dağıtıldığı siyasî polis tarafından tesbit edilmiştir.

Rusya ve demirperde gerisi memleketlerinin pavyon reklâmlarına ayrılan 10 milyon lira, komünizm propagandası yürütecek belli şahıslara dağıtılırken ne şekilde hareket edecekleri de dikte edilmektedir.

MOSKOVA, 1965 YILINDA TMF'NA OSMANLI BANKASI VASITASIYLA PARA GÖNDERMİŞTİ.

Bilindiği gibi, 1965 yılında Moskova'dan TMTF'na Osmanlı Bankası vasıtasıyla gönderilen paralar, yanlışlıkla MTTB'ne gitmiş ve böylece, Rusya'nın gönderdiği paralar meydana çıkmıştır.

Moskova'dan Osmanlı Bankası vasıtasıyla gönderilen paralar şöyledir:

25.8.1965 tarihinde 2500 dolar, 28.11.1965'te 204 dolar ve gene aynı tarihlerde de 500 dolarlık bir çek gelmiştir...

MTTB Başkanlığı, Moskova'dan gönderilen ve yanlışlıkla Federasyon yerine kendilerine gelen bu paraları, noter vasıtasıyla almış ve 2500 doları da, yanlışlığı haber alan Millî Türk Talebe Federasyonu almıştır. Noter vasıtasıyla alınan bu paralar, bütün vesikalarıyla basına açıklanmış ve o günün Federasyon idarecilerinin, Moskova'dan nasıl beslendikleri böylece meydana çıkmıştır.

Bu arada Rusya'nın Türkiye'de dağıttığı diğer paralardan da birkaç örnek daha verelim. (9)

DIŞ HABERLER SERVİSİ

«Buradaki tarafsız bir kaynak, Türkiye'deki sosyal çalkantıların mesnedinin, Türkiye'nin şimalinde bulunan Rusya olduğunu ve ihtilâl tatbikatının meydana gelebilmesi için birkaç senedenberi Rus Gizli İstihbarat Teşkilâtının bu hareketi sevk ve idare edebilecek, üst kademeye bol miktarda tahsisat verdğini açıklamıştır.

Aynı kaynak, Rusyaların İsviçre'de bulunan bir Banka ile anlaşmış olduğunu ve bu Bankanın yüksek fiyatlarla Türk parası topladığını belirtmiştir.»

Gazete bundan sonra Türk paralarının bir bankaya yatırıldığını ve bu paraların ekseriyetle 500'er liralıklar olduğunu belirtmiştir.

DEMİRPERDE ÜLKELERİNİN FUARDAKİ PAVYONLARI İÇİN 50 MİLYON LİRA REKLÂM PARASI AYRILMIŞ VE BU PARALAR BELİRLİ KİŞİLERE DAĞITILMIŞTIR.

Rusya'nın giriştiği bu teşebbüslerin yanısıra, bilin-

---

(9) Bizim Anadolu Gazetesi: 11 Temmuz 1970

diği gibi 1965 yılında Türkiye'ye Moskova Devlet Sirki gelmiş ve yapmış olduğu yüzbinlerce liralık hasılât Türkiye'de kalmıştı.

İzmir Fuarında, İstanbul ve Ankara'da da gösterilerde bulunan bu sirkin bütün hasılâtı, Türkiye'deki solcu ve komünistlere dağıtılmıştır. Bugün eskisi gibi solcu ve komünist yazarlara ödenen telif ücretleri Moskova'da değil Türkiye'de ve diğer dış devletlerde ödenmekte ve Suriyeden Türk paraları toplanmaktadır.

Moskova'nın Türkiye'de dağıttığı paraların bilinen bir kısmını burada açıklamış bulunuyor ve böylece mâsum dimağları uyarıyoruz.

SOLDAKİ İLK ÇATLAMA 1965 YILINDA BAŞLAMIŞTI

Birkaç örneğini verdiğimiz olayların yanısıra, ele aldığımız konuyu daha iyi belirtebilmek ve anarşik olayların temelinde yatan tahrikleri anlatabilmek için, önce Türkiye'deki sosyalist ve komünistlerin faaliyetleri hakkında kısaca malûmat verelim:

1961 Anayasasından istifade etmesini bilen solcular, 1961 Anayasasının açıklandığından faydalanmışlar ve böylece ilk kurulan Türkiye İşçi Partisi'ni ele geçirerek burada legal faaliyetlerine başlamışlardır.

1920 yılından bu yana, Türkiye'de ilk defa solcu ve komünistler bir parti bünyesinde toplanmış ve böylece legal şekilde Moskova komünizmi lehine çalışma içine girmişlerdir.

Türkiye İşçi Partisi (TİP) Rusya'ya bağlı diğer sosyalist ve komünist partiler gibi, Kommintern'in 1935 yılında yapılan VII. toplantısında alınan kararlarını uygulamış ve Türkiye şartları içinde (Anayasaya titizlikle bağlı kalarak) parlâmenter sistem içinde faaliyet göstermiştir.

Yine bu kararlar ölçüsünde demokrasının eksiksiz uygulanmasından çalışmak, faşizme ve gericiliğe karşı cephe birliği kurmak, demokratik partiler (!) arasında «işbirliği» sağlamaktır.

Türkiye İşçi Partisi'nin kurulmasından bir müddet sonra parti içinde fikir ayrılıkları başgöstermiş ve bu ayrılıklar, 1965 yılından sonra daha da kesinleşmiştir.

Solcu ve komünistlerin fikir yönünü yürüten Yön dergisi Moskova'ya bağlı gruba kafa tutmuş ve ilk fikrini şöyle açıklamıştı: (10)

«— Öte yandan hiç bilmediğimiz bir Çin var. Amerika'ya ve Sovyetler Birliği'ne kafa tutan.

---

(10) Yön Dergisi: 15 Haziran 1966 (Üçüncü Dünya - Doğan Avcıoğlu)

Kurtuluş Savaşı başarımız üzerine gözlerini ümit ve hayranlıkla Mustafa Kemal'e çeviren Mao'nun Çin'ini peşin hükümleri bırakarak tanımak zorundayız. Yön, bu hususta üstüne düşecek görevi yerine getirecektir. Yön 3. Dünyayı, hayale yer vermeden ümitleri ve ümitsizlikleri ile olduğu gibi tanınacaktır.»

Doğan Avcıoğlu'nun bu yazısının yanısıra, İlhan Selçuk da Yön dergisinde yazdığı yazılarla Çin devrimini destekliyordu (11).

TİP içinde fikirlerini açıkça savunan Doğan Avcıoğlu ve İlhan Selçuk, çeşitli dergilerde bu fikri empoze etmişler ve böylece, solcu ve komünistler arasında ilk bölünmeler başlamış bu bölünmeler ile, Kızıl Çin'e bağlı grup meydane almıştır.

Kendilerini (Proleter Devrimciler) olarak adlandırılan bu grubun liderliğini müseccel komünist Mihri Belli üzerina gelmiştir.

Solcu ve komünistlerin bütün dünyada propaganda vasıtası olarak kullandıkları Vietnam savaşı Türkiye'de de tek yönlü olarak ele alınmış TRT, ile beraber solcu ve komünistler hergün Vietnam savaşına ait haberler vermişler ve makaleler yazmışlardır. Kızıl Çin'i daha iyi tanıtmak maksadı ile ele alınan bu haberlerle, masum dimağlarda tereddütler uyandırarak Amerikan düşmanlığını aşılamak, Kızıl Çin'i emperyalist bir ülke olmadığını anlatmaktır.

Her saat başı TRT'nin Vietnam savaşına ait verdiği haberler de tamamen kasıtlı olarak ele alınmış ve hususî suretle neşriyat yapılmıştır.

Bilindiği gibi Vietnam ,tarafsız bir ülke olarak yaşarken Vietnam komünistleri Vietnam'ı Kızıl Çin'e peşkeş çekmişler ve Kızıl Çin, komünistlerin ağır bastığı Kuzey Vietnam'ı işgal ederek vatan haini ve Vietnam komünist partisi lideri Ho-Şi-Ming başkanlığında bir komünist hükü-

---

(11) Yön Dergisi: Sayı : 166

met kurmuştur. Bu arada, komünist düşmanı Milliyetçi Hükûmet, Kızıl Çin saldırısına karşı koymuş ve böylece Vietnam ikiye ayrılmıştır. Kızıl Çin bütün dünya komünistleri vasıtasıyla Orta Şarka el atmış ve bütün Asya'yı elde etme plânlarını uygulamağa başlamıştır. Bunun için ortaya büyük paralar döken Kızıl Çin, parayla adam satınalmakta ve bu komünist militanlar vasıtasıyla emperyalist gayesine ulaşmak istemektedir. Türkiye'de yaratılan anarşik olayların altında da, Kızıl Çin ile Rusya'nın parmağı bulunmaktadır.

DOĞAN AVCIOĞLU, MİLLÎ KURTULUŞ CEPHESİ KURULMASINI İSTİYOR

Solcu ve komünistlerin iki gruba ayrılmasına sebep olan ve 1961 yılında ilk neşriyatına başlayan Yön dergisinin çıkışı Türk solları arasında belli bir güven duygusu uyandırmıştı.

Gaziantep'te çıkan «Gerçek» gazetesi sahibi Sakıp Erdem: İnönü'nün **«Türkiye'de sosyalizmi tutturursanız sizi desteklerim»** dediğini yazıyordu. Klâsik sollar arasında güvensizliğin nedenlerinden biri de «Yön» hareketinin eski komünistlerin çıkardığı «Kadro» dergisinin bir devamı ve bir oyunu olduğu üzerinde toplanıyordu.

Gaziantep'deki gazetede Sakıp Erdem şöyle diyordu: (12)

«— İnönü bir görüşme sırasında Yön dergisi sahibi Doğan Avcıoğlu'na (Eğer siz sosyalist olarak kendinizi topluma kabul ettirebirseniz ben de sizi himaye ederim) der. Bu sözü duyunca ilk önce tebessüm ettik. Zira kendisini topluma kabul ettirebilecek güçte olan bir varlığa karşı, İnönü'nün muavenetine ne ihtiyaç vardır.»

Klâsik solların itirazları bir dereceye kadar haklı idi. CHP teşkilâtı yürütücülerinden Cemal Reşit Eyüboğlu, esa-

(12) Gerçek Gazetesi: 15 Ocak 1965 - Gaziantep

sen «Yön» dergisinin kurucularındandı. Doğan Avcuoğlu ile CHP'nin ilmi araştırma kurulunda çalışmıştı. Fakat gene de klâsik sol «Yön»'ün tatlı su sosyalizmine ses çıkartmıyor, hatta «Bildiri» ye koyduğu imzalarla «Yön» etrafında başlayan sosyalist harekete arka çıkıyordu. (13)

MİLLÎ KURTULUŞ CEPHESİ PROGRAMI:

Doğan Avcıoğlu'nun «Sosyalist Gerçekcilik» adı altında yazmış olduğu yazı, Moskova hattının dışında kurulmuş olan bir «Millî Kurtuluş Cephesi»nin programı ve nasıl teşkil edileceğini bildiren talimatı idi. Klâsik solların hemen akabinde gösterdiği reaksiyon da «Yön» sollarının Pekin hattını izlediklerini ima eder mahiyette idi. Doğan Avcıoğlu zikri geçen cepheleşme konusunda şunları yazıyordu: (14)

«— Sosyalistler her çeşit doğmatizmden ve ayırıcılıktan sıyrılarak toplumun çeşitli sınıflarında mevcut gerçek demokrasi taraftarı vatanseverleri toplayabilecek olan «Millî Kurtuluş Cephesi»ni gerçekleştirmeye çalışmalıdır... Politik hayatımızda nüfuzunu gittikçe artıran büyük burjuvazi **yeni tip sömürgeciliğini memleketimizde, temsilcisi haline gelmektedir. Bu sebeple burjuvaziye karşı takınılacak tutum dikkatle incelenmelidir. Onu bir blok olarak karşıya almaktan imkan nisbetinde kaçınmalıdır. O halde sosyalizmin bugün temel meselesi anti-emperyalist ve anti- feodal mücadeledir... Sosyalizme giden yol Millî Kurtuluş Hareketlerinden geçmektedir. Her türlü doğmatizmden ve aşırı düşünceden sıyrılmak, toplumun bütün tabakalarında yer alan milliyetçi ve demokratik kuvvetlerin bir araya getirilmesine çalışmalıdır. Milli Kurtuluş veya İlericiler Cephesi ismini verebileceğimiz bu geniş grubun birbirlerine bir araya getirilmesine çalışmalıdır. Milli Kurtuluş veya İlericiler Cephesi ismini verebileceğimiz bu geniş grubun birbirlerine**

(13) Yön Dergisi: 31 Ocak 1962
(14) Yön Dergisi: 12 Eylül 1962

benzeyen muhafazakâr partilerin karşısına dikilmesi bugünün en önemli meselesidir. CHP veyaCHP'ye karşı olanlar gibi sun'i bir bölünmenin yerini gerçek bir ayrılma olan ilerici-gerici bölünmesi almalı, bugün muhafazakâr siyasî partilerin içinde yer alan ilerici kuvvetler gerçek yerlerini bulmalıdır...

İŞÇİ VE KÖYLÜ

İşçi sınıfının sosyalist mücadelenin ön saflarında yer aldığı âşikardır. Sınıf önderliği davası bugünün meselesi olarak ortaya atılmamalı, sosyalistler birleştirici ve toplayıcı olmağa dikkat etmeli ve bu yolda fedakârlıktan çekinmemelidir. Sınıf önderliği meselesi sanki bugünün en hayatî meselesi imiş gibi her şeyin üstünde sayan bir davranış, sanırız ki çeşitli sosyal grupların psikolajisi gözönünde tutmadığı için hiç değilse tatbik bakımından hatalı olmuştur. Memleketimizde ancak işçi ve köylü ittifakı kuvvetli bir halk hareketinin temelini teşkil edebilir.

AYDINLAR:

Milli Kurtuluş Hareketi safhasında, mücadelenin ideolojik alanda sözcülüğünü istesek de istemesek de aydınlar yapacak gerekli kadroyu geniş ölçüde onlar sağlıyacaktır. Türkiye, öğretmeni ile subayı ile, memuru ile, fakir ve orta sınıftan gelme önemli bir aydınlar sınıfına sahiptir. Bu Atatürk'çü vatansever aydınların Milli Kurtuluş Cephesi'nin gayelerini benimsememeleri için hiçbir ciddi sebep yoktur...

GENÇLİK:

Gençliği kazanan bir siyasi hareket yenilmez bir kuvvettir ve gençlik ilericilerin en tabii müttefikidir.

ORDU:

Fakir ve mütevazi ailelerden gelen ordu, Türkiye'mizin ileri hamlelerinde dayanılacak en sağlam kuvvetlerden biridir. Batı'da ordu burjuvazisi kendi çocuklarını asker yapmış,

onları sınıf menfaatlerini koruyacak şekilde yetiştirmiş ve askerlik mesleğini işçi ve köylü çocuklarına kapamıştır. Bu sebeple Batı'da ordu gerici kuvvetlerin safında yer almış haklarını arayan işçilere kurşun yağdırmıştır.

Türkiye'de ise halktan çıkmış bir ordu vardır. Bu orduyu hakim sınıfların elinde itaatkâr bir alet olarak düşünmek büyük bir hatadır.»

C.H.P.NİN İLMİ ARAŞTIRMA KURUMU ÜYESİ AVCIOĞLU, MUTLAKA BİR SOL CEPHENİN KURULMASINI İSTİYORDU

Doğan Avcıoğlu'nun muhtelif sınıflara el atması, komünizm ihtilâlinin zeminini hazırlamaktı. Bu sebeple ilân ettiği «Millî Kurtuluş Cephesi» programı, muhtelif cephelerde kabul edilmiş ve desteklenmiştir.

Avcıoğlu'nun yayınladığı bu programın yanısıra teşekküleden «Sosyalist Kültür Derneği» bilhassa Millî Kurtuluş Cephesi'nin uygulanmasında önemli rol oynamıştır. Nitekim «Sosyalist Kültür Derneği» yayınladığı bir bildiri ile bunu isbat etmiş ve komünizm ihtilâli zeminini hazırlayan ilk bildirisinde şunları söylemişti. (15)

«— Sosyalizm, Türk ulusunun ileride bir medeniyet seviyesine ulaştırmak hedefine yönelmiş halkçı bir düzen kurmak üzerine yapılan «Millî Kurtuluş Savaşımız'ın bir devamı ve yeni bir hamlesi olacaktır.»

Yön Dergisi'nin yayınladığı gerek bu program gerekse aynı derginin kadrosu tarafından teşkil edilen «Sosyalist Kültür Deneği»nin teşekkülü, klâsik solcuları itiraza sevketmişti. Kurulan bu dernek, Avcıoğlu'nun yayınladığı programı uygulayacaktı. Böylece, ilk defa temeli atılan Kızıl Çin

(15) Yön Dergisi: 16 Ocak 1962

in görüşüne bağlı bir teşekkülün faaliyeti resmen başlamış oldu...

Milli Kurtuluş Hareketleri

ve Lenin

Lenin, ilk komünist ihtilâlini «Milli Kurtuluş Cephesi» kurarak başarmıştı.

SOSYALİST KÜLTÜR DERNEĞİ NİÇİN KURULDU? KURUCULAR ARASINDA ÜNİVERSİNE ÖĞRETİM ÜYELERİ İLE TİP VE CHP'Lİ MİLLETVEKİLLERİ VE ATTİLÂ KARAOSMANOĞ'LU BULUNUYORDU.

Doğan Avcıoğlu ilk defa «Millî Kurtuluş Cephesi Programı»nı açıkladıktan sonra, (16) bu programın uygulanması ve tatbik sahasına konulması için, Doğan Avcıoğlu yeni bir dernek kurmak üzere faaliyete geçmiş ve bu düşüncesini ilk olarak Yön dergisinde açıklamıştır. (17) Avcıoğlu, dergisinin ilk sayfasını tahsis ettiği bu açıklamada «Ben sosyalistim Diyenler» başlığı altında özetle şunları söylüyordu.

«Uzun bir süre önce değil, daha henüz geçen sonbaharda «sosyalizm» kelimesi Türkçe'nin «tehlikeli deyimler» sözlüğündeydi... Yön'ün belki de en büyük hizmeti, «sosyalizm»i artık rahatça söylenebilen ve benimsenen bir kelime haline getirmek olmuştur.

«Çekinmeden ben sosyalistim» diyen ve bu sistemin başarı kazanması için bir araya gelenler de çok.

Bugün Türkiye'nin şimdiye kadar hiç bir devirde görülmemiş sayıda «ben sosyalistim» diyenlerle dolu olduğudur.

Muhakkak olan bir başka nokta daha var: Her «sosyayalistim» diyen daha henüz ortak sisteme varmamış, sosyalizmin Türkiye'deki meseleleri üzerine uzun boylu düşünüp belli çözümlere erişememiş ve nihayet sosyalizmi nasıl gerçekleştirmek gerektiği noktasında yeter derecede tartışma imkanı bulamamıştır. Ama herkesin içindeki temel inanç bir: Türkiye'nin içine düştüğü çıkmazlardan kur-

---

(16) Yön Dergisi: 12 Eylül 1962

(17) Yön Dergisi: 19 Aralık 1962

taracak, her türlü sömürücülüğü ortadan kaldıracak gerçek demokrasi düzeninin kurulması için gerekli koşulları yaratacak tek sistemin sosyalizm olduğuna inanıyoruz. Bunun dışında her türlü bocalamalar bize bugünkü geriliği, dengesizliği sürdürmenin, ileri ülkelerdeki aramızdaki uzaklığı büsbütün açmanın bahaneleri gibi görünüyor, sosyalizm dışında şu veya bu şekilde bir çözüm tarzı ileri sürenlerin, ya bilimsellikten uzaklaşıp duygusuzluğa sürüklendiklerini, ya da özel çıkarların peşinde koştuklarını hissediyoruz.

«Sosyalist Kürtür Derneği» böyle bir temel inanç çevresinde birleşenleri daha yakından fikri temasa geçirmek, aralarında sosyalizmin meselelerini tartışmalarına imkân vermek, belli çözümler üzerine çalışmak, varılan sonuçları demeçler, konferanslar, kitaplar yoluyla yaymak ve sosyalist düzeninin temellerini hazırlayacak kültürel faaliyetlere girişmek amacıyla kurulmaktadır. Bu çalışmaların sosyalizmi başarıya götürme yolundaki örgütlenme gayretlerine düşünce alanında yardımcı olacağı muhakkaktır.»

Avcıoğlu, bundan sonra, derneğe herkesin alınamayacağını ve bunun derneğin menfaatı için yapıldığını belirtmekte ve dernek aleyhine bir iftira kampanyasının başlıyacağını, derneği yıkmak isteyenlerin çıkacağını belirttikten sonra, şöyle devam etmektedir:

«Sosyalist Kültür Derneği» kurucuları, emeği toplumun temel değeri sayanları, Türkiye'yi yükseltmek için sosyalizm idealine inanları, her türlü sömürücülüğü ortadan kaldıracak bir demokrasi düzeninin kurulması bakımından gerekli koşulları bilim ışığında incelemek, böyle, bir düzenin kültür temellerini araştırmak ve vardıkları sonuçları yaymak amacıyla dernek bünyesinde yer almağa çağırmaktadırlar. Kurucuların listesinden de anlaşılacağı gibi dernek sosyalizme inanmış, fakat karşılıklı tartışma, araştırma ve yayma imkânları bulunmadığı için bunun meseleler üzerinde henüz teferruatlı ortak çözümlere varmamış, kimseleri biraraya getirmeye yarayacaktır. Üyelik de, kurucu-

luk bakımından gözönünde tutulan bu temel kıstasın rol oynayacağı ve derneğin her şeyden önce sosyalistler arasında düşünce yakınlığı sağlıyacağı, ondan sonra da, Batı dünyasında birçok derneğin yaptığı gibi sosyalist görüşün yayılmasına hizmet edeceği muhakkaktır.»

Doğan Avcıoğlu yayınladığı bu ilk sosyalist mesajında belirttiği konular yerine getirilmiş ve böylece sosyalizm perdesi arkasında komünizm propagandası yapılmış, sosyalizme ait, komünist kitaplar tercüme edilmiş ve yayınlanmıştır. Vuku bulan anarşik olayların temelinde yatan ana gerçek Avcıoğlu'nun bu çıkışındadır. Avcıoğlu bu yazısında «sosyalist Kültür Derneği» kurucuları olarak bildirilen ilk listedeki isimlerden (Recai İskenderoğlu, Burhanettin Uluç, Attilâ Sönmez sonradan neşredilen kurucu listesinde isimleri yoktur.) Avcıoğlu bundan sonra «Sosyalist Kültür Derneği Kuruldu» başlığı altında yayınladığı haber şöyleydi : (18)

«Sosyalist Kültür Derneği», nihayet kuruldu. Kurucular hafta sonunda Ziya Gökalp Cad. 28/1 Ankara adresli dernek binasında toplanarak Merkez Yönetim Kurulunu seçtiler. Yönetim Kurulu ve Derneğin Genel Başkanlığına, Devlet Plânlama Teşkilâtı eski müsteşarı Osman Nuri Torun'u getirdi. Genel Sekreterliğe ise yine müstafi plâncılardan Sosyal Plânlama Dairesi Başkanı Necat Erder seçildi.

Merkez Yönetim Kurulu üyeleri iş bölümü yaparak derhal çalışmaya başladılar. Devlet Plânlama Teşkilâtı eski İktisadi Plânlama Dairesi Başkanı Attilâ Karaosmanoğlu, araştırma ve dökümantasyon işlerini üzerine aldı. Doğan Avcıoğlu, neşriyat ve konferans işlerini yüklendi. Maliye Müfettişi Adnan Başer Kafaoğlu, mali işleri muhasipliği deruhte etti. CHP, Hatay Milletvekili ve eski CHP Milletvekillerinden ve Devrim gazetesi sahibi Cemal Reşit

(18) Yön Dergisi: 9 Ocak 1963

Eyüpoğlu teşkilâtlanma işlerini üzerine aldılar. Prof. Cahit Tanyol'da Koordinasyon işleriyle uğraşacak.

Bu arada, Prof. Şazi Kösemihal Maliye Bakanlığı İktisadi İşbirliği Teşkilâtı Genel Sekreter Yardımcısı Erhan Işıl, 27 Mayıs Fikir Kulübü İkinci Başkanı Av. Nihat Türel, Diyarbakır Bölgesi Tabib Odaları Başkanı Dr. Ziya Ekinci ve daha birçok tanınmış kimse derneğe kurucu olarak katıldılar..

Sosyalist Kültür Derneği, şimdiden bilimsel çalışmalarına başlamış bulunuyor. Şevket Aydemir'in dernek için hazırladığı özel muhtırayı Yön'ün bu sayısında okuyacaksınız. Prof. Cahit Tanyol'a, sosyalistlik ve tarihi açıdan Türkiye'de soyalizm meselelerini inceledi. Prof. Sadun Aren, Türk sosyalizminin iktisadî meseleleri üzerinde çalışıyor.

Dernekte ilk semineri, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Rektörü eski Maliye Bakanı Kemal Kurdaş yapacak Dernek ayrıca dünyaca tanınmış sosyalistleri Türkiye'ye konferanslar vermek üzere getirebileceğini ümit ediyor.»

SOSYALİST KÜLTÜR DERNEĞİ KURUCULARI
VE DERNEĞİN AMACI

Madde : 2 — Emeği toplumun temel değeri sayan Sos yalist Kültür Derneği her türlü sömürcülüğü ortadan kaldıracak olan gerçek bir demokrasi düzeninin kurulması için gerekli koşulların bilim ışığı altında inceler, böyle bir düzenin kültür temellerini araştırır ve bunların yayınlanmasına çalışır...

Derneğin kuruluşu ve gayesini anlatan Avcıoğlu, derneğin Sosyalist Parti ve sendikalara nasıl yardımcı olacağını da belirtmekte ve bunu açıkça ilân etmektedir. Doğan Avcıoğlu dergisinde yayınladığı ve ilgililere verilen kurucu listesi şöyleydi : (19)

---

(19) Yön Dergisi: 16 Ocak 1963

1 — Osman Nuri Torun (Maliyeci)

2 — Attilâ Karaosmanoğlu (İktisatçı)

3 — Cahit Tanyol (Prof.)

4 — Hilmi Özgen (Yük. Mura. Heyeti Başk.)

5 — Necati Erder (Sosyalog)

6 — Nurettin Ş. Kösemihal (Prof.)

7 — Hüseyin Korkmazgil (Yazar, sicilli komünist)

8 — Nihat Türel (TİP'li Avukat 27 Mayıs Fikir Kulübü 2. Başk.)

9 — Tarık Ziya Ekinci (Diyarbakır Bölgesi Tabib Odaları Başk. TİP. Diyarbakır Mv.)

10 — Erdoğan Algın (Asist.)

11 — Mükerrem Hiç (Asist.)

12 — Merih Teziç (Asist.)

13 — Mahir Kaynak (Asist.)

14 — Işıl Ersan (Asist.)

15 — Metin Sözen (Asist.)

16 — Gülten Kazgan (Doçt.)

17 — Cemal Reşit Eyüboğlu (Avu. CHP, eski Mv.)

18 — Güney Özcebe (Y. Müh.)

19 — Doğan Avcıoğlu (Gazeteci, Yön dergisi sahibi)

20 — Nejat İzar (Y. Müh.)

21 — Türkkaya Ataöv (Asist. TİP'li.)

22 — Erhan Işıl (Maliye Müfettişi)

23 — Mümtaz Soysal (Asist.)

24 — Niyazi Ağırnaslı (Senatör TİP)

25 — Galip Aknil (Y. Müh.)

26 — Mehmet Selik (Asist.)

27 — Aslan Başer Kafaoğlu (Dev. Plân. Teşk. Uzmanı TİP'li)

28 — Müşerref Hekimoğlu (Yazar)

29 — A. Sırrı Hocaoğlu (CHP. Mv.)

30 — Şevket Süreyya Aydemir (Yazar)

31 — Reşat Titiz (İktisatçı)

32 — Yahya Canbolat (Asis. Tip. Mv.)

33 — Sadun Aren (Prof. TİP Yönetim Kurulu Üyesi)

34 — Seyfi Demirsoy (Sendikacı, Türk-İş Genel Bşk.)

35 — İdris Küçükömer (Doçent, TİP. Yürütme Kurulu Üyesi)

36 — Fakih Özlen (CHP Mv.)

37 — Asaf Ertekin (Matbaacı)

38 — Abdullah Kızılırmak (Doçent.)

39 — Hamdi Konur (Öğretmen)

40 — İlhami Soysal (Gazeteci)

Yukarıdaki liste 1963 yılına aittir. Biz bazılarının durumlarını tanıtmakla yetindik. Listede öğretim üyeleri, anarşistler, müseccel komünistler ve hatta 12 Mart dönemi Bakanları vardır.

Dernek, listesinin yayınladığı Yön dergisinde, bir bildiri neşretmiştir. Bildirinin bazı pragrafları şöyledir :

«Sosyalizm az gelişmiş ülkelerin sosyal adalet içinde hızlı kalkınmalarını sağlayacak tek metoddur.»

«Sosyalizm Türk Ulusunun ileride bir medeniyet seviyesine ulaştırmak hedefine yönelmiş halkçı bir düzen kurmak üzere yapılan «Milli Kurtuluş Savaşımız»ın bir devamı ve yeni bir hamlesi olacaktır.»

Sosyalist Kültür Derneği» Türkiye'nin meselelerini sosyalist bir dünya görüşü açısından incelemek ve bu çalışmaların sonuçlarını yaymak üzere kurulmuştur.» (20)

Kurucuları arasında solcu, sosyalist ve müseccel komünistlerin bulunduğu bu dernek, solda ilk çatlamanın meydana gelmesine sebep olmuştur. Dernek yalnız bununla kalmamış, Türkiye'de solcu ve komünist kitapların yayınlanmasına ve sol fikriyatın gelişmesinde önder olmuştur. (21)

---

(20) Yön Dergisi: 6 Şubat 1963

(21) Yön Dergisi: 23 Mayıs 1963

MOSKOVA'NIN GÖZÜYLE SOSYALİST KÜLTÜR DERNEĞİ VE BULGAR KOMÜNİST PARTİSİNİN GİZLİ RAPORU

«Yön» dergisinin ortaya attığı «Milli Kurtuluş Cephesi» ve «Sosyalist Kültür Derneği» ile Türkiye İşçi Partisi» etrafında kümelenen solcu ve komünistler, uzun müddet kendi içlerinde kesif bir mücadele yapmışlar ve adım adım müstakbel bir ihtilâlin, hükümet darbesinin kadrosunu Tek Cephe sloganları etrafında teşkilâtlandırmışlardır.

Sosyalist kültür derneğinin kuruluşu solcu ve komünistler arasında büyük yankılar uyandırmış ve bu dernek hakkında çeşitli görüşler ortaya çıkmıştır.

Şurası muhakkak ki, derneğin kuruluşu ile, sol faaliyet daha çok etkili olmağa başlamış ve geniş bir çalışma içerisine girmiştir.

«Sosyalist Kültür Derneği»nin kuruluşu sonunda o günün koalisyon hükümetinin Maliye Bakanı olan Ekrem Alican, Plânlamadan istifa eden eski Devlet Bakanı Attilâ Karaosmanoğlu ve arkadaşları için, Tokat'ta yapmış olduğu bir konuşmada şunları söylemiştir. (22)

«Yüksek Plânlama Kurulunda bizi zorlamak istediler. Biz de hükümetin dağılması pahasına prensiplerimizden vazgeçmiyeceğimizi belirttik. Bundan sonra planlamadan bazı uzmanlar istifa ettiler. Sonradan bu şahıslar Sosyalist Kültür Derneği'ni kurmakla, o zaman iddaalarımızda ne kadar haklı olduğumuzu bugün ispat ettiler.»

Şimdi bu fikriyatın yanısıra, «Sosyalist Kültür Derneği hakkında, Bulgar Komünist Partisi'nin görüşlerini açıklayalım Bulgar Komünist Partisi aynen şöyle diyordu: (23)

BULGAR KOMÜNİST PARTİSİNİN GÖRÜŞÜ:

«Tanınmış ilerici yazar Aziz Nesin'in Akşam'da daha

---

(22) Yön Dergisi: 16 Ocak 1963

(23) Türkiye'de komünizm (Bulgar Komünist Partisinin Gizli Raporu - Nurettin Menekşe.

sonraları da Tanin'de sosyal sınıflara, sınıf mücadelesine, Türk işçilerinin, bütün emekçilerin sosyalist programlı bir sınıfa dayanan bir siyasî partiye ihtiyacı bulunduğuna dair ve emperyalizme, kapitalizme karşı yazdığı makaleler, ilgi uyandırdı. Vatan ve daha sonraları çıkmaya başlayan Öncü gazeteleri işçi ve sosyalist hareketiyle ilgili yazılara genişçe yer ayırmaya koyuldular. Sosyalizm mefhumunun yayılması ve legal bir hüviyet kazanmasında büyük rolü olan bu haftalık Yön dergisi, 20 Aralık 1961'de çıkmaya başladı. Bunların yanı sıra 150 Türk aydını 20 Aralık 1961'de Türkiye'nin yeni bir iktisadî ve sosyal politika gütmesi isteği ile bir bildiri yayınladı. Bildiriyi imzalayanlar gericilerin (!) memlekette yaratmaya çalıştıkları faşizm (!) tehlikesini önliyeceklerini ileri sürdüler.

Çok geçmeden sosyalizm fikirlerini yayacak bir teşkilâtın kurulmasından bahsedilmeye başlandı.

Bildiriyi hazırlayan aydınlardan bir grup, 1963'de Ankara'da «Sosyalist Kültür Derneği» adında, sosyalist fikirleri yayma teşkilâtı kurdular. Derneğin kısa zamanda İstanbul, İzmir, Diyarbakır gibi şehirlerde şubeleri açıldı. Sosyalist Kültür Derneği'nin amacı, sosyalist fikirleri, özellikle Türk sosyalizmini yaymak, Türk sosyalizminin partisini kurmak için zemin hazırlamaktı.

Başkanlığa Osman Nuri Torun, genel sekreterliğe Nejat Erder seçildiler. Doğan Avcıoğlu, derneğin propaganda faaliyetlerini yönetecek, CHP'nin reformistler kanadından Sırrı Hocaoğlu da teşkilât işlerini idare edecekti. «Sosyalist Kültür Derneği«nin esas prensiplerini Yön dergisinin Yazıişleri Müdürü Doğan Avcıoğlu ile Prof. Sadun Aren hazırlamaktaydı. Türk sosyalizminin nazariyecileri ekonomide plânlamaya, devlet ve toplum sektörünü üstün olmasına, ilerici etatizm (aşırı devletleştirme) ye taraftardırlar. Bütün bunları, kapitalist olmayan yolda, sosyalizm yolunda gelişmeye geçiş aşamaları (merhaleleri) saymaktadırlar. Avcıoğlu'nun ve Sosyalist Kültür Derneği içinde onun

görüşündeki diğer sosyalist faaliyetçiler sosyalizm teriminin legalleştirip halk arasında yayılmasında büyük hizmetleri olmuştur.»

SOSYALİST KÜLTÜR DERNEĞİ İÇİN MOSKOVA NE DİYOR?

Bulgar Komünist Partisi'nin görüşünün yanısıra, Moskova, Türkiye'deki sosyalizm hareketlerini ve Sosyalist Kültür Derneğini uzun uzun tahlil ettikten sonra özetle şöyle demektedir. (24)

«Türk Sosyalizmi» nazariyecileri, Türkiye'nin sosyal, politik ve ekonomik hayatındaki olayları doğru ve inandırıcı bir şekilde izah edebilmek için sık sık bilimsel sosyalizmden faydalanmaktadır. Bununla birlikte «Doğuş Sosyalizmi» adını verdikleri Marksist - Leninist Partiler, herhangi bir memlekette somut şartlar elverişli olduğu takdirde, sosyalizme barış yolu ile, parlâmenter yolla geçilmesinin mümkün olduğunu kabul etmektedirler.

«Yön» dergisinin bildirdiğine göre, sağcı sosyalistlerin kurdukları, «Sosyalist Enternasyonali» «Türk Sosyalizmi» ne ve «Sosyalist Kültür Derneği»nin faaliyetlerine yakın bir ilgi gösteriyor. Türk sosyalizmi, onun nazariyecilerine göre, Batı'daki sağcı sosyalizminin tam bir kopyası olursa, başarı kazanamaz. Bundan dolayı onlar, Türkiye'nin özel şartlarına uymayan «Türk Sosyalizmi» ne antiemperyalist karakter vermeğe çalışıyorlar.

Türkiye'yi Amerikan emperyalistlerine NATO'ya bağım lılıktan kurtarıp iktisadî ve siyasî bağımsızlığa kavuşturmak için mücadele eden Doğan Avcıoğlu gibi vatansever de böyle bir aldanış içindedirler. Avcıoğlu'nun ve «Sosyalist Kültür Derneği»nde çalışan onun görüşündeki diğer sosyalist faaliyetçilerin, sosyalizm terimini legalleştirip halk arasında yayılmasında büyük sosyal adaletsizliklerin ve sınıfî ge-

(24) Yön Dergisi: 11 Ocak 1967

lişmelerin meydana çıkarılıp milli menfaatleri ihanete Türkiye emekçilerinin emeği ve memleketin tabiî servetlerini amansızca sömüren yabancı kapitalistlerle yerli ortaklarının içyüzlerini açıklamada onların hizmetleri daha da büyüktür.

Moskova çeşitli konulara değindikten sonra, Türk sosyalistlerinin mecburi şartlar altında görünüşte Kemalizm prensipleri etrafında geliştirildiğini belirtmekte ve şöyle devam etmektedir.

Gerek «Türk sosyalizmi» hareketinde gerekse Sosyalist Kültür Derneğinde tam bir ideoloji birliği yoktur. «Türk Sosyalizmi» hareketinde ve «Sosyalist Derneği»nde sola kayma antiemperyalist akımı gittikçe kuvvetlenmektedir.

«Türk Sosyalizmi» nazariyecileri, bir dış politika programı yayınlamadılar. Fakat dış politika meselesi üzerinde birleştikleri noktalar vardır. Onlara göre Türkiye'nin bugünkü dış politikası memleketin milli menfaatlerine uygun değildir. Türkiye halkının 45 yıl önce yaptığı antiemperyalist milli kurtuluş savaşının gayelerinden ayrılmıştır. «Türk Sosyalizmi» nazariyecileri ilk zamanlarda Türkiye'nin NATO dan çıkması meselesini ortaya atmadılar. Fakat dış politika meseleleri üzerinde geniş tartışmalar açtılar.

Türkiye'nin Asya - Afrika ve Lâtin Amerika halklarının sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı yapmakta oldukları milli kurtuluş mücadelelerine karşı Birleşik Amerika ile NATO'nun ve bu arada Türkiye Hükümetlerinin güttükleri kötü politikayı protesto etmeye koyuldular. Emperyalist devletlerin yönetmeliği altında bulunan CENTO'yu ve Türkiye'nin bu pakta katılışını tenkide giriştiler. Türk sosyalizmi nazariyecilerin emperyalist ve özellikle antiamerikan tutumları 1964'ten sonra daha da şiddetlendi. Aralarında bazı**ları Türkiye'nin NATO'dan çıkması ve tarafsız bir dış politika gütmesi meselesini ortaya atarak bu fikri savunup yaymaya koyuldu.**

Moskova'nın kısmen çattığı ve kısmen övdüğü bu yorumunda Doğan Avcıoğlu'nun Kızıl Çin hattını izlemesi, solcu ve komünistler arasında bölünmeye yol açan «Milli Kurtuluş Cephesi» ve «Sosyalist Kültür Derneği»ni kurması Moskova tarafından iyi karşılanmamış ve Moskova bu hoşnutsuzluğunu çeşitli yollardan belirtmiştir. (25) Doğan Avcıoğlu tarafından her iki cephenin kuruluşu, solcu ve komünistler arasında çeşitli tepkilerle karşılanmış ve geniş bir mücadele kampanyası açılmıştır.

(25) Yön Dergisi: 22 Ocak 1965

DOĞAN AVCIOĞLU'NUN ÖNCÜLÜĞÜNÜ YAPTIĞI «MİLLİ KURTULUŞ CEPHESİ» İLK DEFA NEREDE VE NASIL KURULDU?

Doğan Avcıoğlu'nun öncülüğünü yaptığı ve programını ilân ettiği «Milli Kurtuluş Cephesi» ile solda fikir ayrılığı başgöstermiş ve ilk çatışma, bu programın ilânından sonra meydana gelmiştir.

Progmanı ilânı ile solda meydana gelen çatlamayla, yıllarca katıksız olarak Moskova görüşüne bağlı solcu ve komünistler arasında fikir münakaşası başlamış ve böylece Kızıl Çin görüşüne bel bağlayan bir grup doğmuştur.

«Sosyalist Kültür Derneği»nin kuruluşunun ana gayesi, Doğan Avcıoğlu'nun fikrini yaymak ve yeni kuruluşun etrafında, TİP'den hoşnut olmayan solcu ve komunistleri toplamaktı. Bu sebeble Avcıoğlu'nun ortaya attığı «Milli Kurtuluş Cephesi»nin ne zaman kurulduğunu ve gayesinin neler olduğunu kısaca bir göz atmak gerekir.

«MİLLİ KURTULUŞ CEPHESİ» NEREDE KURULMUŞTUR?

Beynelmilel komünizmin bir bakıma tarihi, cephe teşekkülleri tarihidir. Fakat bunu müstemleke ve yarı müstemleke ülkelerin kurtuluş savaşına bağlayan ve teorileştiren Çin Komünist Partisi olmuştur. Ve «Milli Kurtuluş Cephesi» organizasyonunun en uzun ve en inatçısı ve etkilisi Güney Vietnam'da üçüncü dünya harbi tehdidini doğuran Kızıl Çin - Amerikan çatışmasını sürdüren nitelikte bir kuvvettir.

«Milli Kurtuluş Cephesi»ni meydana getirme fikri 1959 yılında Hanoi'de Kuzey Vietnam Cumhurbaşkanı Ho-Şi Minh'in Komünist ihtilâlini Güney Vietnam'a kaydırma tezi ile ortaya çıkmıştı.

1960 Eylül ayında Kuzey Vietnam Komünist Partisi Birinci Sekreteri Le Duan, Ho-Şi-Minh'in çağrısını daha

kuvvetle tekrarlamış ve bu tarihten dört ay sonra ise «Milli Kurtuluş Cephesi»nin Hanoi radyosundan yayınlanan bir manifestosu, Le Duan"ın konuşmasının adeta tekrarı olmuştu. Amerikan iddialarına göre «Milli Kurtuluş Cephesi» Güney Vietnam'da muvaffak olmamıştır. Bu iddianın mukabil propaganda niteliği bizi gerçekten uzaklaştırabilir. Kuzey Vietnam ve Kızıl Çin iddialarında da mübalağa payı vardır. Gerçek şudur ki, Güney Vietnam «Milli Kurtuluş Cephesi» hareketinin kuruluşundan bu yana Güney Vietnam durulmamış, askerî ihtilâller ve kanlı savaşlar birbirini kovalamış ve kovalamaktadır.

«Milli Kurtuluş Cephesi» hareketinin Birinci Genel Sekreteri Nguyen Van Heiu'nun milletlerarası temaslarda başlıca gayreti, organizasyonun geçici hükûmet olarak tanınması olmuştur. Ve bu hareketi Komünist Çin, Doğu Almanya, Çekoslovakya, Küba, Endonezya ve Cezayir tanımış bulunmaktadır. Ancak Çin - Sovyet gerginliğinin, Sovyetlerin peyklerini daha serbest harekete zorladığı âşikârdır. Sovyetler Birliği'nin peyklerini, şimdilik bu tanıma işinde serbest bırakması bir temkinin delilidir.

Her ne kadar «Yön dergisi» Milli Kurtuluş Cephesi programını 1962 yılında yayınlamış ise de, bu cephe faaliyetinin hızlanması 1965 sonları ile 1966 yıllarında olmuştur.

Komünist Çin Diplomatik başarısızlıklarını bir tarafa iterek, 1966 yılı başlarında geri kalmış ülkelerde, komünist olmayan hükûmetlere karşı dünya çapında bir ihtilâl ve savaş hareketine önderlik etmek için canlı bir kampanya hareketine başlamıştır. (26)

---

(26) USİS: 30 Mart 1966

Asya, Afrika, Lâtin Amerika ve Orta-Doğu'da bir «Halk İhtilâli» konusundaki bu çağrı, 1965 Eylül ayında Pekin Hükûmetinin Müdafaa Vekili Lin Piao'nun, Mao-Çe-Tung'un doktrinlerini özetleyen makalesinde açıkça belirtilmiştir.

Ancak Endonezya Komünist Partisinin, Cakarta Hükûmetlerine karşı hazırladığı darbenin muvaffak olmaması, Pekin'in ikinci bir Asya-Afrika (Bandung) konferansına hâkimiyetini kuramaması sonucunu doğurmuştur. Bununla birlikte Pekin «halkları» isyana teşvik etme kampanyasına hız vermiştir.

1966 yılı içinde gerek Afrika'da bozulan denge, gerekse Orta-Doğu'da nisbi bir sukûnun hâkim olması, ağırlık merkezini Türkiye üzerine kaydırmış bulunmaktadır. Pekin ayrıca Havana'da «Halk İhtilâlleri» için yeni bir çağrıda bulunmuştur. Çin Delegasyonu Başkanı Wu Tsien ocak ayı ortasında yapılan konferansta 20'den fazla Asya - Afrika - Lâtin Amerika memleketinin bu gibi savaşa girişmiş olduğunu söylemiştir.

Wu, Peru'dan Kongo - Leopoldvill'e, Kore'den Filipinler'e kadar memleketlerde «silâhlı mücadelelerin» yapıldığını iddia etmiş ve Kızıl Çinin bunları desteklemekte azimli olduğunu belirtmiştir. Daha sonra, Pekin, Malasia Fedarasyonu Hükûmetini devirmek için harekete geçtiğini ve Tayland Hükûmetine tahrik programını hızlandırdığını açıklamıştır. Resmi Çin Haberler Ajansı 12 Ocak tarihli bir haberinde «Malaya Millî Kurtuluş Cephesi» tarafından Malaya'da bir misyonun tesis edilmesinin Pekin tarafından memnuniyetle karşılandığını söylemiştir.

«New-York Times» gazetesinin Hong-Kong mahreçli bir haberinde, 1960 yılından sonra uzun yıllar çete savaşlarını idare etmiş Çinli bir komünist olan Chin Peng'in Güney Tayland'da Malaya hududu boyunda faaliyette bulunduğunu bildirmiştir. 500 kişi civarında olan çete kuvvetinin Tayland Gizli Komünist Partisinin yardımı ile Malaya'da Tayland'lıların işbirliğini temine çalıştığı ifade edilmiştir.

«New-York Tmes» Malaya Komünist faaliyetlerinin diğer bir merkezinin Çin'lilerin yakın zamana kadar Endonezya çetecileri ile işbirliğinde bulunduğunu Sarawak olduğunu söylemiştir. Malaya Başbakanı Tunku Abdul Rah-

man, Kuala Lumpur Rodyasunun yaptığı bir konuşmada «Komünistlerin Güney Doğu Asya memleketlerini hâkimiyetleri altına alma plânından vazgeçmediklerini» ikaz etmiştir. Merkezi Pekin'de olan diğer bir «Kurtuluş Misyonu» 10 Ocak 1965 tarihinde tesis edilmiş olan «Tayland Vatanseverler Cephesi» dir. Cephenin Tayland'ın Kuzey Doğu ve Güney Eyaletlerindeki tahripkâr faaliyetleri Komünist Çin ve Komünist Kuzey Vietnam tarafından idare edilmektedir. Tayland Başbakan yardımcısı ve İçişleri Bakanı Praphat Charusaathein 12 Ocak'ta gazetecilere, Kuzey Doğu'da ele geçirilen sabotörlerden bir kısmının Kuzey Vietnam'lı ve bir kısmının da Hanoi ve Pekin tarafından desteklenen bir Laos Komünist grubu olan «Laos vatansever Hareketi» ne mensup olduklarını söylemiştir. Pekin, Hanoi vasıtası ile Güney Vietnam ve Laos'ta mücadeleyi desteklemiştir. Pekin aynı zamanda Batı yarım küresinde Komünist kalesi ve tahrip hareketinin merkezi olarak Küba'yı da 1965 yılı sonlarına kadar desteklemiştir. Pekin'in birçok memleketin iç meselelerin müdahalelerini gösteren sayısız olaylar dünya kamu oyunca, belki de hiç bilinmemektedir. Son yıllarda meydana gelen olaylardan birkaç seçilmiş örnek, Komünist Çin faaliyetlerinin ne kadar yaygın olduğunu göstermektedir. Brezilya'da bir ticaret heyeti ile Yeni Çin Haberler Ajansına mensup dokuz komünist Çinli tahripkâr faaliyette bulunmak ve mahalli komünistlerle işbirliği yapmak suçu ile 10 yıl hapse mahkûm edilmiştir. 900 Pekin taraftarı Hintli komünistlerin tevkif edildiğini bildiren Hindistan Hükûmet bunların «şddetli bir ihtilâlci mücadeleye girişmeyi» plânladıklarını söylemiştir. Kamerun Cumhuriyeti'nde, Pekin tarafından çete savaşı için yetiştirilmiş komünistler tevkif edilmişti. Komünist Çin Demokratik bir şekilde tesis edilmiş olan Kamerun Hükümetini devirme gayretlerine devam etmekle suçlanmıştır.

Kenya Hükûmeti «Millî Güvenlik Menfaatleri» dolayı-

sıyla Yeni Çin Haberler Ajansı muhabiri wang-Te Mong'u memleketten kovmuştur. (27)

Görüldüğü gibi, Moskova'nın Lenin 'e atıfta bulunarak «Dünya ihtilâlinin çocukluk hastalığı» ile suçlandırıldığı Pekin dünyanın her yanında tahrikâta devam etmektedir. Türkiye'de de 1962 yılında başlayan hazırlıklar 1965 yılından sonra uygulamaya başlamıştır.

Programı ve plânı 1962 yılında atılan «Milli Kurtuluş Cephesi» haeketinin belirtileri çeşitli şekilde ve çeşitli belirtilerle ortaya çıkmış ve tam bir şekilde uygulanmıştır.

Bugünkü ortamın ve anarşik olayların ana temeli 1962 yılında Doğan Avcıoğlu tarafından atılmıştır. Dev-Genç ve benzeri solcu teşekküllerin pek çoğu Kızıl Çin'e bağlı gruplardır. Ve bunlar «Milli Kurtuluş Cephesi» programı etrafında toplanmışlardır. Bu arada, beyin vazifesi gören «Sosyalist Kültür Derneği» mensuplarından bazıları da, çeşitli gençlik teşekküllerini «Milli Kurtuluş Cephesi» etrafında toplanılması için gayret sarfetmişler ve bugünkü ortamın meydana gelmesinde en mühi mrolü oynamışlardır.

«Milli Kurtuluş Cephesi» fikri ilk olarak Lenin ve Stalin tarafından ortaya atılmış ve Stalin 28 Mayıs 1943 yılında Komünistlerin lâğvı münasebeti ile Reuter özel mühabiri Mr. King'e verdiği bir demeçte «Geniş Cephe» yi öngören görüşlerini açıklamış ve şunları söylemiştir: (28)

«Bu (Yani kominternin lâğvı) hürriyete âşık memleketlerdeki (komünist olmayan memleketler) vatan severler için, siyasi ve dinî fikirleri bir tarafa bırakarak, vatandaşların terekkiperver «ilerici» kuvvetlerinin bir tek «Millî Kurtuluş Cephesi» dahilinde birleştirilmesi ve bu kuvvetlerin faşizme karşı tevcih edilmesi işini kolaylaştıracaktır.»

Yukarıda da görüldüğü gibi, Doğan Avcıoğlu"nun programını açıkladığı «Millî Kurtuluş Cephesi» komünizm ihtilâlini Rusya.da gerçekleştirebilmek için, Lenin ve Stalin tarafından ilk olarak uygulanmış ve bu Cephe Birliği, aynen

---

(27) Soldaki Çatlaklar: Aclan Sayılgan

(28) a.g.e.

Kore'de, Vietnam'da, Küba'da ve Mao, Kızıl ihtilâlini bu cephe sayesinde yapmıştır. Halen «Millî Kurtuluş Cephesi» fikri Güney Vietnam'da, Habeşiştan'da Eritre Kurtuluş Cephesi olarak, Cezayir'de Arap yarımadası Zufar'da ve diğer Asya, Afrika ülkelerinde uygulanmaktadır. Doğan Avcıoğlu'nun ilk defa Türkiye'de uyguladığı bu Cephe Birliği etrafında, solcu ve komünistler bir araya gelmişler ve beyin olarak bu tek örgütü tanımışlardır. İşte bu örgütün adı «Millî Kurtuluş Cephesi» dir.

«MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM» VE «DEVRİM» KELİMESİNİN MANÂSI «KOMÜNİST İHTİLÂLİ» DEMEKTİR

Solcu ve komünistler arasında vukubulan çatlamalardan sonra, çeşitli gruplar ortaya çıkmış ve böylece solcu ve komünistler, iki aykırı kutuplarda mücadeleye girişmişlerdir. Bunlar «TİP», «Millî Kurtuluş Cephesi» ve «Millî Demokratik Devrim»'cilerdir.

Çeşitli fikir ayrılıklarına sahip olanlar, iki mihverde birıleşmektedirler. Bunlardan biri «Rusya» diğeri ise «Kızıl Çin» dir.

Hergün «Devrim» ve «Devrimcilik» fikrini savunanlar, açıkça komünist ihtilâlcisiyiz», diyemedikleri için bu yola başvurmuşlar ve «Devrim» kelimesini neredeyse bayraklaştırmışlardır. Şimdi bu «Devrim» kelimesinin hangi mânaya geldiğini beraberce görelim :

Bakınız Çetin Altan «devrim» kelimesinin mânasını nasıl tarif ediyor : (29)

«Önce «devrim» sözcüğünü yerinde kullanmağa alışmalıyız. Devrim «Revolütion» ihtilâl demektir. Evrim «Evolüton» istihale, gelişim demektir. Türk gençliği devrimcidir dendiği zaman, Türk gençliği ihtilâlcidir demektir bu... Devrimcilik yani ihtilâlcilik bir fikir sistematiğinin doğrultusundan koparılmış olarak tek başına düşünülemez. Çağımızda ise bu fikir sistematiği Marksizmin dışında kurulamaz.»

---

(29) Çetin Altan: (Akşam Gazetesi - 9 Ocak 1970)

Çetin Altan'ın yanısıra, Cumhuriyet Gazetesi yazarı İlhap Selçuk ise, «devrim» kelimesinin mânasını şöyle açıklıyordu : (30)

«Devrim için, savaşın, çeşitli araçlar vardır. Devrim'in aracı bazen tüfeğin namlusuna sürülen kurşundur. Bazen bir sayfa üzerindeki şiirdir. Bazen bir ordu, bazen bir yeraltı örgütü, bazen siyasi partidir. Devrim'in aracı bazen bir el bombasıdır patlar. Bazen bir yumruktur, sıkılır. Bazen bir uçaktır kaçırılır. Bazen bir mitingtir dalga dalga.. Yerine ve zamanına göre devrimin araçları değişir, her biri geçerli kılınabilir Ne bir devrimci şiir küçümsenebilir, ne bir el bombası reddedilebilir...»

Çetin Altan ve İlhan Selçuk'un Devrim'in ifade ettiği mânayı açıklayan bu yazılarının yanısıra, Kızıl Çin görüşüne bağlı grubun liderliğini yapan müseccel komünist Mihri Belli, Rus komünist ihtilâlinden önce Lenin'in ortaya attığı ve uyguladığı «Millî Demokratik Devrim» fikrine sahip çıkmış ve bütün komünist ve solcuları bu fikir etrafında toplamaya başlamıştı

Mihri Belli S.B.F.'nde verdiği konferansta hangi yönde olduğunu açıkça belirtmiş ve Lenin'in yapmış olduğu tatbikatın aynısını Türkiye'de yaptığını söylemiş ve konuşmasında, çalışmalarının nereye varacağını şöyle ifade etmiştir : (31)

«Burjuva demokratik devrimi yıkacağız ve bittiği anda sosyalist devrimi yapacağız Bu bir silsiledir. Temel şiar sosyalizm teorisini yapmak, sosyalist teoriyi benimsemiş kadrolar yetiştirmek...»

Mihri Belli, bu konuşmasından sonra fikrini ve hangi siyasî örgütün temsilcisi ve lideri olduğunu şu beyanı ile açıklamıştır : (32)

---

(30) İlhan Selçuk: (Cumhuriyet Gazetesi - 27 Mart 1971)

(31) Mihri Belli bu konuşmasından dolayı 5 sene hapis cezasına mahkûm olmuş ve Yargıtay kararı ile beraat etmiştir.

(32) Milliyet Gazetesi: 11 Ekim 1969 - «Yılmaz Çetinel'in Mihri Belli ile yaptığı röportaj»

Bütün komünistler, komünist ihtilâlinin peşindeydi. TİP. organı Emek dergisi de, devamlı olarak Devrim, yani ihtilâl istiyordu.

—« Bakınız biz neciyiz, kimiz? Neyi temsil ediyoruz? Ben bu son defa hapishanedeyken sabahları traş etmeğe koğuşa berber geliyordu. Berber konuşurken bir adam, birgün «abi sizin partiniz var mı? Millet Meclisinde Mebusunuz var mı?» dedi (yok) dedim. «Ne partimiz var ne de milletvekilimiz» Bu sırada cinayetten yatan bir çocuk atıldı. Berbere: «Hemşerim» dedi, Türkiye'de bir parti var. Komeri kovan bu partidir. 6. Flo'nun ziyaretlerine son veren bu partidir Meselâ bir grev varsa, onun yanında yer alan bu partidir. Nerede bir köylü toprak için mücadele etmişse, işgâl yapmışsa bu partinin adamları giderler, köylüye yardımcı olurlar. Bu partidir son bir iki yıldır Türkiye'nin tarihini yazan. Amma bu partinin, ne adı, ne sanı vardır. İşte Mihri abi bu partidendir Ben de bu partidenim. Şimdi mesele budur. Türkiye'de bir güç vardır. Parlemento dışı bir güç vardır. Devrimci güç. Bu devrimci gücün kendi öz örgütüne sahip bulunmaması toplumsal hayatımızda büyük bir boşluktur. Bu küçümsenecek bir güç değildir. Türkiye'de gerçek proleter devrimciliğini temsil eden akımdır bu. Ben bu akımın içinde naciz bir askerim.»

Mihri Belli, Milliyet Gazetesi muhabirine dolaylı olarak hapishane sakinlerinden birinin ağzı ile mensup olduğu partiyi eylemleriyle tanıtmaktadır. Mihri Belli'nin kendi ağzıyla yaptığı bu itirafname çok şayanı dikkattir. Belli, açıkça, Türkiye'deki eylemleri kendine mensup grupların yaptığını ilân etmekte ve komünizm ihtilâlinin meydana gelmesi ve zeminin hazırlanması için mutlaka bugünkü eylemlerin meydana gelmesinin zaruriyetine inanmaktadır.

«Milli Demokratik Devrim» grubunun lideri olan ve bu fikri ilk uygulayan Mihri Belli'nin yönetiminde bulunan «Türk Solu» Dergisi, devrim anlayışına şöyle anlatıyor: (33)

«— Hayır biz «Millî Demokratik Devrimci»ler değiliz. Çünkü hiçbir hareket kendini asgarî programına göre için-

(33) Türk Solu Dergisi: 29 Ocak 1969

de bulunduğumuz tarihî aşamadaki stratejisine göre adlandırmaz... Bizim Devrimciliğimiz.. Türkiye Proleteryasının Devrimciliğidir. Onun için biz Proleter Devrimcileriyiz.»

Türk Solu'nun bu itirafı, Lenin'in görüşleriyle aynıdır. Lenin bu konuda şunları söylemiştir: (34)

«— Demokrasinin öncü mücadelesi, her zaman ön safta mücadele eden Proletarya, burjuva demokrasinin getirdiği yeni toplumsal çelişkileri ve yeni mücadeleleri unutmamalıdır.. «Demokrat» burjuvazi, otokrasinin devrilmesi meselesini gölgede bıraktığı zaman, biz kendimiz bu meseleyi ön plâna getirmeli, ve devrim hükümetinin gereği konusunda direnmeliyiz.. Bu «Demokratik-Millî-Devrim» partimizin asgari programının tümüdür, bir yandan içinde yaşadığımız iktisadî ve toplumsal düzen içinde pekâla gerçekleştirilebilen ve öte yandan sosyalizme doğru gidişte gerekli olan kısa vadeli iktisadî ve siyasî dönüşümler programıdır...»

Lenin'in kitabından aldığımız yukarıdaki görüşlerde, demokrat burjuvazinin otokrasinin devrilmesi meselesini gölgede bıraktığı zaman proleteryanın meselesi ön plâna getireceği önerilmektedir. Mihri Belli de S.B.F. ve İ.Y.T.O.T.B.'nin düzenlediği toplantıda aynı görüşleri savunmuş ve şöyle demiştir:

«Burjuva demokratik devriminin sonuna vardığını gördüğümüz anda.. Sosyalist devrimin sınırına varacağımıza göre elbette ki, sosyalizmden yana olmayan güçler o devrimi ta oraya vardırmak istemiyeceklerdir.. Burjuva Demokratik devrimi gerçekleştirmek demek, sosyalizmin eşiğine ayak basmak demektir.»

Mihri Belli bu konuşmasıyla Lenin'le aynı fikirde olduğunu beyan etmekte, zamanın gelişimine göre hareketlerin uygulanacağını ve vaktin geldiği anda, komünizm ihtilâlini

(34) V-İ Lenin: (İki Taktik)

gerçekleştireceklerini söylemektedir. Lenin bu konuda şunları söylüyor: (35)

«— Biz sosyalist devrimi geciktirmiyoruz, biz biricik güvenilen ve doğru yolda Demokratik Cumhuriyet yolundan Sosyalist Devrimine doğru ilk adımı atıyoruz...»

Lenin'in bu sözlerinin yanısıra, yukarıda belirttiğimiz gibi, Mihri Belli şöyle diyor:

«— Burjuva demokratik devrimi yıkacağız ve bittiği anda Sosyalist Devrimi yapacağız Bu bir silsiledir. Temel şiar Sosyalizm teorisini yapmak, sosyalist teoriyi benimsemiş kadrolar yetiştirmek.»

Görüldüğü gibi, bugün Türkiye'de yaratılan anarşik olayların altında, komünizm ihtilâlini gerçekleştirme fikri yatmakta ve bu yönden hareket edilmektedir. Burada Mihri Belli'nin ortaya koyduğu «Millî Demokratik Devrim»in şeklini belirttikten sonra, bu fikrin temelinde yatan mânayı açıklayalım:

Bakınız, Mihri Belli''nin yönetimi altında bulunan ve Türkiye Komünist Partisi (T.K.P.) organı olan Aydınlık Dergisi ne diyor: (36)

«— Millî Demokratik Devrim teorisi , Marksist-Leninist kesintisi teorisidir.»

«— Mao'culukta «ideolojik destek» bulmağa gelince Türkiye'de Proleter Devrimci hareketin ideolojik dayanağı bilimsel Sosyalizmin bilimine katkı niteliğinde herşey.. bizim için değerlidir.»

Yukarıda görüldüğü gbi, solcu ve komünistler, komünizm ihtilâlini hazırlıyabilmek için «devrim» kelimesini bayraklaştırmışlar ve bu kelime arkasında çeşitli faaliyetlerde bulunmuşlardır.

---

(35) a.g.e.

(36) Aydınlık Dergisi: Sayı: 15

MÜSECCEL KOMÜNİST MİHRİ BELLİ TARAFINDAN KURULAN (DEMOKRATİK DEVRİM DERNEĞİ) VE DENİZ GEZMİŞ'E ÇEKİLEN TEBRİK TELGRAFI

Komünizm ihtilâlinin liderliğini yapanlar, gayelerine ulaşabilmek için, çeşitli dernekler kurdutuyorlar ve bu dernekleri vasıta yapıyorlardı.

İçinde aşırı solcu ve komünistler bulunan ve Mihri Belli tarafından kurdurulan «Demokratik Devrim Derneği», Türkiye'de büyük roller oynamış ve bütün anarşik olayların içinde bulunmuş ve bunları organize etmiştir. Bu dernek Dev-Genç ve Dev-Güç'le beraber hareket etmiş ve bu sebepten ötürü de kapatılmıştır. Şimdi bu derneği beraberce tanıyalım : (37)

«Madde: 1 — «Demokratik Devrim Derneği» adıyla bir dernek kurulmuştur. Derneğin merkezi İstanbul'dur.

DERNEĞİN AMACI

Madde: 2 — Tarihimizin bu döneminde, emperyalistlere. işbirlikçilerine ve toprak ağalığı düzenine karşı olmak, 27 Mayıs'ı ve bu hareketin getirdiği Anayasa özgürlüklerini sonuna kadar savunmak; halkı her türlü iç ve dış sömürüden kurtulmuş tam bağımsız, özgür bir Türkiye doğrultusunda olmak anlamını taşır. Bu inançla kurulan derneğimiz amacı: Emperyalizme tutucu ve gerici akım ve davranışlara karşı, özgürlüklerin sonuna kadar savunulmasından yana olan herkesin parti, sendika ve dernek v.b. gibi ayırım gözetmeksizin bir ortak cephe kurmaları yolunda gösterilen ve gösterilecek çabalara katkıda bulunmaktır.

Dernek bu amacı gerçekleştirmek üzere:

a) Anti-emperyalist mücadeleye maddî ve manevî tüm olanakları ile fiilen katılır ve emperyalizmin karşısında halkımızın bir bütün olarak karşı durması için gereken mücadeleyi yapar :

---

(37) Türk Solu Dergisi : 28 Mayıs 1968

b) Ülkemizin çağdaş uygarlığa kavuşması ve ileri Türkiye ülküsünün karşısında çıkarcı çevrelerin kışkırttığı her türlü gerici ve anti-demokratik davranışlara karşı çıkar.

c) Köy sorunları ile yakından ilgilenir, köylere yapılacak gezilerle köy halkının bilinçlenmesine katkıda bulunur, ülkemizi tanımaya, mahalli istek ve dertleri tespit etmeye, derneğimizin amaçlarını yurttaşlarımıza anlatmaya ve imkânları nispetinde onlara yardım etmeye çalışır,

d) Emekçi halkımızın hareketlerini yakından izleyerek haklarını elde etmek için yaptıkları mücadelede kendilerini destekler,

e) Bağımsız ve demokratik Türkiye'nin kurulması uğrunda savaşan dernek ve örgütlerle dayanışma halinde — Millî Demokratik Devrimde— güçbirliğini sağlar; emperyalizmin dayandığı bütün güçlerle savaşır emperyalizmle mücadele eden bütün güçleri destekler,

f) Araştırma ve bilim kurulları kurar ve çalışmalarını düzenler; konferanslar, seminerler, açık oturumlar, sergiler düzenliyerek emekçi sınıf ve tabakaların devrimci yönde eğitimlerine çalışır; bildiriler ve çeşitli yayınlarla yurt ve dünya sorunları üzerinde derneğin görüşlerini yansıtarak uyarılarda bulunur.

KURUCULAR

Madde: 33 — Dernek kurucularının adları, soyadları, tabiyetleri, meslekleri ve konuk adresleri aşağıdadır:

Kemal İşler, (Doktor)
Nejat Tözge (Sendikacı)
A. Başer Kafaoğlu (Mali Müşavir)
Bedia İleri (Ev kadını)
Kutber Akalın (Ev kadını)
Halil Oyman (Serbest)
Cemil Oymanlar (Marangoz)

Vedii Bayraktaroğlu (Serbest)
M. Rasih Nuri ileri (Yazar)
Sevinç Özgüneş (Diş Tabibi)
Ekrem Şikak (Dokumacı)
Halil Bulut (Oto Tamircisi)
Naci Ormanlar (Serbest)
M. Öztuksavul (Kunduracı)
Hamit Yabaş (Serbest)
Ali Aksoy (Serbest
Hikmet Gürdağ (İşçi)
İhsan Memoğlu (İşçi)
Bora Gözen (Yazar)
Arif Damar (Şair)
Şaban Ormanlar (Y. Mimar)
Halil Çalışır (Mobilyacı)

YÖNETİM KURULU

Kemal İşler (Genel Başkan)
Sevinç Özgüner (Genel Sekreter)
İhsan Memoğlu (Mali Sekreter)
Rasih N. İleri (Genel Sekreter Yardımcısı)
Arif Damar (Genel Sekreter Yardımcısı)
Aslan Başer Kafaoğlu (Üye)
Halil Bulut (Üye)
Muammer Öztuksavul (Üye)
Bora Gözen (Üye)
Hamit Yabaş (Üye)
Hikmet Gürdağ (Üye)

Dernek bundan sonra çeşitli faaliyetlerde bulunmuş ve D.D lokalinde, Genel Başkan Kemal İşler, üyelerle tanışma toplantısında aşağıdaki konuşmayı yapmıştır: (38)

«13 Mayıs'ta 22 arkadaş tarafından kurulan Derneğimiz emperyalizme, onun işbirlikçilerine ve toprak ağalığı

(38) Türk Solu Dergisi: 13 Ağustos 1968

düzenine karşıdır. 27 Mayıs'ın getirdiği Anayasa özgürlüklerini savunmak, her türlü gerici-tutucu akımlara karşı çıkmak, iç ve dış sömürüye karşı olmak çabasındadır. Amacı tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye için savaşmaktır. Ancak bu gerçekleştiği zaman, sosyalizme giden yolun açılacağı düşüncesindedir.

— Son zamanlarda bazı çevrelerde, derneğin TİP'e (Türkiye İşçi Partisi) karşı olduğu, onu bölmek için kurulduğu yolunda söylentiler dolaşmaktadır. Derneğimiz TİP'e karşı değildir. Bunu anlamak için tüzüğümüze ve eylemimize bir göz atmak kâfidir. Ancak, eleştiri hakkının mahfuz tuttuğunu ve eleştiriden yana olduğunu da belirtmekteyiz.

— Derneğimiz emperyalizme karşı olan bütün güçle, örgütlerle, kuruluşlarla dayanışma azmindedir. Bu yüzden, Millî Demokratik Devrimden yana olduğuna inandığı DEV-GÜÇ'ün, Istanbul örgütü hazırlık çalışmalarına katılmış ve İcra Konseyine girmiştir.

ÖRGÜT ÇALIŞMALARI

İstanbul'un bir çok semtlerine ekipler halinde birçok ziyaretler yapmış ve derneğimiz tanıtılmaya çalışılmıştır.

Diğer illerde şubeler açma yolundaki çalışmalarımız ilerlemektedir. İzmir il şubesi kurulmuş, Adana il şubesi kurucuları atanmış. Ankara'da Eylül ayı içinde şubenin açılması hazırlığındayız. Ayrıca Malatya ili için de yetki verilmiştir.

İŞÇİ HAREKETLERİ

Derbey Lâstik Fabrikası'ndaki işgâl olayı ile dernek üyelerimiz yakından ilgilenmiş ve heyetler halinde sıksık ziyaretlerde bulunulmuştur. Kendilerine, dayanışma halinde bulunduğumuz bildirilmiştir.

Alibeyköyü Finfiniş Branda Bezi Fabrikası'nda protestoda bulunan işçiler ziyaret edilmiş ve kendileriyle dostluk ilişkileri kurulmuştur. Bu tip ziyaretlerin faydalı olacağına inanıyoruz.

GENÇLİK HAREKETLERİ

Amerikan 6. Filosu'nun gelişi ile ilgili FKF ve İTÜTB' nin organize ettiği Beyazıt'taki mitinge mevcudumuz ve pankartlarımızla, TMGT'nin hazırladığı Beyazıt mitingi ve yürüyüşe Dernek olarak flâmamızla katıldık.

EĞİTİM

Aslan Başer Kafaoğlu'nun sekreterliğinde eğitim için bir program hazırlanmıştır. Programı tatbik için gerekli çalışmalar devam etmektedir.

Basın bildirilerimiz, basında pek yerini bulmamakla beraber, Türk Solu Dergisi'nde tamam olarak yayınlanmaktadır.

Türk Solu'nda Dernek haberleri ile ilgili bir köşe açmaya çalısıyoruz.»

Genel Başkandan sonra, Aslan Başer Kafaoğlu, eğitim çalışmaları ve programı hakkında çeşitli açıklamalarda bulunduktan sonra, Dernek Başkanı Kemal İşler, anarşik olaylardan tutuklu bulunan Türk Solu Dergisi Sorumlu Müdürü Bora Gözen ve Deniz Gezmiş'e aşağıdaki telgrafı çekmiştir:

BORA GÖZEN, DENİZ GEZMİŞ

SULTANAHMET CEZAEVİ

ŞEHİR

Devrimci savaşınızda başarı ve sağlık diler, gözlerinizden öperim. Emperyalizme ve onun yerli uşaklarına karşı direnen diğer tutuklu arkadaşlara dostça selâmlar.

Demokratik Devrim Derneği

Başkanı

KEMAL İŞLER

Yukarıda kısaca bahsettiğimiz dernek çalışmalarının yanısıra, Dernek faaliyetlerinden birkaç haber daha verelim :

Derneğin olağanüstü bir toplantısında alınan kararlarla ilgili şu haberler veriliyordu: (39)

«Demokratik Devrim Derneğinin Birinci Olağan Kongresi 24 Kasım Pazar günü Dolapdere'deki ÇİTLİ düğün salonunda yapılmıştır.

Demokratik Devrim Derneği Kongresine 84 delege katılmıştır.

Genel Kurul, İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği'nin (İPSD), düzenlediği «İŞSİZLİK VE PAHALILIKLA SAVAŞ MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜNE» katılma kararı almış ve daha sonra seçimlere geçilmiştir.»

Dernek olağanüstü kongreden sonra bildiri neşretmiş ve Üniversite gençliğini desteklediğini bildirerek şunları söylemiştir. (40)

«1968 ders yılı üniversitelerde gene boykotlarla başladı. Son yıllarda gurur duyarak görüyoruz ki üniversiteli gençler, sorumluluklarını anlıyan yurtsever olarak memeket meselelerine sahip çıkmaktadırlar. Memleketimizin bağımsızlığı, demokratik hakların elde edilmesi, eğitimde devrim yapılması, kısacası daha iyi bir Türkiye uğruna mücadeleyi, üniversiteli gençler, kendilerine amaç edinmişlerdir.»

Bu olağanüstü kongreden sonra, çeşitli eylemlere giren dernek, Ankara Şubelerarası bir toplantısında şunlar konuşulmuştur : (41)

«Demokratik Devrim Derneği'nin mûtad 3 aylık iller arası toplantısı 7-8 Haziran günleri Ankara'da yapılmıştır. Ankara il Başkanı Niyazi Ağırnaslı'nın yönettiği toplantı, 7 Haziran Cumartesi günü saat 10.00 da Ankara (27 Mayıs Millî Devrim Derneği) lokalinde başlamış, 8 Haziran Pazar günü Demokratik Devrim Derneği (DDD) Ankara il lokalinde devam etmiştir.

---

(39) Türk Solu Dergisi : 3 Aralık 1968.

(40) Türk Solu Dergisi : 10 Aralık 1968.

(41) Türk Solu Dergisi : 17 Haziran 1969

Özellikle bugün Devrimci eylemin içinde bulunduğu koordine edemediği, güçlerin israfına yol açtığı belirtilmiştir.

Bu şartlarda Devrimci eylemin içinde bulunduğu dağınıklık üzerinde durulmuş ve bu doğrultuda kararlar alınmıştır.

Bu arada Devrimci Güçbirliği (DEV-GÜÇ) üzerinde durulmuş, bu birliğin sağlamlaştırılması, anti-emperyalist, anti-feodal sınıf ve zümrelerin birleşik cephesi haline getirilmesi gerektiği üzerinde durulmuştur.

İşçi ve köylülerin gerekli örgütlenmeden yoksun oluşları yüzünden DEV-GÜÇ'ün istenen seviyeye ulaşamadığı düşüncesiyle bu yolda çalışmalara girilmesi kararlaştırılmıştır. Ayrıca DEV-GÜÇ'ün belli bir statüye bağlı olmayışı yüzünden doğan aksaklıkların giderilmesi yolunda bazı teklifler yapılmıştır.»

Bundan sonra, Malatya şubesinde köylü lideri durumunda olan iki üyenin tevkifi üzerinde durulmuş, telgraflar çekilmesi ve avukatın gönderilmesi kararlaştırılmış ve şu kararlar alınmıştır:

«Malatya ve İzmir delegelerinin verdikleri raporlar bu bölgelerdeki köylü eylemleri ve derneğin bu köylerle ilişkisi üzerine dikkati çekmiş ve yaz aylarında bu iki bölgede kesif bir eyleme geçilmesi kararına mesnet teşkil etmiştir. Bu konuda şu kararlara varılmıştır:

Her il, yazın yürütülecek köy eylemleri için bir tasarı hazırayacak ve bu ayın 21'nde Ankara'da iller arası yapılacak toplantıda, taslaklar, program haline getirilecektir. Her il kendi örgütünün ve birlikte hareket edeceği gençlik örgütlerinin bu eyleme katılacağı üye sayısını ve maddi olanaklarını toplantıya getirecektir.

Yapılacak program DEV-GÜÇ'ün yaz eylemleri programı ile birleştirilmeğe çalışılacaktır.

Alınan kararların pratiğe geçilmesi oportünizme kar-

şı teorik plânda kazanılan zaferi perçinleyecek ve devrimci eyleme yeni imkânlar açacaktır.»

Görüldüğü gibi Demokratik Devrim Derneği, DEV-GÜÇ le işbirliği ederek çalışmış ve çeşitli eylemlere girişmiş ve bizzat anarşistleri desteklemiştir.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM FİKRİNE VE MİHRİ BELLİ'YE KARŞI ÇIKIYOR

Mihri Belli'nin «Milli Demokratik Devrim» tezini daha evvelce Lenin ve Stalin uygulamış ve Mao Çe-Tung da aynı yoldan yürümüştür. Şimdi aşağıdaki satırları beraberce okuyalım. Bakınız Şahin Alpay ne diyor : (42)

«Millî Demokratik Devrim, Sosyali'st Devrime hazırlıktır. Millî Demokratik Devrim'le Sosyalist Devrim arasında doğru bir ayırım yapmak, aynı zamanda bu ikisi doğru bir biçimde birleştirmek zorunludur. «Millî Demokratik Devrim» «Sosyalist Devrim» e hazırlık için zorunlu bir aşama olduğu gibi, Sosyalist Devrim de, Millî Demokratik Devrim'in kaçınılmaz bir uzantısıdır. Ama Sosyalist Devrim, ancak Millî Demokratik Devrim'in tamamlanmasından sonra mümkün olacaktır.. Millî Demokratik Hareketler, ancak proleteryanın ve onun partisinin öncülüğü yerleştikten sonra «Millî Demokratik Devrim»e dönüşür.. Bu geçiş döneminde Millî Demokratik iktidarın hemen önündeki görev, devlet kapitalizmi yoluyla, iktidarın hemen ö-deki görev, devlet kapitalizmi yoluyla, temel üretim yişi yönetmektir. Temel üretim araçlarının mülkiyeti üzerinde sosyalist dönüşümün tamamlanmasıyla sona erecektir. Bundan sonra sosyalizmin inşaası aşamasına geçilecektir.»

Mihri Belli'nin onayından geçen bu yazıda da görüldüğü üzere, «Demokratik Devrim» tamamlandıktan sonra, hemen komünizme geçileceği belirtilmektedir.

---

(42) Aydınlık Dergisi : Sayı : 12 (Şahln Alpay)

Lenin «Ne yapmalı» kitabında, der ki :

«Devrimci teori olmadan, devrimci hareket olmaz.»

Lenin'in yanısıra, Mihri Belli de, çeşitli yerlerde yaptığı konuşmalarda Lenin'in tezini açıkça müdafaa etmiş ve şunları konuşmuştur : (43)

«Teori olmaksızın eylem olmaz. Eylem çarksa teori şudur : Anayasanın sağladığı haklara son kertesine kadar sahip çıkalım. Devrimci mücadelenin her şeklini, hiç birini ihmal etmeden hepsini, öyle bir ortam yaratalım ki halk bilsin...»

Mihri Belli, Lenin'in fikirlerini harfiyen, nasıl uyguladığını açıklarken, nasıl ki Lenin için Çar'lığın yıkılmasında Kurucu Meclis ve Geçici Hükümet bir araç olmuşsa, Mihri Belli için de parlamento odur. Mihri Belli aynı konuşmasında parlamenter mücadele konusunda şunları söylemiştir :

«Bir Devrimci Parti, Parlamenter mücadelesini sonuna kadar kullanmalıdır. Ama parlamenter mücadele yüzde ondur. Yüzde doksan eylemin emekçi halk kitlelerini bilinçlendirme, örgütlendirmektir. Gidip icabında sokağa döküleceksin ve anayasa haklarını kullanacaksın...»

Yukarıda çeşitli yönleriyle ele aldığımız «Devrimci» ve «Milli Demokratik Devrimin uygulanması, halkın örgütlenmesi için, çeşitli dernekler kurulmuş ve bunlar, vatan sathında geniş bir şekilde faaliyet göstererek Devrimci eylemlere girişmişlerdir. Bunlardan birkaçını örnek verelim :

«Devrim Gazetesi - Devrimci Gençlik Mecmuası - Devrimci Gençlik Teşkilâtı - DEV-LİS - DEV-GENG - Devrimci Kadınlar Derneği - Devrimci Avukatlar Birliği - Devrimci Sendikalar Federasyonu (DİSK) - Devrimci Yazarlar Cemiyeti - Devrimci Sanatkârlar Cemiyeti - Devrimci Tiyatro Oyuncuları - Devrimci Doğu Kültür Ocakları - Proleter Devrimci Örgütü - Proleter Devrimci Aydınlık Der-

---

(43) S.B.F.' de yaptığı konuşma

gisi - Devrimci Öğretmenler Federasyonu.»

Birkaç örneğini verdiğimiz bu dernekler, mâsum dimağları aldatıp zehirlemişler ve bu yolda her çeşit çalışma metodlarını uygulamışlardır.

Mihri Belli'nin «Millî Demokratik Devrim» fikrini uygulaması ve Moskova'ya karşı bir tutum içinde bulunması Rusya tarafından tasvip görmemiş ve Türkiye Komünist Partisi, Mihri Belli aleyhine geniş bir kampanya açmıştır. Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri Yakup Demir (Zeki Baştımar), Mihri Belli aleyhine yapmış olduğu suçlamada, korkunç ithamlarda bulunmuş ve özetle şunları söylemiştir : (44)

«— Çekoslovakya'da emperyalist radyolarında sosyalizmi kalkan edinerek sosyalizme saldıran emperyalizm ajanları, Türkiye'de de aynı metodu kullanarak, işçi hareketini parçalamak, anti-emperyalist savaşın gelişme süresini doldurmak için «Bilimsel Sosyalizm» ve «anti-emperyalizm» maskesine bürünmek çabasındadırlar. «Millî Demokratik Devrim»» kalpazanlığı bu ümitsiz çabanın açık bir belirtisidir.

Zeki Baştımar'ın bu suçlaması tamamen Moskova'nın fikri idi. Türkiye Komünist Partisinin (M.D.D. ve İçyüzü) adlı yayınladığı broşürdeki ithamlarına şöyle devam etmiştir :

«Maoizme yamalanmaktan ve onda, kendi yıkıcı çabalarının Provakasyonlarının ideolojik desteğini ve maddi kaynağını bulduktan sonra, birbiri ardınca dergiler, gazeteler çıkarmağa.. Anti-Sovyetizmi, Anti-Komünizmin en etkilisi sayılarak göz yumulan Maoizme yamanmanın yolunu buldular, küçük burjuva ideolojisinin etkisinden kurtulmamış bazı gençleri avlamak için yeni bir maske takındılar. «TİP'i, DİSK'i yıkmayı beceremiyen bu «Eskiler.»

Zeki Baştımar'ın «eskiler» dediği komünizm suçun-

---

(44) Yeni Kavga - Aclan Sayılgan

dan mahkûm olmuş komünistlerdi. Türkiye Komünist Partisinin en büyük korkusu bunların TİP içinde tehlike teşkil etmeleriydi. Zira «Millî Demokratik Devrim» (M.D.D.) ci Belli, her an Türkiye İşçi Partisini, Türkiye Komünist Partisinin Türkiye'deki uzantısı olduğunu ortaya atabilir ve bu konuda bir «kanıt» verebilirdi. Veya TİP'i ele geçirebilir, hiç olmazsa TİP'i içinden parçalayarak bir parçasına oturması mümkündü. Bu düşünceler içinde bulunan Türkiye Komünist Partisi ve Zeki Baştımar, Türkiye'de beynelmilel komünizmin bilinen ve başka ülkelerde defalarca uygulanan başka bir stratejisini ortaya atan M.D.D.'cileri suçlayarak, müdahalede bulunmayı düşünüyordu. Neydi bu suçlamalar

— Revizyonizm, Kalpazanlık, Polis ajanlığı, Emperyalizmin ajanlığı, Mao'culuk, Hilecilik, Provokatörlük, Millî Devrime ihanet, Likidatördük. (45)

Bütün bu suçlamalar Türkiye İşçi Partisinin kapanacağı ve yok olacağı korkusundan olduğu kadar Zeki Baştımar'ın Mihri Belli'ye duyduğu şahsi antipatinin ifadesidir. Bu sebeple, Zeki Baştımar, Mihri Belli için ithamına şöyle devam ediyor :

Türkiye'de devrimci, anti-emperyalist hareket şimdi devrimci kesilenlerin eliyle ağır bir darbe yedi. Fakat Likidatör - Provokatörlerin görevi sona ermişti.»

1951 tevkifatı, şimdi «Millî Demokratik Devrim» maskesi takınanların seri halindeki provokasyonlarının sonuncusu değildir, ama iç yüzlerini tamamiyle açığa vuran son provokasyonlarıdır..»

«Legal çalışması yasak Marxçı - Lenin'ci Partiyi, TKP'yi amansızca izleyen yönetici çevrelerin açtığı meydanda, bu kişiler serbestçe at oynatmak imkânı buluyorlar. Ama meydan sanıldığı kadar boş değildir..»

---

(45) LİKİDATÖR - (Provokatörlerin işçi sınıfını inkârı, komünist partisine hiyanetlerinin itirafıdır.)

Yukarıda görüldüğü gibi, komünistler arasındaki faaliyet iki ayrı kutba bağlı grupların Türkiye'ye parçalama savaşlarından başka birşey değildir. Moskova, kendince Türkiye'yi Kızıl Çin'den önce sahip çıkmak ve elde etmektir. Türkiye Komünist Partisi beyannamesinden de açıkça anlaşılacağı üzere, Moskova TİP'in kapatılması için bütün gayretini sarfetmiş bu hususta elinden gelen gayreti harcamıştır. İleride TİP. ile TKP. arasındaki bağları vesikalarıyla açıklayacağımız için, burada bu konuyu ele almıyoruz. Yalnız şu hususu belirtmek gerekir ki, Türkiye İşçi Partisi'nin kabul ettiği ve uyğulamağa çalıştığı «Sosyalist Devrim» stratejisi, TKP'nin Türkiye şartlarına uygun gördüğü stratejidir. TİP. faaliyetini bugüne kadar «Sosyalist Devrim» stratejisi ile yürütmüştür. Buna uymak istemiyenleri bünyesinden atmıştır. Teşkilâtını bu görüşe inananlarla, kurmuştur. Plân ve programları, gelecekteki faaliyetleri bu görüşle hazılanmıştır. Bu uğurda bugüne kadar büyük mücadeleler vermiş, kayıplara uğramış, gerilemiş fakat görüşünden dönmemiştir. Parçalanma pahasına taviz vermemeğe çalışmıştır. TİP'in uyguladığı sisteme karşı çıkan Mihri Belli, TİP'in geleceğinden ümitsizdir. İşte yeniden taa baştan başlamak lâzımdır. Bundan önceki solcu çıkışlar çakar - almaz çıkışlardır. Önce «Millî Demokratik Devrim» gerçekleştirilecek, sonra Sosyalist Devrim'e sıra gelecektir.

«Devrim» ve «Devrimcilik» fikri altında faâliyet gösterenlerin hangi düşünce içinde olduklarını kısaca açıkladıktan sonra, bilindiği gibi milliyetçi ve vatansever eski Hava Kuvvetleri Kumandanı İrfan Tansel 1962 yılından 1968 yılına kadar, Türkiye'de bir ihtilâl havası ve devamlı huzursuzluk kaynakları yaratanların, temelli senatör Mucip Ataklı ve arkadaşları ile, Hatay CHP Milletvekili Hüsnü Özkan olduğunu açıklamıştı. Bunlar devamlı olarak (M.D.O) Millî Devrim Ordusu adı altında beyannameler neşrederek Türkiye''de tedhiş hereketleri yaratmışlar ve sol için ge-

niş faaliyetlere girmişlerdir. Bugün de aynı faaliyet ve düşünce içinde bulunan bazı temelli senatörler, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının bir numaralı müdafii olmuşlar ve onları alenen desteklemişlerdir.

DEVRİM STRATEJİSİ (KOMÜNİST İHTİLÂLİ ÜZERİNE YAPILAN AÇIK OTURUMDA İLHAN SELÇUK, MİHRİ BELLİ VE BEHİCE BORAN NASIL TARTİŞMİŞLARDI

İLHAN SELÇUK :

«Devrimciler ve devrimci partiler, iktidara devrimle gelirler. Devrim, içinde yaşadığımız hukuk düzenine karşıdır. Anayasa çevresinde devrimi gerçekleştirmeğe gayret edersek, devrimci değil reformcu oluruz.

. . . Ve devrimciler, istesek de, istemesek de, devrimle iktidara geleceklerdir...»

BEHİCE BORAN :

«Biz seçimlerle iktidara gelmeyi mümkün görüyoruz ve o yolda çalışıyoruz. Emekçi sınıfların parlementer yoldan iktidara gelmesini, egemen sınıflar engellerlerse, ya karşı devrim bir terör rejimi kurar, ya da, bilinçlenmiş ve örgütlenmiş kitleler, Anayasa'nın tanıdığı direnme hakkını kullanırlar.»

MİHRİ BELLİ :

«Önümüzdeki devrimci görev, Millî Demokratik Devrimi gerçekleştirmek, feodal kalıntıları silmek, sosyalist, bilinçli emekçi kitleleri aşılamaktır.»

Yukarıda, «Devrim» ve «Millî Demokratik Devrim» ne demektir ve bu fikirlerin kimler tarafından uyğulandığını belirtmiş ve bu hususta bazı açıklamalar yapmıştık. «Devrim» ve «Millî Demokratik Devrim»i daha iyi tanıyabilmek için, İstanbul Yüksek Teknik Okulu Talebe Birliği tarafından Ocak 1968 günü İstanbul TÖS salonunda düzenlediği seminerde, Behice Boran, İlhan Selçuk ve Mihri Belli konuşturulmuş ve bunlar devrim fikrini tartışmışlrdır. «Dev

..im Stratejisi Üzerine Açık Oturum» adı altında yapılan bu açık oturum konuşmaiarını Ant dergisi aynen şu şekilde yayınlamıştır : (46)

Şimdi beraberce karşılıklı komünist ihtilâli olan «Devrim»in ana gayesinin ne olduğunu üç ayrı grubu temsil eden bu solculardan öğrenelim : Dergi bu oturumun girişini şöyle yapıyor:

«Türkiye gibi geri kalmış bir ülkede toplumu daha ileriye götürecek bir «devrim»in gerekliliği konusunda hemen hemen tüm ilerici güçler görüş birliği halindedir. Ancak «devrim» kelimesiyle neyin kastedildiği, bunun nasıl bir devrim olacağı, devrimi gerçekleştirmek için ne gibi bir strateji uygulanacağı ve bu stratejiye göre, devrimi gerçekleştirecek olan kuvvetlerin nelerden ibaret olduğu konularında çeşitli görüşler mevcuttur.

Zaman zaman basında ve özel toplantılarda tartışılan bu konuları bir açıklığa kavuşturmak üzere düzenlenen seminerin sonunda da bütün konuşmacıların karşı karşıya gelmesini sağlamak amacıyla bir açık oturum yapılmıştır.

Otoruma konuşmacı olarak TİP Genel Başkanı Behice Boran, İlhan Selçuk ve Mihri Belli katılmıştır.

Raif Ertem'in yönettiği açık oturumda konuşmacılara üç turda sadece onar dakika konuşma hakkı tanınmıs ve birinci turda ilk olarak İlhan Selçuk konuşmuştur: Selçuk konuşmasında şunları söylemiştir:

İLHAN SELÇUK:

«Devrimciler ve devrimci partiler iktidara devrimle gelirler» diye başladıktan sonra devrimin ne olduğunu şöyle açıklamıştır:

«Çağımızda devrim kavramından anlaşılan şey, sosyalist devrimdir. Devrimde muhakkak suretle toplum kanunlarını bilerek toplumu etkileme, ona müdahele etme kavramı vardır. Devrim, içinde yaşadığımız hukuk düzenine

---

(46) ANT Dergisi : 23 Ocak 1968.

karşıdır. Anayasa çerçevesinde devrimi gerçekleştirmeğe gayret edersek, devrimci değil reformcu oluruz. İster devrimci, ister reformcu olalım, sosyalist devrimi yapacak olan emekçilerdir. Sosyalizm proleteryanın ürünüdür. Bu bilimsel gerçektir. Devrim stratejisi bu gerçeği kabul ettikten sonra gelir. Sosyalist devrimin kaynağı işçidir. Onun karşısında burjuvazi vardır. Ancak bir devrimci, devrim stratejisini tespit ederken kendisiyle beraber olan ve karşısında bulunan güçleri tespit etmek zorundadır. Bunun için toplum sınıflarını tahlil etmek gerekir.

Devrimciler, istesek de, istemesek de, devrimle iktidara geleceklerdir. Çünkü ne kadar Anayasaya bağlı olursak olalım, devrimcilerin iktidara seçimle gelmesi söz konusu olunca, karşı taraf, tıpkı Vietnam'da, Yunanistan'da olduğu gibi harekete geçmekte, bunun üzerine devrim zorunlu hale gelmektedir.

İlhan Selçuk'tan sonra söz, Mihri Belli'ye verilmiş ve Mihri Belli şunları söylemiştir:

MİHRİ BELLİ :

Ana ilkelerde, bütün sosyalistler arasında bir görüş birliği sağlanabilmesi için 141 ve 142. maddeden mahkûm olanlarında sosyalist örgüte girmelerinin zorunlu olduğunu ve her şeyden evvel bunun sağlanması gerektiğini belirterek:

«Bugün Nazım Hikmet aramızda olsaydı, bir sosyalist örgüte giremezdi.. Sosyalizm için mücadele, bu aşamada her şeyden önce, özgürlük için mücadeledir» demiş ve devrim stratejisi konusunda görüşlerini şöyle açıklamıştır:

«Strateji, belirli bir devrim aşamasında hangi güçleri hedef alacağımızı, hangi güçlere darbe indireceğimizi, devrimi yapacak olan güçlerin hangileri olduğunu saptamak ve stratejik hedefe, yani o aşamada gerçekleşmesi gereken hedefe varmak için eylem plânı tespit edip o plânın uygulaması için mücadele etmektir. Bir ülke bağımsız değilse ve feodal kalıntılar varsa, strateji, bağımsızlığı sağlamak, kalıntıları silmek, sosyalist bilinci emekçi kit-

lelere aşılamaktır. Bu aşama, demokratik devrim aşamasıdır. Ben İlhan Selçuk ile hem fikir değilim. Çağımızda iki türlü devrim vardır: Millî Demokratik Devrim ve Sosyalist Devrim.

Önümüzdeki devrimci görev, Millî Demokratik Devrimi gerçekleştirmektir. Ama bu, bir sosyalistin sosyalizmden vazgeçmesi anlamına gelmez. Her sosyalist örgütün bir asgarî ve birde azamî programı vardır. Azamî program sosyalizmdir. Asgarî program ise, önümüzdeki görev neyse odur. Biz demokratik devrimden yanayız. Çünkü, Demokratik Devrimi başardığımız gün sosyalist Devrimin eşiğine varmış olacağız. Ve o zaman şiar, özel mülkiyetin kaldırılması şiarı olacaktır. Ama bu şiarı bugünden istedin mi, kendini tecrit edersin, düşmanın ekmeğine yağ sürersin. Demokratik Devrimden yana olan güçleri kendinden uzaklaştırırsın, devrim gemisini karaya oturtursun.»

Birinci turun son konuşmasını yapan Behice Boran, strateji üzerine görüşlerini daha önce açıkladığını belirterek (Bu açıklaması aynı dergide yayınlanmıştır.) On dakikalık konuşmasını sadece İlhan Selçuk'un görüşlerine cevap vereceğini söylemiş ve devrim anlayışı üzerindeki görüş farklarını şu şekilde ortaya koymuştur :

«İlhan Selçuk'un devrim hareketini, bir ihtilâl hareketi, silâhlı bir direnme, mücadele hareketi olarak kabul ettiği anlaşılıyor. Sosyalist teoride devrim mutlaka ihtilâl veya sair şekillerle silâhlı mücadele değildir. Devrimin son yıllarda pasifik ve non pasifik şekilleri tartışılmaktadır. Yani silâhlı olan ve olmayan şekilleri.. Devrimin silâhlı yoldan gerçekleştirilebileceğini savunan Regis Debray bile, devrimin çok üzun süreli bir hareket olduğunu ve bu harekete seçimlerle parlementoya girmenin de dahil bulunduğunu söylüyor ve son konuşmasında (devrimci stratejinin problemleri)nde şöyle diyor:

«Bir burjuva demokrasisinde bi burjuva aracı olan seçimlerin kullanılması ayrı bir konudur, bir burjuva aracı

olan seçimlerin burjuvaca kullanışı ayrı bir konudur. . .)

Bu, şu demektir: Çok partili burjuva demokrasisinde bir işçi sınıfı, burjuva aracı olan seçimleri kullanır, ama dikkat etmesi gereken nokta, bunları burjuva tarzında kullanmamaktır. Nitekim biz TİP olarak bütün açıklamalarımızda belirtmişizdir ki, biz seçimlerle iktidara gelebilmeyi muhtemel ve mümkün görüyoruz. O yolda çalışıyoruz. Ama seçimlerle iktidara gelmek demek, oy avcılığı ile iktidara gelmek değildir. Biz halkın bilinçlenmesini, örgütlenmesini, kendi sınıfının bilincine varmasını ve emekçi kitleleri olarak anayasanın kendisine tanımış olduğu haklara sahip çıkmasını istiyoruz ve diyoruz ki: Devlete sahip çıkmadan önce partine sahip çık, kendi partinde örgütlen, kendi partinin yönetimine ağırlığını koy.. İşte biz böyle seçim düşünüyoruz. Seçimleri burjuvaca değil, sosyalistçe kullanmayı düşünüyoruz. Parlementoda çoğunluğu aldıktan sonra da bize oy verenleri kendi haline bırakmıyacağız. Emekçi kitleleri, işçi sınıfı başta olmak üzere, örgütlü, aktif bir kuvvet halinde tutacağız...

Ancak bilimle ihtimaller üzerine konuşulur, bugünkü şartlar değişebilir. Karşı güçler, emekçilerin iktidara gelmesine müsaade etmeyebilirler. Gelecek üzerine hesap yaparken, egemen sınıfların gücünü hesaba katarken sosyalistleri ve emekçi sınıfları hesap dışında bırakarak ihtimaller yürütmek yanlıştır. Biz o zamana kadar emekçi sınıflarını bilinçlendirmeğe ve örgütlemeğe, Türkiye'nin politikasında ağırlığı olan bir güç haline getirmeğe muvaffak olursak, o zaman egemen sınıflar bu isteklerini gerçekleştirmeyebilirler. Bu bize bağlıdır. Engellerlerse ne olur? O zaman ya karşı devrim galip gelir, o bir terör rejimi kurar, ya da bilinçlenmiş kitleler, haklarını direnmek suretiyle korumak bilincine gelebilir. O zaman mücadelenin şekli değişir. Anayasamız, direnmeyi hukukî bir hak haline getirmiş belki de dünyadaki tek anayasadır.

Hukukun muhafazakâr bir düzen olduğu kaidedir. Ama

her genel kaidenin istisnaları vardır. Türkiye'nin gelişmesi öyle bir noktaya gelmiştir ki, anayasadüzeni, toplumun fiili düzeninin gerisinde değildir, ilerisindedir. Bu anayasa, sosyalizme açık bir anayasadır. Anayasanın getirdiği düzen, sosyalist bir düzen değildir. Anayasa, sosyalizme gidecek bir rota üzerinde gelişmeğe açık bir anayasadır.

Diğer noktalarda ise İlhan Selçuk'la mutabıkım.»

Birinci tur Behice Boran'ın konuşmasından sonra bitmiş ikinci tura geçilmiş ve ilk söz Mihri Belli'ye verilmiştir.

İLHAN SELÇUK : KÜBA'DA KOMÜNİZM, İHTİLÂLLE GERÇEKLEŞTİ! KOMÜNİSTLER; İHTİLÂLLE İKTİDARA GELECEKLERDİR!..

İstanbul Yüksek Teknik Okulu Talebe Birliği tarafından, TÖS salonunda düzenlediği seminerde, Behice Boran, İlhan Selçuk ve Mihri Belli, Türkiye'de komünizm ihtilâlinin nasıl yapılabileceği ve hangi yollara başvurulabileuzun uzun tartışılmış ve Türkiye'de komünizm ihtilâlinin gerçekleşebilmesinin tek yolunun devrim olduğu, (yâni ihtilâl olduğu) belirtilmiş ve tartışmalar bu yönde gelişmiştir. Yapılan açık oturumda ikinci turun ilk sözü Mihri Belli'ye verilmiş, Belli bu konuşmasında sınıfların tahlilini yapmış, proleteryanın, sonuna kadar devrimci olduğunu, bugün belli şekilde şartlandırılmış olsa bile bu durumun çok yakında sona ereceği ve emekçilerin kendi davalarına sahip çıkarak siyaset alanına girebileceklerini belirtmiştir.

İkinci konuşma Behice Boran'a verilmiş, Boran bu konuşmasında Mihri Belli'ye cevap vererek, bazı otaritelerden cümleler alınarak tartışmada kullanılmasının orta çağa özgü skolastik bir usul olduğunu, oysa ki bilimsel sosyalizmin metodunun, inceleme, değerlendirme, sonuçlar çıkartma metodu olduğunu, bir şeyin herhangi bir otorite tarafından söylendiği için değil, ancak gerçeklere ukgun

olduğu takdirde doğru olabileceğini belirttikten sonra, TİP'e mal edilen «Parti dışında olanlar sosyalist değildir» iddiasının üzerinde durmuş ve şöyle demiştir:

«Bizim böyle bir iddiada bulunduğumuz doğru değildir. Evet, «diğer sistemler gerçeği inceleyip yansıtmakla yetinmişlerdir» sosyalist sistem ise gerçeği değiştirme metodudur, dedim. Ve bundan dolayıdır ki, bir sosyalist örgüt, bir sosyalist kişi, mutlak suretle eylemde bulunan, uygulayan kişidir. Sosyalist literatürde bu genel kaidenin aksine hüküm yoktur.. Ancak öyle kanunlar var ki, meselâ memurları, bazı mahkûmiyetleri olanları eyleme katılmaktan menediyorlar. Bundan dolayı onları suçlayamayız. Ama parti üyesi olmamak demek, sosyalist eyleme katılmamak demek değildir. Bizim öyle ilçelerimiz varki, aslında öğretmenlerin yardımıyla kurulmuştur. Üye olmasalar da, bu arkadaşlar eylemin içindedirler. Özel durumları dolayısıyle partiye giremiyen gerçek sosyalistler, partinin dışında da eyleme yardımcı olabilirler. Partiye üye olmayan sosyalistlerin kat'iyen yapmayacakları yegâne şey, emekçilerin tek örgütü olan partiyi bölmek, parçalamak gelişmesini engellemektir.

«İşçi sınıfının öncülüğüne kim karşı çıkıyor» diyorlar. Belki sözle karşı çıkılmıyor ama «CHP öyle bir parti haline gelebilir ki, en devrimci sosyalistten, bağımsızlıktan yana mukaddesatçıya kadar hepsini içinde toplayabilir». Bu hareket politik partilerin dışında ve üstündedir» dediğiniz zaman, bu sözler, «işçi sınıfının öncülüğüne kim karşı çıkıyor?» sorusuna taban tabana zıttır..

Sivil-asker aydın zümrenin bağımsız bir güç olduğunu söylediler. Sosyalist teoride böyle değildir, bağımsız olamaz. Bu zümre, daima toplumdaki temel sınıflardan birine dayanarak, onun sözcüsü olarak hareket eder ve böyle hareket etmiştir.»

İkinci turun son konuşmasını İlhan Selçuk yapmış ve

Selçuk, Behice Boran'a cevap vererek şunları söylemiştir:

«Latin Amerika'da sosyalist devrimin gerilla savaşı ile gerçekleştirildiğini, gerillacının parti dışında kaldığını, hatta Castro ile partinin arasının soğuk olduğunu, devrimin parti dışında da gerçekleştirebileceğini söylemiş, AP iktidarının görülmemiş bir şekilde komprador kapitalizmini geliştirdiğini belirterek bunun karşısında TİP devrimci güçler ve sırasında da CHP'nin de bulunduğunu ileri sürmüştür.»

Selçuk'un CHP'yi zikretmesi, salondaki dinleyicelerin büyük kısmı tarafından protesto edilmiş, bunun üzerine konuşmacı:

Siz her noktada CHP ile ayniyet mi arıyorsunuz? diye sormuştur. . Selçuk sözlerine şöyle devam etmiştir:

«Bilimsel kehanet yoktur. Devrimci hareket devrimle gerçekleşir. Hazır olun. Çünki karşı taraf ancak devrimle gidecektir. İşte Yunanistan.. Komprador kapitalizmine karşı ne kadar bilinçlendirilirse, millet, sosyalizme giden yolda o kadar yek vücut olacaktır...»

SOSYALİST DEVRİM DEMEK
KOMÜNİST İHTİLÂLİ DEMEKTİR-

İkinci tur, İlhan Selçuk'un konuşması ile bitmiş, üçüncü tura geçilmiştir. Üçüncü turda ilk söz Behice Boran'a verilmiş ve Boran, on dakikalık zamanda diğer konuşmacıların görüşlerini tamamen cevaplandırmanın mümkün olmayacağını belirtmiş ve sadece (Millî Demokratik Devrim) görüşü üzerinde durarak şunları söylemiştir:

«Demokratik devrim safhasında kapitalist ilişkilerin dışına çıkmayacağız diyor kitap.. Marx, toplumların bir belirli safhadan geçmesi zorunludur, diyor. Halbuki biz diyoruz ki, az gelişmiş ülkeler için ve Türkiye için Batı modeli bir kapitalist gelişmeden geçmek zorunda değildir. Az gelişmiş ülkeler, sosyalizme giden bir rota üzerinde bir kal-

kınma ile batı modelindeki bir kapitalist safhayı atlayarak sosyalizme varabilir. Biz iktidara geldiğimiz zaman, kapitalist ilişkilerin dışına çıkan bir merhaleyi kabul edeceğiz. Toplumların yapısına göre strateji tâyin edilir. Demokratik devrim safhasının öne sürüldüğü Çarlık Rusya'sı az gelişmiş bir ülke değildi. Kapitalist dünyanın bir parçası idi. Kapitalist güçlerin gelişmekte olduğu bir ülke idi. Millî devrim ve Millî demokrasi kavramları ise, 1960 tan sonra yeni bağımsızlığa kavuşmuş Asya ve Afrika ülkeleri gözönüne tutularak ileriye sürülmüştür. Bunlar sanayii az gelişmiş veya hiç gelişmemiş işçi sınıfı partileri bulunmayan ülkelerdir. Buralarda,milli demokrasi ve milli devrimin başarılabilmesi, ara sınıfların koalisyonu iktidarı olarak öngörülmüştür. Ama gerek demokratik devrim, gerekse millî devrim ve millî demokrasi merhaleleri ileri sürülürken, daima ve daima burjuvazinin tutarsızlığı ,çelişkisi üzerinde durulmuş ve burjuvazinin yönetimindeki bir iktidar safhasında kapitalist gelişme bakımından dahi zaruri reformların yapılamıyacağı gayet sarahatla belirtilmiştir. Türkiye ise az gelişmiş bir ülke olarak millî burjuva demokratik devrimini yapmıştır: Kurtuluş savaşı.. Ama, az gelişmiş ülkelerde tutarsız ve çelişkiler içindeki bir burjuvazinin yapabildiği kadar yapabilmiştir. Ara sınıfların iktidarı, emekçilerin aktif bir güç olarak katılmadığı bir iktidar ne toprak reformu yapabilir, ne de burjuva demokrasisini batıdaki derecede gerçekleştirebilir. Çünki batıdaki kadar gelişmiş, sanayileşmiş bir toplum değildir.

Emekçi sınıfların yetersiz olduğu yerlerde askeri darbeler yapılır ama, bu darbeleri yapanlar, başta kalacaklarsa sınıflardan birine dayanmak zorundadırlar. Askeri darbeler, şimdiye kadar toplum yapısını değiştiremedikleri için hep egemen sınıfların etkisinde kalmışlardır. Çünki, sivil-asker aydın kadro, bağımsız bir güç değildir. Ama bu, onların emekçilerin davasının kazanılmaması değildir, Ancak bu, işçi sınıflarının politik, hareketinin bu demokratik hareke-

te, anayasanın eksiksiz, tastamam uygulanması hareketinde öncü kuvvet haline getirilmesiyle mümkün olabilir...»

Behice Boran'dan sonra söz, İlhan Selçuk'a verilmiş ve Selçuk, bu son konuşmasında devrimci stratejide ordunun önemi üzerinde durarak özetle şöyle demiştir:

«Nerede ordu sosyalist akımın yanında ise, orada sosyalizm gerçekleşiyor, nerede karşısında ise orada faşistler galip geliyor. Ordu'nun milliyetçi güçlerin safında yer alacağı konusunda tereddüte düşen sosyalist akım, başarıya ulaşamaz. Türkiye'de Milli Kurtuluş Savaşı geleneğinde bir ordu var. Türk ordusunun, Türkiye'deki sosyalist akımın anayasa çerçevesi içinde teminatı olacağına inanıyorum.

Elbette sosyalizmi emekçiler kuracaklardır. Zaten bilimsel gerçekte budur. Ara sınıflar da emekçilerden yanadır. Niçin ara tabakaları suçluyoruz?

Mihri Belli ile bir anlaşmazlığımız var.. Millî Demokratik Devrim ve Sosyalist Devrim diye ikiye ayırdı. Ben devrim deyince, genel olarak Sosyalist Devrim anlıyorum. Ama sosyalizme giden aşamalar içinde Milli Demokratik Devrim de vardır. Türkiye Milli Demokratik Devrim safhasındadır. Daha sosyalist devrimin içinde değiliz. Sosyalist Devrim için Türk Sosyalist Partisi ile beraber bütün emekçilerin, aydınların, halkımızın, işçimizin bilinçlendirilmesi çağındayız...»

Oturumun son konuşmasını yapan Mihri Belli, sözü İşçi partisine getirerek parti yöneticilerini eleştirmek gerektiğini söylemiş ve partinin daha iyi çalışması için şu öneride bulunmuştur:

«Her sosyalist örgüt kendi içinde bilimsel sosyalizmi öğretmek için, üyelerini teorik bakımdan yetiştirmek için çalışmakla görevlidir. Mutlaka ekonomi politiği öğreneceksiniz ve her hafta bir bölümü parti içinde tartışacaksınız. Köye gidebilmek köylüyü bilinçli kadro olarak yetiştirebilmek için, teorik bakımdan yetişmiş olmak gerektir.

Her ay bir devrimci roman okunacaktır. Ve kim yerinde sayıyor ve ilerleme göstermiyorsa partiden çıkarılacaktır, istediği kadar mitinglerde alkışlansa da.. Bu devrimci partinin görevidir...»

Yukarıda ibret ve dehşetle okumuş olduğunuz bu açık oturum konuşmalarını burada tahlil etmeğe lüzum görmüyoruz. Çünkü, bu kadar legal bir halde komünizm ihtilâlini savunanları başka türlü nasıl tanıtmak gerektiğini bilemiyoruz.

KIZIL ÇİN GRUBU LİDERİ, KOMÜNİST MİHRİ BELLİ BAZI TEMELLİ SENATÖRLERE (DEVRİCİ GÜÇ BİRLİĞİ) Nİ KURDURMUŞTUR

Mucip Ataklı: «Devrimci Güçlerin, sol cephenin millî hudutları içerisinde bir araya gelmemiş olması utanç vericidir» diyordu.

Çeşitli sol teşekkülleri sinesinde barındıran Devrimci Güçbirliği, bütün anarşist eylemleri desteklemiş ve onları teşvik etmişti...

27 Mayıs İhtilâlinden sonra, Türkiye'yi yıllarca huzursuz bırakan Millî Devrim Ordusu (MDO), çeşitli bildirilerle milleti tehdit etmiş ve kanun dışı eylemlere girişmişti.

Eski Hava Kuvvetleri Komutanı Sayın İrfan Tansel, yapmış olduğu bir açıklamada bu gizli cemiyetin mensuplarının bir CHP Milletvekili ile bazı Temelli Senatörler olduğunu açıklamış ve böylece ikinci bir ihtilâl için zaman hazırlamağa çalışanların kimlikleri belli olmuştur.

Demokrasiye karşı devamlı allerjisi olan bu kimseler, foyalarının meydana çıkmasından sonra, bu defa da komünizm ihtilâli için faâliyet gösteren komünistlerle birleşmişler ve bugünkü ortamın meydana gelmesinde en büyük rolü oynamışlardır.

Kızıl Çin grubunun lideri ve Dev-Gen;'in akıl hocalığını yapan müseccel komünist Mihri Belli ile bazı Temelli Senatörler fikirbirliği yapmışlar ve Mihri Belli'nin Fah-

rî Başkanlığı altında Devrimci Güçbirliği'ni (Dev - Güç) kurmuşlardır. Çeşitli sol teşekkülleri sinesine alan bu der nek, Türkiye'de vuku bulan bütün anarşist eylemleri desteklemiş ve onları teşvik etmiştir. Şimdi derneğin kuruluş amacının ne olduğunu Mihri Belli'nin «Ya Güçbirliği ya Faşizm» başlıklı yazısından beraberce izleyelim : (47)

Türk toplumunda emperyalizmin işbirlikçisi sömürücü güçlere karşı duran, tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye'nin bir gerçek olmasını özliyen ve bu uğurda Anayasanın sağladığı hak ve özgürlüklerden son katresine kadar yararlanarak eyleme girişme azminde olan örgüt, kurum ve çevreleri kucaklayan Devrimci Güçbirliği kurulmuştur.

Devrimci Güçbirliği'nin temel ilkeleri Milli Demokratik Devrim'in ilkeleridir.

Türkiye'de ilk defa olarak ortadan en sola kadar bütün millici güçleri kucaklıyan bir çatı kurulmuştur. Bu mutlu bir gelişmedir.. 27 Mayıs 1960'da böyle bir çatı kurulmuş ve tarihsel gelişmemizi etkiliyebilmiş olsaydı, bugün Türkiye Amerikan emperyalizminin vesayetinden çoktan kurtulmuş olur ve bağımsız, demokratik bir ülke olarak sosyalizme giden kendine özgü yolda bir hayli yol almış olurdu...

Bunların tümünü Millî Devrim pistonunun arkasında toplamak zorundayız.

Kişisel nedenlerle ya da küçük politika hesaplarıyla Güçbirliğinin saflarına katılmayan, oyun bozanlık etmek için bahaneler yaratan kimse, Millici Güçleri böldüğünü, karşımızda olan güçlerin oyununu oynadığını bilmelidir. Böylesi, faşizme özenen iş Güçbirliği safhalarında yer almaktır.»

Milli Demokratik Devrimi gerçekleştirmek için, Türkiye'yi tam bağımsız ve gerçekten demokratik kılmak için Devrimci Güçbirliğini saflarında yerini almaktır.»

---

(47) Türk Solu Dergisi: 29 Nisan 1968

Mihri Belli'nin komünizm ihtilâline giden tek yolun Devrimci Güçbirliği olduğunu açık seçik belirten bu yazısının yanısıra, Gizli Türkiye Kamünist Partisi'nin organı olan aynı dergide, Temelli Senatör Mucip Ataklı «Nisan 1960 ve Dev-Güç 1968» ve «Türkiye Devrimciler Güç Birliği» başlıklı yazısında özetle şunları söylüyordu: (48)

«İinsan hak ve hürriyetlerine saldıran ve Demokratik düzen katliamına karşı, Atatürk'çü gençlerin şahlanışının ve millî heyecan dalgalarının bütün vatan sathına millî şuur halinde yayılışının 8'nci yıldönümünü idrak ediyoruz.

Bu nedenledir ki, dün «muhtaç olduğu kudreti damarlarındaki asil kanda» bulan, temelinde daha çok siyasi nedenlerin yattığı, mücadelesini zafere ulaştıran gençlik ve tümü ile Türk ulusu bugün yeni ve çetin bir mücadelenin içinde bulunmaktadır.

Bu olumsuz davranışın, 1960 Nisanının mücahitlerine, 27 Mayıs cephesine elbette ki bazı şeyleri ifade etmesi gerekir. Bu da yeni bir mücadelenin farz olduğu gerçeğidir...

Bugün Teoratik, faşit ve komünist tipi akımların, sosyal hukuk devrimleri ve 27 Mayıs'ın getirdiklerine karşı girişmiş olduğu irticaî taarruzun nedenlerinde, menfaât ortaklığı, satılmışlık, istismar, halkın uyanmasına engel olma emelleri yatmaktadır.

Sağ cephenin ümmetçisi, ırkçısı ile yobazı, gerçek dindarı ile ağası, hükmü altındaki ırgatı ile satılmış madrabazı, tefecisi soyduğu kimse hep birarada kin kusarken, Atatürk ilke ve devrimlerine, 27 Mayıs'a saldırırken, vatanın ve milletin refahından başka bir amacı olmayan devrimci güçlerin, sol cephenin millî hudutları içerisinde bir araya gelmemiş olması utanç vericidir.

Bu utanç ve günahın ağırlığı altında ezilmeye daha ne kadar zaman tahammül edeceksiniz?

Bu menhus davranışa dur! demenin zamanıdır,

---

(48) a.g.d.

Şimdi bütün gözler, bütün umutlar, Türkiye Devrimciler Güçbirliği'nin faaliyetlerine çevrilmiş bulunmaktadır.

Çeşitli toplantılar sonucu tespit ve kabul edilen temel ilkeler ışığı altında faaliyetini yürütecek olan Dev-Güç, bu ilkelerini, amaçlarına ve mücadele hedeflerini benimseyen bütün Devrimci Güçlere açıktır.

Öğretmen, öğrenci, işçi halk ve aydın kuruluşların birleşimi olan Dev-Güç tespit etmiş olduğu amaç, ilke ve hedefleri ile büyük bir sorumluluk yüklenmiş bulunmaktadır.

Dev-Güç bunları yapmaya gayret ederken, her çeşit şer kuvvetinin, devrimci olmayan iktidarın, ayağına bağ, bileklerine zincir vurmağa ve en âdi metotlarla hedefine ulaşmayı önlemeye çalışacaklarını asla unutmamalıdır..

Biz bu inaçla, bu iman ve anlayışla dolu olarak Ataturk gençliğinin 1960 Nisanının bu yıldönümünde, «Türkiye Devrimciler Güç Birliği'nin (Dev-Güç) her gün daha fazla kuvvetlenerek başarıya ulaşacağına inanıyoruz.

Muhtaç olduğumuz kudreti damarlarımızdaki asil kanda bularak, önümüze çıkacak her engeli yıkacak ve kesinlikle hedefimize ulaşacağız. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın.»

BAZI TEMELLİ SENATÖRLER; GİZLİ TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ ORGANI TÜRK SOLU DERGİSİNDE TOPLANDI.

Mucip Ataklı'nın gençliğe ve Türk halkını şahsî ihtirasları için isyâna davet etmesi ve 27 Mayıs ihtilâlini devamlı istismara yeltenerek kanunsuz hareketlere girişilmesini önermesi ilginçti. Bu Dev-Genç ve Dev-Güç etrafında anarşist solcular daha da kümelenmiş ve arkalarında Temelli Senatörler var diye daha çok cesaret bulmuşlar ve böylece kanun dışı eylemlere girişmişlerdir. Ataklı'nın yazısında «Faşist ve komünist tipi akımların» lâfından alınan

Mihri Belli, yazının altına bir not iliştirmiş ve şunları söylemiştir: (49)

«Mucip Ataklı'nın dergimize yolladığı yazıyı çok ilginç bulduk. Siyasî irticânın emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı Güçbirliğini ısrarla ve inatla savunan her gerçek vatanseveri «Komünist» veya «Aşırı Sol» diye sindirmeyi tasarladığı bir ortamda bu yazı ile Güçbirliği yönünden çözülmesi gereken bazı sorunlar ortaya çıkmaktadır. Sol cephede «Aşırı Solcu» «Komünist» ayırımı yapılıp solun bir kısmı düşman kampta görülebilir mi Sayın Mucip Ataklı kendi yönünden böyle bir ayırım yapmıştır. Bizce bu sakıncalı ve tehlikeli bir ayırımdır. Böyle bir ayırım sübjektif olmaya mahkûmdur. Sol cepheyi bölmeye ve daraltmaya götürür. Durumu açık olarak koymalıyız: Emperyalizme işbirlikçilerine, toprak ağalarına karşı Millî Demokratik Devrimden yana olan bütün güçler sol cephededir. Ancak bu cephenin karşısında olanlar, kendilerine ne isim verirlerse versinler sağcı cepheyi teşkil ederler. Bu bakımdan nereye ve kimlere kadar uzanacağı belli olmayan kişilere göre değişen «Aşırı sol» ve «Komünist» ayırımı yerine objektif devrimci ve karşı devrimci ayırımı gereklidir kanısındayız.»

Mihri Belli'nin bu belgesel açıklamasından sonra Mucip Ataklı bir daha komünist ve solcu lâfını ağzına almamış ve bundan sonra Belli'nin deyimlerini kullanmağa başlamıştır.

Mihri Belli ve Mucip Ataklı'nın yanısıra, Gizli Türkiye Komünist Partisi organı «Türk Solu» dergisinde Dev-Güç İcra Komitesi Başkanı Temelli Senatör Kadri Kaplan «Devrimci Güçbirliğinin (Dev-Güç) (Anlam ve Kavramı) başlıklı yazısında özetle şöyle diyordu : (50)

Güçbirliği elbette büyük bir ihtiyaçtan doğmuş ve bi-

---

(49) a.g.d.

(50) a.g.d.

linçli bir tarzda faaliyet göstermeye başlamıştır. Ulusal Kurtuluş Savaşımızdan bu yana, büyk bir çağ değiştirme hareketinin içerisine girmiş bulunuyoruz.

Bu mücadelenin ilk aşamasını teşkil eden silâhlı kurtuluş hareketi başarıyla sona erdirilmişse de, ikinci aşamadaki devrim hareketleri, tıkanıklıklara ve zaman içerisindeki karşı koymalara uğrayarak bugünkü sonuca gelinmiştir. Bu aşamada sosyal yapıyı bütünüyle ve köklü bir şekilde değiştirmek için çok kesin ve hamleci davranışlara başvurulmuşsa da, bütün bunlar alt yapı bakımından bir bütünlüğe ve fikir sistematiğine kavuşamamıştır. (51)

Kadri Kaplan, çeşitli üretim ve sömürü meselelerine de değindikten sonra;

«Bu sorunun çözümü, ancak sosyalist ekonomiden yararlanarak planlanmış, milli ve devletçi bir ekonomi ile mümkündür. Böyle bir çözüm, çağ değiştirme eylemi demek olan Atatürk devrimlerindeki en önemli boşluğu, yani ekonomik temeli dolduracak ve işte o zaman, devrimler çarkı, halkın çok güçlü olan emek, gönül ve azim katkısıyle tam hızını kazanarak, toplumun sosyal yapısı, kısa zamanda köklü bir değişikliğe uğrayacaktır.»

Kadri Kaplan'ın Devrimin nasıl yapılacağına ve hangi yollardan gidileceğini öngören bu yazısı çok calibi dikkattir. Bütün solcu ve komünistlerin gerçekleştirmek istedikleri komünizm ihtilâlinin ana hedeflerini çizen Kadri Kaplan, açıklıkla devrimin amaç ve gayelerini anlatmış ve böylece solcu ve komünistlerin ötedenberi savundukları fikirlerine daha çok cesaret vermiştir.

«DEV-GÜÇ» BAZI ANARŞİK OLAYLARI DESTEKLEMİŞ DEV-GENÇ LE BERABER OLMUŞTU

Yukarıda, Dev-GÜÇ teşkilâtının kuruluş gayesi ve bazı Temelli Senatörlerin, Türkiye Gizli Komünist Partisi Organı olan «Türk Solu» dergisinde yazmış oldukları yazıla-

---

(51) a.g.d.

rın yanısıra biraz da Dev-GÜÇ'ün kuruluşunun nedenleri üzerinde ve giriştiği, faaliyetlerden de kısaca malûmat vermek gerekiyor.

Türkiye Devrimci Güçbirliği adı altında kurulan bu dernek, Türkiye'deki bütün solcu ve komünist kuruluşları bünyesinde toplamış ve girişilen eylemleri bu dernek hazırlamış ve desteklemiştir. Aralarında bazı Temelli Senatörlerin ve bazı profesörlerin bulunması, eylemcilere cesaret vermiş ve böylece solcu ve komünistler daha korkunç faaliyetlerin içerisine girmişler ve kuvvetlerini Dev-GÜÇ'ten almışlardır.

29 Nisan 1968 de, 28 Nisan olaylarını anmak için, Dev-Güç'ün tertip ettiği yürüyüş ve miting çeşitli olaylara sebep olmuş ve kasti olarak hadiseler çıkarılmıştır. Bu olaylardan sonra, Dev-Güç aşağıdaki bildiriyi yayınlamıştır. Bildiri özetle şöyledir : (52)

«29 Nisan törenine ait İçişleri Bakanının beyanatı Dev-Güç Genel Kurulu tarafından incelenmiş ve şu hususlar saptanmıştır.

b) Bakanın iddia ettiği gibi, Devrimciler Güçbirliği halk nazarında artık önemini ve ilgisini kaybeden Nisan olaylarını büyük çapta anma kaygusundan doğmamıştır. Bu düşünce Nisan olaylarıyle bunun sonuçlarına ve bunları yaratan gençliğe karşı, en azından saygısızlıktır. Bunu esefle belirtir ve birliğin güçlenerek devam ettiğini ve edeceğini hatırlatırız.

d) Tören, Güçbirliği'ni kuran bütün kuruluşlarca işbirliği halinde hazırlanmış olup, sosyalist parti ve gruplarının bununla ilişki kurmak, kasıtlı bir düşüncedir. Nisan olaylarına candan bağlılık duygusuyla törene gelip ilgisini esirgemeyen kişilere ancak teşekkür ederiz.

e) Hele Bakanın (Bizim Radyo) ile ilişki kurarak, ma-

(52) Türk Solu Dergisi: 14 Mayıs 1968

lûm çevrelere işaret verme gayreti, çirkin bir zihniyetin görüntüsü olarak kabul ediyoruz.

f) Bakanın raporuna karşı gerçeği yansıtacak bir rapor hazırlayıp, Milli Güvenlik Kuruluna sunulacaktır.

Güçbirliğine bağlı devrimci kuruluşlar adına..

Genel Kurul
Bşk.
Prof. Bahri Savcı
Yürütme Kurulu
Bşk.
Kadri Kaplan

Bu bildirinin yanısıra, derneğin ana gayesini daha bariz bir şekilde anlatabilmek için, gene aynı derginin aynı sayısında, Güçbirliğinin yaptığı toplantıyı anlatan yazıyı beraberce okuyalım :

«Devrimciler Güçbirliği Genel Kurulu ,geçen hafta pazartesi günü toplandı. İcra Komitesi Başkanı Prof. Bahri Savcı'nın yönettiği toplantı, beş saat sürdü.

Gündemde, Dev-Güç'ün düzenlediği 29 Nisan anma töreninin değerlendirilmesi, İcra Komitesine DİSK'in bıraktığı boşluğu doldurmak üzere yeni bir üyenin seçimi, Güçbirliği'ne katılmak isteyen kuruluşların kabulü yaz programının saptanması ve Devrimciler Güçbirliği hareketini destekleyen gazeteci ve yazarlara yazılı olarak teşekkür edilmesi maddeleri vardı. Ayrıca sayısı 40'ı geçen kuruluşlarla tam bir işbirliği yapılabilmesi için pratikte rastlanan bazı engelleri aşabilmek amacıyla koordinatörlüklerin kurulması görüşüldü.

Koordinatörlüklerin kurulması için İcra Komitesinin getirdiği teklif, Genel Kurulca ittifakla onaylandı ve Devrimciler Güçbirliğindeki kırkı aşkın kuruluşun dört grupta birleşerek Dev-Güç'ün pratikteki sorunlarını kendi aralarında koordine etmesi kabul edildi. Buna göre Devrimciler Güçbirliğindeki kuruluşlar dört grupta toplandı:

Öğrenci Teşekkülleri Grubu

Mesleki Kuruluşlar Grubu
lşçi, Esnaf ve Halk Kuruluşlar Grubu
Diğer Dernekler Grubu
Öğrenci Kuruluşlarının Koodinatörlüğüne,
TMTF. (Türkiye Milli Talebe Federasyonu) ve FKF. (Fikir Kulüpleri Federasyonu)
Mesleki Kuruluşlar Koordinatörlüğüne,
TÖDMF. (Türkiye Öğretmenler Derneği Mesleki Federasyonu) ve TÖS. (Türkiye Öğretmenler Sendikası)
İşçi ve Halk Kuruluşları Koordinatörlüğüne,
Äşıklar Derneği.
Diğer Kuruluşlar Koordinatörlüğüne,
27 Mayıs Millî Devrim Derneği getirildi.

lcra komitesine seçilecek yeni üye sorunu ise, Genel Kurulu oldukça meşgul etti. Söz alan bütün kuruluş temsilcileri, Dev-Güç'te işçilerin muhakkak temsil edilmesi gerektiğini belirttiler.

Sonuç olarak DİSK'in Komitesi'ndeki yerine, yeniden dönmesi umudu muhafaza edilerek, İcra Komitesinin genişletilmesi üzerine birleşildi. Bazı delegeler, İcra Komitesindeki üye sayısının artırılmasının ileride yeni sürtüşmeler yaratacağını ileri sürerek 27 Mayıs Millî Devrim Derneği, TMTF, TÖDMF, FKF. ve DİSK'in yanısıra, en fazla bir üyenin daha alınmasını teklif ettiler. Bu görüş benimsendi ve Âşıklar Derneği, İcra Komitesine ittifakla seçildi.

Devrimciler Güçbirliği Genel Kurul toplantısının ertesi günü, DEV-GÜÇ adına bir basın toplantısı düzenleyen Prof. Bahri Savcı ve İcra Komitesi Genel Sekreteri Tabii Senatör Kadri Kaplan, 29 Nisan'daki kanlı olaylar dolayısiyle, İçişleri Bakanının, gazetelere gönderdiği bültenin «yanlış ve yalan» istihbarata dayandığını belirttiler.

MİHRİ BELLİ'YE GÖRE; KOMÜNİZME GİDEN TEK YOL DEVRİMCİ GÜÇBİRLİĞİ'NDEN GEÇECEKTİ...

Türkiye Komünist Partisi organı olan dergi, DEV-GÜÇ'

le ilgili haberi verirken, kapağında, imzasız olarak, Mihri Belli'nin şu yazısını neşretmişti.

«DEV-GÜÇ» GERÇEKTEN DEV OLAN BİR GÜÇTÜR.»

«Devrimciler Güçbirliği, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye'nin gerçekleşmesinden yana daha çok devrimci aydın ve öğrenci çevrelerini temsil eden millici örgütler tarafından kurulmuştur.

Emperyalist dünya sistemi içinde, sömürülen geri bir ülke olan Türkiye'de şu anda, bilinçlenme yolunda olan şehir ve köy emekçi yığınlarının büyük çoğunluğu kendi öz örgütleri ile DEV-GÜÇ içinde henüz yerlerini almış değillerdir.

Emekçilerin, kendilerini gerçekten temsil eden mesleki ve siyasî örgütler içinde birlik olarak Türkiye'nin toplumsal hayatında ağırlığını koyabilecekleri gerçek demokratik özgürlük ortamı henüz kurulmamıştır.

TEMEL SLOGANIN BENİMSENMESİ

Toplumumuzda sağlam ne varsa, millici ne varsa, şe**hir ve köy emekçisi ile, şehir ve köy küçük burjuvazisi ile, asker-sivil, aydın zümresiyle, güçlü bir halk hareketi karşısında hiç değilse bir süre için, Demokratik Devrim saflarında yerini alması mümkün olan millî burjuvazisi ile Tüm ulusu, bilinçlendiği ölçüde, DEV-GÜÇ'ün temel sloganının aktif olarak benimsenmesi mukadderdir. Bu bilinçlenme önlenemez.**

29 Nisan'da iktidarın faşist terörüne rağmen, başarıyla sonuçlandırıldığı tarihi mitingde, binlerce genç hançereden tekrarlanan devrimci sloganları ile DEV-GÜÇ birçok devrimci çizgiyi doğru olarak saptadığını ve bu yolu izleme azminde olduğunu göstermiştir.

DEV-GÜÇ'ÜN GÖREVİ

Ama Millî Demokratik Devrim'den yana olan yığınların gerçek özlemini ifade etmekle yetinemeyiz ve DEV-

GÜÇ'ün önündeki görev, yığınlarla olan bu fikir bağını organik bağa çevirmektir. Görev, Türk toplumundaki bütün devrimci güçlerin mevcut ya da kurulacak olan örgütleriyle DEV-GÜÇ saflarında devrimci eyleme katılmalarını sağlamak için mücadeledir. Bu, demokrasiyi boğmak çabasında olan emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı gerçek demokrasi uğruna en çetin bir mücadeleyi göze almak demek tir. Güçbirliğinin saflarında yer alan her yurtsever, emekçi halkın büyük potansiyel devrimci gücünü iliğine kadar duymalı ve bu gücü seferber etmek için sorumlulukla, güvenle harekete geçmelidir.

Henüz işin başındayız. DEV-GÜÇ'ü gerçekten Dev bir Güç haline getirebilmek için, daha yapacak çok şey var, sarf edecek çok emek var.

İKİ İLERİCİ AKIM

Türkiye'de iki ana ilerici akım vardır. İki Devrimci kol, Güçbirliği halinde Türkiye'nin gelecekteki tarihî kaderini tâyin etme durumundadır: Mustafa Kemal Kolu ve Sosyalist Kol.

Mustafa Kemal Kolu: Gerçek milliyetçi asker-sivil, aydın zümrenin dönüşümcülüğünü tâyin eder. Bu, küçük burjuva bürokrasinin radikalizmidir.

Sosyalist Kol da, Türkiye'nin şehir ve köy emekçilerinin gerçek özlemini temsil eden akımdır, Geleneğinde dünya tarihinin ilk milli kurtuluş savaşı bulunan Mustafa Kemal Kolu'nun bilinçli temsilcileri, tarihin verdiği dersler den yararlanmasını bilerek, Sosyalist Kol ile bir Millî Demokratik Devrim plâtformu çevresinde Güçbirliği kurmanın zorunluğu olduğunu, iki devrimci Kol arasında ayrılığın emperyalizmin ve işbirlikçi vatan satıcıların işine yaradığını nihayet anlamışlardır. Gerçek sosyalistler ise, ta başındanberi, Millî Demokratik Devriminin gerçekleştirilmesi için toplumdaki öteki Devrimci Güçlere dost eli uzatmaktan geri kalmamışlardır.

Mihri Belli, komünizm ihtilâlinin gerçekleşmesi için,

bütün devrimci güçlerin DEV-GÜÇ'te birleşmelerini istemekte ve açıkça komünizm ihtilâline giden tek yolun ve tek vasıtanın DEV-GÜÇ olduğunu bütün solcu ve komünistlere bildirmektedir.

SOLCU VE KOMÜNİSTLERİN YANISIRA; TEMELLİ SENATÖR SUPHİ KARAMAN 141 VE 142. MADDELERİ «FAŞİST» BULUYORDU

Bazı Temelli Senatörlerin yanısıra, Gizli Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri müseccel komünist Mihri Belli ile, Temelli Senatör Suphi Karaman'da ilişki kurmuş, ilegal Türkiye Komünist Partisi resmî organı olan Türk Solu dergisinde çeşitli yazılar yazmıştır.

«Türk Solu» dergisinde yazı yazan Temelli Senatörlerden Suphi Karaman ve Sami Küçük'ün, Mihri Belli grubu ile temaslarının 1962 yıllarında başladığına dair, Erdoğan Başar Berktay'ın «Millî Kurtuluş Cephesi» başlıklı bir yazısında belgelenmektedir. (53)

Şimdi bu belgelerin ışığı altında, Suphi Karaman'ın bazı yazılarını beraberce okuyalım.

Bakınız Suphi Karaman «Türk Solu» dergisinde başyazı olarak neşredilen «Ulusal Kurtuluş Savaşları» yazısında neler diyor : (54)

Geleceğin tarihçileri yirminci yüzyılın özelliklerini anlatırken Ulusal Kurtuluş Savaşlarına önemli yer ayıracaklardır.

Şimdi de tarihin en çetin ulusal kurtuluş savaşlarından birisi ve üçüncüsü, bütün nitelikleri tam olarak Vietnam'da yürütülmektedir. Bu sadece istilâcıyı anavatan topraklarından çıkarma gayreti değildir. Stratejik üslenme siyasal amacıyla gizlenen sömürücü ve ekonomik çıkarlar, önceleri kapitalizmin Güneydoğu Asya'daki çizmesiz em-

---

(53) Vatan Gazetesi: 12 Aralık 1962

(54) Türk Solu Dergisi: 27 Şubat 1968

peryalizmini teşkil etmişti, İşbirlikçiler ortakçılar, tutucular ve karanlıktan yana olanlarla tablo tamamlanmıştır. « Kaleler ve tersaneler zapdedilmiş ve daha önemlisi memleket içerisinde iktidara sahip olanlar gaflet ve delâlet ve hatta ihanet içerisinde bulunmuşlardır.» Fakat tarihin akışı değişmiyecektir.»

Yorumlamağa lüzum görmediğimiz, solu tahrik eden bu yazının yanısıra, Karaman «Hukukçunun Dikkati» başlıklı yazısında diyor ki: (55)

«...Sosyal mücadeleler, devrimler insanlığı yüceltmek için yapılırlar. Devrimler, toplumun ilerlemesine, mutlu olmasına engel olan «eski» yi yıkmak insanlığı kurtarmaktır. Feodeliteyi devirmek ulusculuğu gerçekleştirmektir., Derebeyliği yıkmak aileyi korumaktır. Millî Demokratik Devrim bu amaca ulaşmak içindir. Demokrasi bu amaca ulaşıp halkın mutluluğu şahlanınca insaf ve hoşgörlülük adâletin, politika hukukun hizasında yerini alacak, politikacı saygılı olacaktır.

TEMELLİ SENATÖR, SUPHİ KARAMAN
YAZDIĞI YAZIDA, İHTİLÂLİ ÖNERİYORDU

Temelli Senatör Suphi Karaman, «Lohusa Şerbeti» başlığı altında «Türk Solu» dergisinde yayınladığı yazısında ihtilâli öneriyor ve özetle şöyle diyordu: (56)

Geçen ayın son günlerindeki önemli bir olay da, Komünizmle Mücadele Derneğinin İzmir'de yapılan kongresinde, Güney Vietnam hükûmetinin Ankara Büyük Elçiliği Müsteşarı Lovank Ki'nin konuşturulmasıdır. Bir kere bu derneğin, komünizmle mücadelenin sahte ismi arkasına gizlenerek, aslında yaptığı iş Türkiye'de ilerici hareketlere, halka dönük fikirlere, gerçek milliyetçiliğe karşı çıkıp uyanışı önlemektir.

Güney Vietnam hükûmetinin kendi milletine hiyaneti

---

(55) Türk Solu Dergisi: 2 Nisan 1968
(56) Türk Solu Dergisi: 9Temmuz 1968

ve satılmışlığı dünyaca tescil edilmiştir. Bugün yeryüzünde sadece Amerikan kapitalizminin işbirlikçi ve çıkarcı, sınırlı uydu çevreleri bu gerçeği kabul etmemektedir.

Komünizmle Mücadele Derneği Kongresinde böylesine satılmış bir yabancı devletin temsilcisini konuşturup alkışlatmak ibret verici ve düşündürücüdür.

Karaman, komünizmle mücadele eden Güney Vietnam Elçisinin konuşturulmasına içerlemekle kalmıyor, Güney Vietnam Hükûmeti mensuplarına, komünizmle mücadele ettikleri için satılmışlıkla vasıflandırmaktadır. Karaman bu yazısından sonra **«Olaylar Hükûmeti Aşıyor»** başlıklı yazısında, 6'ncı filonun gelişini ve Konya olaylarını eleştirdikten sonra, özetle şöyle diyor: (57)

«28 Mayıs sonrası döneminde anti-emperyalist hürriyetçi mücadele nihayet ilk şehidini 24 Temmuz günü verdi. Geçen hafta, İstanbul Teknik Üniversitesi öğrenci yurdunun sabaha karşı toplum polisi tarafından basılması sırasında şiddetli cop darbeleri altında komaya giren genç hukuk öğrencisi Vedat Demircioğlu kurtulamıyarak öldü. Amerikan filosu İstanbul limanında demir alıp ayrıldıktan sonra bir taraf, bu ölümle yeni şerefler kazanırken toplum polisine bu zulmü yaptıranlar da tarih içerisinde şerefsizliklere gömülüyordu.

Artık olaylar hükûmeti aşmıştır. Demokrasi ve rejimi kurtarmanın yolu yakın tarihimizden ibret sayfalarında mevcuttur. Gören göz, düşünen kafa, duyan vicdan ve vatan için atan kalp bu kurtuluşun tek çaresidir. Geç kalınmaması lâzımdır. Tarih son pişmanlığı affetmez.»

Mihri Belli fikriyatı içinde haşır neşir olan Suphi Karaman, hemen hemen bütün yazılarında, Mihri Belli'nin düşünce ve kanatlarına gerçekleştirmek için yardımcı olmuş ve yazılarını bu ölçüler içinde yazmıştır. Bu iddiamıza bir delil olmak üzere, Suphi Karaman'ın «Millî Demokra-

(57) Türk Solu Dergisi: 30 Temmuz 1968

tik Devrim» başlıklı yazısını özetle beraberce okuyalım : (58)

«TÜRK SOLU ilk savaşından bu yana tam bağımsız, gerçekten demokratik Türkiye için emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı devrimci dayanışma Ulusal Güçbirliğini şiâr olarak yürütmektedir. Amaç Tam Bağımsız ve gerçekten Demokratik Türkiye'dir. Toplumun mutluluğu bu yönde görülmektedir. Tam bağımsızlık olmadan Demokratik yönetimin ipotek altında bulunmadığını söyemek mümkün değildir.

Bu faşist devre içerisinde, tam bağımsızlık elde edilmeden gerçek demokrasinin kurulması veya gerçekten demokratik bir düzen kurulmadan tam bağımsızlığın elde edilmesi mümkün değildir. Bu iki amaçtan biri elde edilince diğeri de kendiliğinden kurtulacaktır. Kısır döngü bir yerinden koparılınca diğer şer kuvvetler devreyi tamamlamıyacak, bir süre sonra sağlam güçlere teslim olacaklardır. Anti-emperyalist savaş tam bağımsızlığın, işbirlikçi ve feodal ağa düzenine karşı mücadelede gerçekten demokraratik düzenin eylemidir. Gerçekten demokratik bir düzenle tam bağımsızlığın bütün engelleri sökülüp atılabilecektir. Buna bugünkü milliyetçi gençlik ikinci ulusal kurtuluş savaşı adını takmış ve eylemine girmiştir.

Gerçekten bir demokratik düzenin kurulabilmesinin yolu da MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİMDİR.

Ülkeyi egemen, tam bağımsız ve Demokratik duruma getirmek Millî Demokratik Devrimin kesin ve şaşmaz görevidir. Türkiye'nin özel koşulları ve ulusal gerçek yönünden devrimci teorinin uygulanışı bizi bu sonuca ulaştırmaktadır. İçinde bulunduğumuz tarihsel aşamada antiemperyalist ve antifeodal eylemde tüm ilerici güçlerin dayanışması zorunluğu vardır.

Bugünkü kuşaklar içinde bulunacakları eylem tam ba-

---

(58) Türk Solu Dergisi: 14 Mayıs 1968

ğımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye için dış sömürüye ve yerli ortaklarına karşı açılan savaştır. Devrimci dayanışma ulusal güçbirliği Millî Demokratik Devrimi amacına ulaştırınca da bu savaş kazanılacaktır.»

Yukarıda Suphi Karaman'ın yazılarından vermiş olduğumuz birkaç örnek, Karaman ve arkadaşlarının girişmiş oldukları faaliyetleri hakkında herhalde bir nebze aydınlatmış bulunuyoruz.

SOSYALİZME (KOMÜNİZME) GİDEN DEVRİMCİ YOL «DEV-GÜÇ» TEN GEÇECEKTİ.

DEV-GÜÇ'ün gerçek kimliğini daha iyi belirtebilmek ve Türkiye'de girştiği eylemleri daha bariz anlatabilmek için, bir nebze daha bu konuyu eleştirmek gerekiyor.

Fahri Başkanlığını müseccel komünist Mihri Belli'nin yaptığı ve bazı Temelli Senatörlerin Yönettiği DEV-GÜÇ'ün yayın organı, Gizli Türkiye Komünist Partisinin resmî organı olan «TÜRK SOLU» dergisi idi.

Bakınız Devrimci Güçbirliği İcra Komitesi Başkanı Temelli Senatör Kadri Kaplan destekledikleri ve haklı buldukları gençlik eylemlerinin nasıl bir komünizm ihtilâli için zemin hazırladıklarını çok iyi bilmelerine rağmen, kendilerine Senatoda yapılan ithamları yalanlıyacağı yerde, bundan iftihar duymakta ve eylem işlerine devam edeceklerini açıklamaktadır. Kaplan, bununla da kalmıyor, komünizm den suçlu kimselerin masum olduklarını ve bunları hayatları boyunca mahkûmiyet altında tutmak insafsızlıktır diyerek, Mihri Belli'yi müdafaa etmekte ve onun savunuculuğunu yapmaktadır. Dün, masum ve vatanperver olarak savunmasını yaptığı bu komünist adam 12 Mart'ta Doğu Almanya'ya kaçmış ve adaletin pençesinden kurtulmuştur. Dün masum dediği gençlik komünizm ihtilâli için giriştikleri eylemlerden dolayı, adalete hesap vermişlerdir. Dün, sinesinde barındırdığı ve himaye ettiği bazı kimseler, bugün devletin temeline dinamit koymaktan yargılanmakta-

dırlar. Biz burada bu gibi meselelerin yorumunu yapmaktan zıyade, dün cerayan eden olayları tarihe ışık tutmak ve bazı olayları aydınlatmak için, bu küçük kitabı yazmış bulunuyorum.

«DEV-GÜÇ», MASUM GENÇLERİ SOKAĞA DÖKÜP ALDATMIŞTI...

«DEV-GÜÇ» devamlı olarak gençliği sokağa dökmüş ve tahrik etmiştir.

Kısmen içyüzünü açıklamış olduğumuz DEV-GÜÇ'ün İstanbul Şubesi yayınlamış olduğu bildiride şöyle diyordu: (59)

«DEV-GÜÇ, yirmiüç yurtsever kuruluşun Anayasanın buyruklarının gereği gibi uygulanması amacıyla emperyalizme, komprador burjuvazisine ve milli mütegallibeye karşı kurdukları gerçek milliyetçi ve Atatürkçü bir örgüt olarak, bugünkü Anayasaya tamamen aykırı ve bozuk eğitim düzenine karşı çıkan gençliği haklı davasında desteklemek görevini yapmıştır ve yapacaktır.»

Çeşitli bildiri ve demeçlerin yanısıra, Mucip Ataklı, Kurucu Meclisin 8. yıldönümünde, 27 Mayıs Milli Devrim Derneğinde yapmış olduğu konuşmada AP iktidarını Anayasanın bazı maddelerini değiştireceğini belirtmiş ve bu sebeble, devrimcileri güçbirliğine dâvet etmiştir. (60)

Bu arada DEV-GÜÇ'e karşı yapılan saldırıları ele alan ve bunlara cevap veren Mihri Belli, «DEV-GÜÇ'te Birleşelim» Başlıklı ve «Türk Solu» imzası altında yayınladığı yazıda şöyle diyor. (61)

«AP militanı çember sakallı, Atatürk düşmanı şeriatçısından, CHP'de bir Ecevit'e kontrast teşkil ederek barınabilen sinek kaydı traşlı emperyalizmin yardakçısı sahte Atatürk'çüsüne kadar, Türkiye'de sömürü düzeninin sürüp

---

(59) Türk Solu Dergisi: 2 Temmuz 1968

(60) Türk Solu Dergisi: 14 Ocak 1969

(61) Türk Solu Dergisi: 4 Mart 1969

gitmesinden yana olan bütün işbirlikçiler telaş içindedirler. Bunların telaşı sebebsiz değildir. Türkiye'de millici güçler cephesi kurulmaktadır Tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye uğruna Devrimci Güçbirliği fikri artık Türkiye'de en geniş Devrimci çevrelerde benimsenmektedir.

Hiç şüphe yok ki, gerçek bir Devrimci Güçbirliğini, gerçek bir milliciler cephesini en derin anlamıyla kurmak için, Milli Devrim yolunda Güçbirliği bilincini derinliğine şehir ve köy emekçi yığınlarına yaymak ve proleteryanın olsun, küçük burjuva emekçilerinin olsun, aktif desteğini sağlamak, bu emekçi sınıflarla sıkı örgüt bağları olan tem silcilerin Güçbirliği saflarında yer almasını sağlamak gerekir. Bu önümüzdeki bir görevdir.

Bu görevi başarmak için şu yoğun Devrimci eyleme girişmek gerekir. Akhisra'da, Ödemiş'te tütün mitinglerini düzenlemiş olan genç devrimci, aydın çekirdeği emekçi yığınlarıyla nasıl bağlar kurabileceklerinin güzel bir örneğini vermişlerdir.

İşbirlikçi sınıflara karşı olan bütün millici güçlerin tek bir devrimci safta omuz omuza durmalarının bir ölüm kalım meselesi olduğu gerçeği iyice anlaşılmıştır. Düne kadar bir yandan sosyalist eylemi parlementerizm sınırları içine hapsetme yolunda çaba harcarken, şehir ve köy emekçilerini bilinçlendirme ve örgütlendirme yolunda, genç militan kadrolarını eğitme yolunda hiçbir şey yapamazken, öte yandan emperyalizm - işbirlikçi - sermaye - feodal ağa takımı üçlü ortaklığının tahakkümü altında bulunan Türkiye'nin artık sosyalist devrime hazır olduğu yolunda gülünç ve saçma iddialar ileri sürenler bile, Demirel iktidarının iç savaş kışkırtıcılığı niteliğindeki faşistçe tertipleri karşısında tutumlarını değiştirmek zorunluluğunu duymuşlardır.

Devrimci Güçbirliğini fikirden eyleme geçirme yolunda çabalar harcanmıştır. Türkiye'de. Bir DEV-GÜÇ kurulmuştur. Ve DEV-GÜÇ, bir 29 Nisan, anmak töreni gibi çok

önemli eylemlere girîşmiştir. Bundan ötürüdür ki, DEV-GUÇ'teki devrimci unsurlar, işbirlikçi çevrelerin en ağır hücumlarına hedef olmaktadırlar.

Henüz emekçi yığınlara örgüt bağlarıyla bağlanma ve bu yığınlara dayanma bakımından önünde yapılacak pek çok iş olmakla birlikte DEV-GÜÇ bugünkü haliyle de bütün devrimci örgüt ve çevrelerin altında barınabilecekleri bir çatı niteliğini taşır. Bu çatı altında tüm millici güçler toplandıkları takdirde, şimdiki bölünme her kafadan bir ses durumu sona erecektir. Ve milliciler cephesi Milli Demokratik Devrim doğrultusundaki ağırlığını tarihi gelişmemize koyabilecektir.

İki şık vardır: Ya millici görevimizi yerine getirmeye azimli devrimciler olarak Devrimci Güçbirliği içinde mücadele etmeyi başaracağız, gerici güçleri geriletеceğiz. Türkiye'nin bütün devrimci olanaklarını seferber ederek aydınlık varınlara doğru, bağımsız ve demokratik Türkiye doğrultusunda yol alacağız, ya, dost görünüşlü düşmanların oyununa gelerek bugünkü bölünmüş durumumuzun sürüp gitmesine izin verme gafletine düşeceğiz ve biz geriliyerek alanı karşı devrimci güçlere terkedeceğiz ve Türkîye'deki Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi sermayedar ve mütegallibe çevreleri özledikleri faşist diktayı kuracaklar ve Türkiye'yi tam bir karanlığa gömecektir.

DEV-GÜÇ çatısı altında birleşelim. .»

Mihri Belli'nin geniş ve sert bir şekilde eleştirdiği ve bütün solcu ve komünistleri DEV-GÜÇ çatısı altında toplamağa davet ettiği bu açık eleştiriden sonra, DEV-GÜÇ daha da kuvvetlenerek yeni hamlelere girişmiş, gençliği sokağa dökmüş ve bugünkü ortama gelinmesine sebeb olmuştur.

Burada bir konuyu belirtmek gerekir ki, eğer DEV-GÜÇ ün ve Temelli Senatörlerin faaliyetlerini tam olarak ele almış olsaydık, bir cilt kitap yazmak gerekirdi. Biz sadece burada siyasî düşüncelerin dışında ele aldığımız konula-

rı eleştirmekle yetinmiş bulunuyoruz. Şimdi bu dernekle ilgili bazı yazıları gene beraberce izleyelim.

Devrimciler Güçbirliği İcra Komitesi Başkanı Temelli Senatör Kadri Kaplan, solcu ve komünistlere yapmış olduğu savaş çağrısıyla ilgili ve «DEV-GÜÇ İleri Güçleri 5 Yönlü Demokratik Savaşa Çağırdı» başlığı altında yayınlanan yazısında: (62)

Amerikan emperyalizmine karşı olmak, Rusya'ya bağlı olmak değildir» diyordu, ama, nedense Rusya ve komünizm aleyhinde konuşmuyordu.

Bilindiği gibi bugün Türkiye'deki bütün solcu ve komünistlerin hepsi de Atatürk'çülük perdesi arkasına sığınmış bulunmaktadırlar. Komünistlerin içinde yalnız Mihri Belli, Atatürk'çülüğün bir aşama olduğunu belirtmiş ve böylece gayelerinin ne olduğunu açıklamıştır. Kadri Kaplan Amerika'ya karşı olmak, diğer bir başka devlete yamanmak olmadığını belirtmesine rağmen, bir günden bir güne, ne Kadri Kaplan ve ne de, diğer solcu ve komünistler Rusya ve Kızıl Çin aleyhinde bulunmamışlardır.

Kadri Kaplan'ın yukarıdaki ifadeleri solcu ve komünistler tarafından, kullanıla kullanıla sakız haline getirdikleri ifadeler olmakla beraber, 5 yönlü savaş fikri yeni bir metot olarak kullanılmış ve böylece anarşistlerin yeni yeni eylemlere girmelerini sağlamıştır.

DEV-GÜÇ'ün bu savaş çağrısı bu kadarla kalmamış, bugünkü olayların meydana gelmesinde en büyük rolü oynamıştır. Solcu ve komünistler bu savaş çağrısından büyük cesaret almışlar ve eylemlerini bu çağrının ışığı altında genişletmişlerdir.

Kadri Kaplan'ın bu çağrı yazısının yanısıra, DEV-GÜÇ' ün ve Temelli Senatörlerin giriştikleri eylemleri stayişle bahseden ve girişilen eylemlerin devamını isteyen Sadık Göksu isimli TÖS'lü bir öğretmen bakınız kanun dışı yazısında neler diyor: (63)

(62) Türk Solu Dergisi: 25 Mart 1969

(63) Türk Solu Dergisi: 11 Mart 1969

«MİLLİ KONGRE - DEVRİMCİ GÜÇBİRLİĞİ VE TÖS'LÜ ÖĞRETMEN»

«İnsanlık ve özellikle geri-ülke halkları zorlu günler yaşıyor. Biz de Türk halkı olarak tarihimizin hemen en zorlu günlerini yaşıyoruz.

Bugün karşı karşıya olduğumuz şartlar daha dün içinden bir kurtuluş savaşı vererek kurtulduğumuz şartlardan hafif değil.

Kurtuluş savaşımızın kuvayı milliyeciliği belli ölçüde gözönünde bulundurulmuş, bilimsel ve tarihsel şartlar değerlendirilmiş ve büyük ölçüde kendisine kabul ettirmiş olan «MİLİ DEMOKRATİK DEVRİM» stratejisi işlenmiş ortaya atılmıştır. «29 Kasım 1918'de kurulmuş olan Milli Kongre»yi büyük ölçüde andıran «TÜRKİYE DEVRİMCİLER GÜÇBİRLİĞİ (DEV-GÜÇ)» kurulmuştur.

«TÜRKİYE DEVRİMCİLER GÜÇBİRLİĞİ (DEV-GÜÇ)»

Milli kongrenin 51 teşekkülü içinde öğretmen kuruluşlarının, özellikle öğretmenlerin önderlik ettiği kuruluşların sayısı hayli kabarık DEV-GÜÇ'ün içinde de TÖDMF'nin ve TÖS'ün önemli yerleri vardır.

TÖS Genel Başkanı Fakir Baykurt, TÖDMF'ye de Genel Başkan seçilmiştir. TÖDMF'ye geniş öğretmen kitlesince TÖS'ün bir yan kuruluşu olarak kabul edilmiştir.

TÖS'ün devrimci öğretmen kitlesini sinesinde ve çevresinde toplamış olduğu, 15 Şubat 1969 tarihinde Ankara' da yapılan «BÜYÜK EĞİTİM YÜRÜYÜŞÜ» ile bir daha anlaşılmıştır. TÖS'ün düzenlediği bu yürüyüşle TÖDMF (64) katılmış olduğu gibi, devrimcilikte hiç te TÖS'ten aşağı kalmak istemediğini her zaman görmekte olduğumuz kardeş teşekkül İLKSEN (65) de katılmıştır. TÖS yürüyüşüne haksız bir tutumla müsaade etmemek yoluna gidilmesi,

(64) (T.Ö.D.M.F.) «Türkiye Öğretmenler Derneği Mesleki Federasyonu»

(65) (İLK-SEN) «İlkokul Öğretmenler Sendikası»

personel sendikaları hukuku açısından bir adım geri atılmakla beraber, yürüyüşe çok büyük bir anlam kazandıran yeni bir güçbirliğine imkân sağlamıştır.

Zinde kuvvetlerin üç emekli subayı, üç Tabii Senatör, Yürüyüş Düzenleme Komitesi görevini üzerine alarak miting ve yürüyüşün çok daha geniş bir anlam kazanması görevini yerine getirmişlerdir.

1. Kurtuluş Savaşımızla, 2. Kurtuluş Savaşımızın örgütlenmelerinde de cihette farklar olacaktır. Nitekim 1. Kurtuluş Savaşımızın geişmesi Milli Kongre'nin önemini geri plana ittiği halde, günümüzün gelişmeleri DEV-GÜÇ' ün ya da adı ne olursa Devrimci Güçbirliği'nin önemini her geçen gün daha öne çıkarmaktadır. Hemen benzer şekilde, öğretmenlerin görevi de şüphesiz bugünkü savaşımızda, dünküne oranla çok daha fazladır.

Gelişen şartlar içinde Güçbirliği'nin gereğini ve önemini daha çok düşünen TÖS'lü öğretmen, bu Güçbirliğinin içindeki görevlerini ve sorumluluğunu da muhakkak yeterince değerlendirecektir.

İşçi sendikalarının, derneklerin ve memur sendikalarının geniş anlamda politikanın dışında kalması korkutmalarının bir blöften başka birşey olmadığı bugün sağır sultanca da biliniyor. Meğer ki temel hak ve hürrüyetleri kısıtlama tertipleri başarıya ulaşsın. Bunun ötesinde, hiç bir zaman bir siyasi parti bloku anlamı olmayan Güçbirliğine öğretmenin katılmasında hiçbir sakınca yok, tersine pek çok yarar vardır.

TÖS için, Devrimci Güçbirliği konusunu bizzat ele almak, öne düşmek, konuyu TÖS şubelerinde geniş konferanslar, açık oturumlar ve seminerlerle işlemek, dün Milli Kongre çalışmalarında olduğu gibi bugün de devrimci öğretmenin bu çabalara önayak olması yolunu açmak zamanı çoktan gelmiş ve gecikmektedir.

Açıkça komünizm ihtilâli istenen ve 2. Kurtuluş Savaşının, 1. Kurtuluş Savaşımızdan daha çok önemli olduğu

belirtilen bu yazıda, çeşitli sendikalar kışkırtılmakta ve aleni kanunlara karşı gelinmesi istenmektedir. Her satırıyla suçluluk belgeleriyle dolu olan bu yazının üzerinde fikir yürütmeyi lüzumsuz buluyor ve muhterem okurların bilgilerine arz etmekle yetiniyorum.

KOMÜNİSTLER AÇIKÇA İHTİLÂL İSTİYORLARDI...

TÖS'lü öğretmen Sadık Göksu, komünist hareketin başarıya ulaşması için öğretmenin desteğinin şart olduğunu söylüyor ve öğretmenleri anarşiye sürüyordu.

Bunun yanısıra, solcu ve komünistler, Ulusal Kurtuluş Savaşı ile, son anarşik olaylar arasında bağ kuruyor, öğretmen ve işçi sendikalarını bu savaşa çağırıyorlardı.

Müseccel komünist Mihri Belli ise, 29 Nisan mitingini stayişle övüyor ve şöyle diyordu:

Hiç şüphe yok ki, DEV-GÜÇ'ün organize ettiği son 29 **Nisan mitingi, geçen yıldan bu yana, DEV-GÜÇ'ün temel sloganı olan «Tam Bağımsız Gerçekten Demokratik Türkiye» sloganının kökleştiğini, daha çok devrimci aydın ve öğrenci çevrelerini temsil eden millici örgütlerin birleştiği bu çatının Milli Demokratik Devrim'in ilkelerinden en küçük bir sapma yapmaksızın gelişme yolunda olduğunu göstermiştir.»**

DEV-GÜÇ'ün çalışmalarını stayişle öven Belli, DEV-GÜÇ'ün devrimi köye götürdüğünü, milyonları sinesinde toplayacağını «5 Köklü Demokratik Savaş» sloganının devrimciler üzerinde etki yaptığını belirterek:

«Öyleyse görev, Türk toplumundaki bütün devrimci güçlerin mevcut ya da kurulacak örgütleriyle DEV-GÜÇ saflarında devrimci eyleme katılmalarını sağlamak için mücadeledir.

Köylümüzün demokratik mücadelesini destekleme yolunda, ortanın solu hareketinin dinamik lideri Ecevit'in olumlu tutumunun yanısıra, DEV-GÜÇ'ün öğrenci militanla-

rıyla miting meydanlarındaki ölçülü, disiplinli davranışını köylerde antifeodal mücadeleye yöneltilmesi ve bunun bir yaz programı çerçevesinde uygulanması, kâğıt üzerindeki ilkelerin gerçekleşmesi olanağını sağlıyacaktır.

Evet DEV-GÜÇ programının uygulama alanına geçirilmesi zamanı gelmiştir. Ve bu uygulamayı militan kadrolar şevkle yerine getirmek eğilimindedir.»

Mihri Belli'nin emri yerine getirilmiş ve DEV-GÜÇ, geniş bir eyleme girişmiştir. Mihri Belli, «Demokratik Devrim»i yani komünist ihtilâlini gerçekleştirmek için, özel olarak kurdurttuğu DEV-GÜÇ ü tampon olarak kullanmış ve DEV-GENÇ'le beraber bugünkü ortamı meydana getirmiştir.

DÜNYA SOLCU VE KOMÜNİSTLERİ VİETNAM İÇİN GÖSTERİ YÜRÜYÜŞLERİ VE BİLDİRİLER NEŞREDERKEN TÜRKİYE'DE AYNI PARALELDE UTANÇ VERİCİ BİLDİRİLER NEŞREDİLİYORDU

Moskova'nın talimatı gereğince, bütün dünya solcu ve komünistleri 25-30 Kasım 1965 günlerini Vietnam için ayırmış, çeşitli bildiriler ve yürüyüşler yapmışlardır.

Bu yürüyüşlerin yanısıra, Türkiye'de faaliyete geçilmiş ve çeşitli bildiriler neşredilmiştir.

28 Kasım 1965 de, bazı üniversite öğretim üyeleri Ankara'da Vietnam için bir bildiri neşretmişler, bu bildiride dış siyasetimizi kötülüyerek Vietnam'lıların desteklenmelerini istemişlerdir. Bildiri basında çeşitli tepkilere yol açmış ve Yeni Gazete bu bildiriyi şöyle yorumlamıştır : (67)

«Bazı profesörler dış siyasetimizi kötüledi», «Yabancı üslerden «arınmış» federal bir Kıbrıs, Vietnam savaşında, Vietnam'lıların ve bağımsızlık için çarpışanların desteklenmesi istendi.»

Bilindiği gibi önceki gün Washington'da Amerikan'ın Vietnam politikasını yermek maksadıyla tertiplenen nüma-

---

(67) Yeni Gazete: 29 Kasım 1965.

yişlere paralel olarak Batı Almanyadaki bir takım üniversite profösörleri de bir tebliğ yayınlamışlardı. Dün de Avrupa'nın, bazı büyük şehirlerinde bir takım solcu teşekküllerle, komünist partilerine mensup topluluklar yer yer nümayışler tertiplemişlerdir. Bu arada Ankara Üniversitelerine mensup birkaç öğretim üyesinin de bir tebliğ yayınlayarak Türk dış politikasını yermeleri birdenbire dikkatleri yurda çekmiştir. . .»

Yeni Gazete bundan sonra bildirilen bazı pasajlar vermiş ve yazısına şöyle devam etmiştir:

«Bildiride bu arada, Vietnam sorununun Türk kamuoyuna, «Halâ komünist tecavüzüne uğrayan bir ülkenin savunulması» şeklinde gerçeğe aykırı olarak sunulduğu da ifade edilmektedir.»

Bazı üniversite üyelerinin neşrettiği bildirinin yanısıra, Vietnam için solcu ve komünistlerin Avrupa'da tertiplediği nümayişlere ait aynı gazete şu haberi veriyordu :

SOLCULAR AVRUPA ŞEHİRLERİNDE
GÖSTERİLER YAPIYOR.

«Vietnam'da barış» için gösteri yapan 4.000 kişi komünistler tarafından tertiplenmiş bir geçitte, Milano sokaklarında yürümüş ve bazıları siyah kurdeleler takılmış Amerikan bayrakları taşımıştır.

Geçidin sonunda nümayişçiler bir tiyatroda toplanarak İtalyan Komünist Partisi idarecilerinin nutuklarını dinlemişlerdir.

ROMA'DA GÖSTERİLER

Washington'daki barış yürüyüşünü desteklemek amacı ile 2.000 kişi evvelki gece yarısı bir tiyatroya dolarak «Vietnam» için bütün gece nöbet tutmuştur. Toplantı solcu gruplar tarafından desteklenmiştir.

Üniversite cemiyetleri, gençlik grupları ve işçi teşekkülleri üyelerini Amerika'nın Vietnam politikası aleyhine

konuşacak profesörlerin ve diğer hatiplerin nutuklarını dinlemeğe dâvet etmiştir.

İSVEÇ'TEKİ YÜRÜYÜŞ

Amerika'nın Vietnam politikasını protesto etmek için Stockholm'den 500 kişi bir yürüyüş yapmıştır.

İNGİLTERE'DE TEVKİFLER

400 kişilik bir grup evvelki gece, ellerinde meşaleler olduğu halde Birleşik Amerika'nın Vietnam politikasını protesto etmek için Londra sokaklarında bir yürüyüş yapmıştır.

Manchester'de de bir yürüyüş tertiplenmiş ve polis 11 kişiyi tevkif etmiştir.

HONOLULU'DA NÜMAYİŞE 4 KİŞİ KATILDI

Birleşik Amerikanın Vietnam'daki politikasını protesto için Honolulu'da tertiplenen bir gösteriye yalnız 4 kişi katılmıştır.

Yukarıda da görüldüğü gibi, dünya solcu ve komünistleri, Moskova tarafından verilen emirleri aynı günler içinde gerçekleştirmişler ve Vietnam için çeşitli gösteriler tertiplemişlerdir. Aynı günler içinde Ankara Üniversite öğretim üyelerinden bazılarının yayınlamış oldukları uzun bildiri de Vietnam'la ilgili bölümünde özetle şöyle diyorlardı:

«Örneğin bugün bu uluslardan biri, bütün varlığıyle bağımsızlığı vetoprak bütünlüğü için savaşmakta, fakat karşısında Amerika Birleşik Devletleri'nin en korkunç silâhlarını bulmaktadır. (Bu ulus Vietnam ulusudur).

Güney Vietnam ile Kuzey Vietnam arasındaymış gibi gösterilmek istenen savaşa Amerika Birleşik Devletleri resmen katılmıştır.

Amerika'nın Vietnam üzerinde aldığı rol, başta Amerikan toplumunun kendisi olmak üzere her yerde şiddetli tenkit ve protestolara yol açtığı halde, Türkiye'de ne hükümetler, ne de aydın çevreler bu konuda öğünülebilecek bir tutum göstermişlerdir.»

Yayınlanan bildiri Vietnam'la ilgili çeşitli konulara da deyindikten sonra, şöyle demektedir:

«Bizler az gelişmiş ülkelerle yurdumuz arasındaki ilişkileri yakından ilgilendiren bu sorunları kamuoyuna açıkça bildirmeyi ödev sayıyoruz.

İMZALAR :

SİYASAL BİLGİLER FAKÜLTESİ :

«Bahri Savcı, İbrahim Yaşa, Güney Akalın, Vahdet Aydın, Tuncer Bulutay, Ahmet Demir, Sait Dilik, Erdoğan Güçbilmez, Alpaslan Işıklı, Ruşen Keleş, Melih Turgutlu, Çelik Kurtoğlu, Bilsay Kuruç, Oğuz Onaran, Özer Özankaya, Gündüz Ökçün, Oral Sander, Mehmet Selik, Duygu Sezer, Mümtaz Soysal, Taner Timur, Mete Tuncay, İsmail Türk, Halûk Ulman.

HUKUK FAKÜLTESİ :

Ahmet Gökdere, Ahmet Kumrulu, Doğu Perinçek, Yıldırım Uluer.

ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ :

Hasan Çelik, Yorgi Demirgil, Sadi Cindoruk, Halûk Erlak, Fikret Görün, Ersin Gürce, Yaşar Gürbüz, Metin Heper, Selim İlkin, Turgut Var, Cem Çakmak.»

Yukarıda metnini verdiğimiz bu utanç vesikasının yanısıra, İst. Üniversitesi öğretim üyeleri de üç gün sonra 2 Aralık 1965 tarihinde Vietnam için aşağıdaki bildiriyi neşretmişlerdir: (69)

«Dünyanın bütün demokratik memleketlerinde aydınlar ve özellikle yüksek öğretim kurumlarının, öğretim üyeleri çeşitli yurt konuları, iç ve dış politika sorunları üzerinde gerekli gördükleri zamanlarda düşüncelerini açıklarlar ve bildiri yayınlarlar. Bu sebeple bizler Ankara'daki meslektaşlarımızın bu konudaki son davranışlarını tasvip ettiğimiz Türk halkoyuna bildirmeyi düşünce ve bilim özgürlüğü bakımından yerine getirilmesi gereken bir ödev saymaktayız.»

---

(69) Son Havadis Gazetesi : 26 Mart 1968 (İlhan Darendelioğlu)

Ayrıca bildiride, Vietnam'ın 11 yıldır barış hasreti çektiği, Amerika'nın bir yalan içinde Güney Vietnam'ı işgal ettiği belirtilmektedir. Ve bunun insan haklarına, özgürlüğe aykırı bir davranış olduğu bildirilmektedir.

Vietnam için neşredilen bu bildiriye imza atan İstanbul öğretim üyeleri şunlardır .

HUKUK FAKÜLTESİ :

Hıfsı Veldet Velideoğlu, Bülent Davran, Tarık Zafer Tunaya, Ragıp Sarıca, Lütfi Duran, Edip Çelik, İsmet Sungurbey, Aytekin Ataay, Necip Kocayusufpaşaoğlu, Erğun Çetingil, Aydın Aybat, Murat Sarıca, Server Tanili, Mehmet Can Köksal, Kevork Acemoğlu, Erdoğan Teziç, Aysel Çeliker, Roma Yarbay, Mustafa Dural, Taner Beygo, Bülent Tanör, Tennur Şenocak, Yüksel Sayman, Özer Eskiyurt, Bülent Tahiroğlu, Türe Uçarer, İzzet Doğan, Şener Akyol.

FEN FAKÜLTESİ :

Fikret Baykut.

DİŞÇİLİK FAKÜLTESİ :

Lemi Belger, Şevket Togay.

EDEBİYAT FAKÜLTESİ :

Macit Gökberk, Nermin Uygur, Minâ Urgan, Berna Nurettin, Şazi Kösemihâl, Refie Şermin, Hamlet Çambel, Bedia Akarsu, Dorga, Cevap Çapan, Nuşin Asgari, Refik Duru, Akşit Göktürk, Metin Yusuf Kenan Yenersay, Çetin Börekçi, Önay Sözer, Oya Sencer, Muzaffer Sencer, Necla Arat, Okutman Sina Kabaağaç.

İKTİSAT FAKÜLTESİ :

İdris Küçükömer, Sencer Divitoğlu, Kenan Bulutoğlu, Cavit O. Tütengil, Gülten Kazgan, Mükerrem Hiç, Oğuz Arı, Sevim Görgün, Nuri Karacan, Metin Kutal, Erdoğan Alkil, Meriç Teziç, Mahir Kaynak, İlhan Onur, İlter Turan, Önder Arı.

TIP FAKÜLTESİ :

Nejat Harmancı, Kenan Binak, Sevinç Ağababa, Dinçer Uçak, Gülten Bayrak, Artemiz Uçak, Şengün Alyanak, Say-

nur Baskır, Ayten Uyanık, Ekrem Özcan, Necati Sırmacı, Nuran Akman.»

Solcu öğretim üyelerince hazırlanan bu bildiriler sık sık neşredilmiş ve Vietnam için, geniş bir propaganda kampanyası yapılmıştır.

Ne hazindir ki, haritada dahi bulması güç bir komünist memleket için çeşitli bildiriler neşredenler, bir günden bir güne, Rus ve Kızıl Çin emperyalizmi altında yıllardan beri binlercl şehit vererek hürriyetleri için savaş yapan 100 milyon asil Türk milleti için, ne bir tek satır bildiri ve ne de, bir tek satır yazı yazmamışlardır.

Bugün özgürlük adına, insanlık adına çiğnenen haklara göz yumup komünizmi alkışlayanlar, utanmadan ilericilik maskesi altında, memleketin temeline dinamit koymuşlardır.

AMERİKA ESKİ CUMHURBAŞKANI JOHNSON DÜNYA KOMÜNİSTLERİ TARAFINDAN NASIL YARGILANDI M. ALİ AYBAR MAHKEME ÜYESİ OLARAK LONDRA'YA NİÇİN GİTTİ?

13 Kasım 1966 günü Dünya komünistleri Vietnam savaşı için, Bertland Russel'in başkanlığında Londra'da «Milletlerarası Savaş Suçluları Mahkemesi» adı altında bir mahkeme kurmuşlar ve bu mahkemeye TİP eski Başkanı M. Ali Aybar'da davet edilmiştir.

Dünya kamuayunda Vietnam savaşı için kampanya açan komünistler, bu hayâli mahkemeyi bizzat hususî olarak tertip etmişler ve böylece komünizm lehine bir kampanyaya girişmişlerdir. Bu kampanyanın ana gayesi Amerikan aleyhtarlığı meydana getirmek ve dünya devletlerinde komünizm lehine vasat hazırlamaktı. Bu nedenle ele alınan Vietnam savaşı, komünizm lehine büyük bir propagandaya sebep olmuş ve bundan dünya komünistleri büyük istifadeler sağlamışlardır. Masum dimağlarda devamlı olarak nakşedilen Vietnam savaşı, devamlı solcu ve komünistlerin

YÖN
HAFTALIK GAZETE
VIETNAM ÖZEL SAYISI

propaga[illegible]sı olmuş ve Vietnam savaşı adı altında rahatça komünizm propagandaları yapılmıştır. M. Ali Aybar'ın ü[illegible]k çağrıldığı mahkeme bu nedenle kurulmuştur.

Bütün dünya solcu ve komünistlerinin çağrıldığı bu mahkemeye komünist yazar **Jean Paul Sartre, Danilo Colci, İ. Deutscher, Prof. Laurent Schwartz, L. Basso, M. Ali Aybar ve Mahmut Ali Kasai katılmıştır.**

Bu hayali mahkemeye gitmeden birgün önce M. Ali Aybar, 11 Kasım 1966 günü, Türkiye Büyük Millet Meclisi Basın Bürosunda bir basın toplantısı düzenlemiş ve şunları söylemiştir : (70)

«— Amerika Vietnam'da hürrüyet bağımsızlığı için savaşan mazlum bir halkı dize getirmek için, yıllardır Nazi Almanya'sının işlediği suçları gölgede bırakan bir vahşetle cinayetler işliyor, kadınları, çocukları, ihtiyarları, körpecik gençleri, en gaddar işkencelere tabi tuturak öldürüyor.

Bertrand Russel'den aldığım mektupta, Amerika'nın Vietnam'da zehirli gazlar kullandığına, hastaneleri bombaladığına dair deliller bulunduğuna dair haber verilmektedir. Dünyanın her tarafından yükselen protesto sesleri, dostlarının uyarma teşebbüslerini hiçe sayarak Amerikan hükümetinin pervasızca işlediği bu ağır suçlar, şüphesiz karşılıksız kalamazdı. Bertrand Russel barış tesisinin teşebbüsü ile Amerikan hükümetini yargılamak üzere tarafsız bir mahkemenin kurulması kararlaştırılmıştır. Bu mahkemeye üye olarak katılmaya ben de çağrıldım. Emperyalizme karşı tarihin yazdığı ilk «Milli Kurtuluş Savaşı»nı vermiş, fakat sonradan Amerikan emperyalizminin yörüngesine sokulduğu için, bugün Amerika'ya karşı «İkinci Milli Kurtuluş Mücadelesi»ni vermek durumunda bir milletin ferdi olarak, bu çağrıyı derhal kabul ettim. Bu mahkemede

---

(70) Yeni Tanin : 12 Kasım 1966.

üye olmayı insanlığa ve milletime karşı ödev sayıyorum.

Mahkemenin kuruluş toplantısında bulunmak üzere Londra'ya gidiyorum. İlk toplantı pazar günüdür. Toplantı üç gün sürecek bu hazırlık toplantılarında mahkemenin kuruluşu ve çalışması ile ilgili işler tamamlanacaktır.

Bu vesileyle Londra mahkemesinin özelliği ve önemini de belirtmek isterim. Londra mahkemesi benzeri bulunmayan bir kuruluştur. İktidarda bulunan bir hükümeti yargılamak için, bu mahkeme tarihte ilk defa kuruluyor. Nurenberg Mahkemesi savaşta mağlup olmuş Nazi Almanya'sı sorumlularını yargılamıştı.

Mahkemenin tarafsızlığı ve adaletinden kimse şüphe edemez (!). Amerikayı mazlum insanlık suçu sandalyasına oturtuyor. Hüküm mazlum insanlık adına verilecektir.

Londra mahkemesi Amerikan hükümetinin Vietnam'daki tutum ve davranışlarını gereği gibi değerlendirmekte ve kesin hükme varmakta zorluk çekmeyecektir.

Şüphesiz Londra mahkemesinin nihai kararı derhal infaz edilemiyecektir. Fakat bu durum, kararın hukuki nitelik ve değerine asla halel vermez.

Ama, infaz edilemiyor diye, mahkemenin bunlar hakkında verdiği hükümün hukukî değerinden ve kuvvetinden şüphe etmek kimsenin aklına gelmez.

Amerikan Hükümetini suçu sabit olur ve Johnson Londra'da hüküm giyerse, onun gerçekten asılıp asılmaması veya hapse girip girmemesi, ancak şahsı tarafından önemli olacaktır. Dünyada herkes ve başta Amerikan milleti yüzbinlerce masum insanın kanına girmiş olmaktan, insanlığa karşı suç işlemekten hükümlü olan insanların halâ hükümet sandalyasına oturmak küstahlığını göstermelerini, kaba kuvvetin ergeç geçici bir direnişi olacaktır.»

M. Ali Aybar'ın yukarıdaki gülünç ve saçma beyanatına gülmemek elde değildir. Bu arada bu şaçma heyezanların üzerinde durmanın da ayrıca bir önemi vardır. Burada en dikkat edilecek nokta, saçma, saçma olduğu kadar da

mantık dışı olan bu mahkeme kurulmuş ve Johnson bu mahkemece gıyabi olarak yargılanmıştır. Bilindiği gibi, solcu ve komünistlerin, komünizm uğruna yapamayacakları şey yoktur. Dünyanın neresinde olursa olsun bütün solcu ve komünistler bibirine yardımcıdırlar. Komünizmin başarısı için en büyük silâhın propaganda olduğunu kabûl eden komünistler, dünya umumi efkârını meşgul edebilmek için her türlü olayı meydana getirirler ve bundan faydalanmasını da çok iyi bilirler. Londra Mahkemesi de bunun küçük bir örneğidir. Bakınız Fidel Castro bu hususta neler diyor:

«— Hangi ülkede olurlarsa olsunlar, orada sosyalizm için mücadele edenler, dünyanın geri kalan kısmını unutmazlar.»

Demek oluyor ki, sosyalistler nerede olurlarsa olsunlar daima birbirlerinin yardımcılarıdır. Şimdi Fidel Castro' nun bu sözlerinin ışığı altında, aşağıdaki sözlerini de çok dikkatle okumak ve üzerinde hassasiyetle durup düşünmek gerekir. Bakınız Castro ne diyor: (71)

«— Emperyalist ABD. Hükümeti, dünyanın her yanındaki devrimlerin düşmanı ve uluslararası jandarma rolünü oynamaya devam ettiği sürece biz. Bu ülkeler ile sosyalist kamp arasındaki ilişkilerin gelişebileceğine inanmamaktayız ve inanamayız. . .»

Görüldüğü gibi Fidel Castro, Amerika'yı komünizm ihtilâllerinin düşmanı ve komünizmle mücadele eden devletlere yaptığı yardıma da, bir jandarma vazifesi görmekle itham etmektedir. Londra'da kurulan hayali mahkemenin altında da Castro'nun işaret ettiği gerçekler yatmaktadır.

13 Kasım 1966 günü Londra'da kurulacak mahkemenin kuruluş toplantısına destek olur düşüncesiyle, 12 dernek ve 3 sendika tarafından «AMERİKA'YI PROTESTO MİTİNGİ VE YÜRÜYÜŞÜ» adlı miting tertip edilmiş ve aynı gün M.

(71) Çekoslovakya Meselesi : Fidel Castro

Ali Aybar, 12 Kasım 1966 Cumartesi günü Londra'ya hareket etmiştir.

Londra'daki çalışma üç gün sürmüş ve mahkeme M. Ali Aybar Başkanlığında Vietnam'a Tahkikat Komisyonu gönderilmesine karar vermiş ve mahkeme bundan sonra dağılmıştır. (Tabii yapılan masrafların nasıl karşılandığını ve hangi devletin bu paraları gönderdiğini bilmiyoruz.) Londra'da kurulan bu hazırlık çalışmaları için Doğan Avcıoğlu'nun «Yön» dergisinde şunları yazmıştır : (72)

«— Johnson ve şürekasını yargılayacak olan milletlerarası mahkeme, Bertrand Russel başkanlığında hazırlık çalışmalarına başladı.

Toplantıda, soruşturma komisyonunun yapısı kararlaştırılmaktadır. Bilimsel ölçülerle yürütülecek olan komisyon çalışmaları tamamlandıktan sonra, Martta Paris'te savaş suçluları yargılanacaktır.

Bu sebeple, hazırlık toplantılarına başta Bertrand Russel, Jean Paul Sartre, Danilo Colci, İ. Deutscher, Prof. Laurent Schwartz, L. Basso, M. Ali Aybar, Mahmut Ali Kasai katılmıştır.

Duruşmalar hakkında bir sözcü şunları söylemiştir:

«Bu, Amerikan halkına yönelmiş bir çağrıdır. Biz, Vietnam savaşının sona ermesi arzusundayız. Duruşmaların tarafsız bir şekilde yürütülmesi halinde, bizzat Amerikan halkı, hükümete Vietnam siyasetinin değiştirilmesi için baskı yapacaktır.»

Bütün solcu basın bu mahkeme için geniş yer ayırmış ve masum dimağlarda tereddütler yaratmak istemişlerdir.

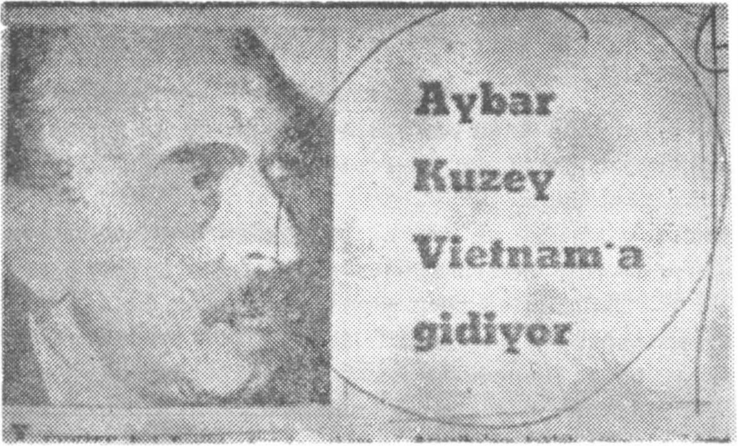
M. ALİ AYBAR KUZEY VİETNAM'DA

KUZEY VİETNAM CUMHURBAŞKANI HO-Şİ-MİNH KİMDİR?
SOLCU VE KOMÜNİSTLERİN HO İLE ALÂKALARI NELERDİ

Londra'da kurulan hayali mahkemenin kararı ile Kuzey Vietnam'a «TAHKİKAT KOMİSYONU» başkanı olarak

---

(72) Yön Dergisi : 18 Kasım 1966.

giden eski TİP. Genel Başkanı M. Ali Aybar, orada yaptığı bir aylık geziden sonra Türkiye'ye dönmüş ve bir basın toplantısı tertip ederek, Vietnam hatıralarını anlatmıştır.

Kuzey Vietnam Müfettişi Aybar, yapmış olduğu basın toplantısında özetle şunları söylemiştir : (73)

«Milletrarası Savaş Suçluları Mahkemesinin bir üyesi sıfatıyla «Beşinci Tahkikat Komisyonu Başkanı» olarak Kuzey Vietnam'a yaptığım bir aylık geziden dönmüş bulunuyorum.

Bundan önce mahkememiz adına Vietnam'a dört komisyon gitmiştir. Vietnam Savaşına ait dökümanlar, belgeler toplanmış, Stocholm'de toplanan mahkememiz bu belgelere dayanarak karar vermiştir.

Başkanı bulunduğum Tahkikat Heyeti, mahkememizin ikinci oturumu için belge toplamak üzere Kuzey Vietnam'a gitmiştir.

Bu arada öncelikle zihinlerde beliren bir soruya cevap vermek isterim.

«Türkiye'nin bu kadar derdi varken kalkıp binlerce kilometre ötede halkın ıstırablarını yerinde görmek için Tür-

(73) ANT Dergisi : 5 Eylül 1967

kiye'den bir parti başkanının bu seyahate katılmasına ne lüzum vardır? Üstelik bu parti bir sosyalist parti olduğunu söylüyor. Bu partinin başkanının Vietnam'da ne işi var? diyorlar.

Böyle bir soru elbette cazip bir sorudur, gerçekçi değildir.

Evvelâ şunu söyleyelim ki, oraya bir vazife görmek üzere bir başka teşekkülün üyesi olarak, bir milletlerarası mahkemenin hakimi sıfatıyla gittim.

Biz memleketseverliğimizden ötürü gittik. Dünyanın bir yerinde bu denli cinayetler işlenirken «bizi ilgilendirmez» demek, ahlâksızca ve mahküm edilmesi gereken bir tutumdur.

O soruyu soranlar, «Türkiye'nin kalkınma meseleleri var, Vietnam'a nasıl gidilir?» diyorlar. Ben onlara diyeceğim ki, Vietnam savaşı Vietnam halkının lehine sonuçlanmadıkça, Amerika yenilmedikçe, Türkiye'den Amerika'yı atmak son derece zor olacaktır.

Vietnam savaşının sınırlarını görerek bu savaşın ne olursa olsun, Amerika'nın aleyhine sonuçlanması için fert fert, halk halk, millet millet savaşmayı, bir Türk yurtseveri ve mücahidi olduğum için zaruri gördüm.

Vietnam savaşı, yalnız Vietnam halkının savaşı değildir. Bütün geri kalmış milletlerin savaşıdır. Edebiyat yapmıyorum. Binaenaleyh, her şeyden evvel bizim savaşımız, Türk halkının savaşıdır.

Soru — Vietnam'lılar hangi silâhları kullanıyorlar

Cevap — Vietnam'lılar Amerika'lılara karşı kendi silâhları ile çarpışıyorlar. Orta çağa mahsus silâh kullanıyorlar. Ama bunları sivil halka karşı değil, müstevliye karşı kullanıyorlar. Buna karşılık Kuzey Vietnam'a, Sovyetler Birliği'nin, bütün sosyalist memleketlerin ve Çin'in silâh yardımı yaptıklarını tahmin ediyorum. Yalnız ben Kuzey Vietnam'da hiç Sovyet askerine, Çin askerine, Çekoslovak askerine rastlamadım. Ankara'da ise yabancı üniforma taşıyan askerleri çok görüyorum, ama orada hiç görmedim.

SORU — Russel Mahkemesi oturumlarından biri için Türkiye'yi hiç düşündünüz mü

CEVAP — Düşündüm, fakat teklif etmeğe cesaret edemedim. Çok eziklik duydum. Milletim bu mahkemeyi hor görmez. Ama bugün başında bulunan küçük azınlığın menfaatları için çalışan hükümet hor görür, izin vermez... Onun için cesaret edemedim.»

Yukarıda görüldüğü gibi, Aybar için Vietnam çok mühimdir. Çünkü orada komünistler öldürülüyor?

Rus emperyalizmi altında inleyen 100 milyon Türk insan değil? Çünkü onlar komünizm idaresi altında oldukları için hürdür (!). Komünist olmayan bütün dünya devletlerinde hürriyet yoktur (!). Hürriyet, açlığın sefaletin, bol olduğu, insanın silâh tehditi altında hayvan gibi yaşadığı komünizmde vardır.

Dünyanın en eski tarihine, en eski medeniyetine ve en eski imparatorluğuna sahip Türkiye ve Türk milleti için, Russel Mahkemesinde ne konuşacaktı acaba Aybar? Türk Devleti ve Türk milleti bir Afrika devletimi ki Aybar, Türkiye'yi bu kadar tahkir edecek, Hangi cür'et ve cesaretle bu sözleri sarfedebilmiştir? Türk devleti ve Türk milletinin şeref ve namusu bu kadar ayaklar altına tarihin hiç bir devrinde alınmamış ve böyle bir söz de sarfedilmemiştir.

Aybar, Russel Mahkemesinde Vietnam'ı komünistleştirmek için gayret sarfedeceğine; Ruslar tarafından öldürülen ve halen Rus emperyalizmi altında yaşayan milyonlarca Türk'ün esaretini konuşup, Türkistan'a İdil-Ural'a, Kırım'a ve diğer Türk devletlerine müfettiş olarak gitseydi olmazmıydı? Tabii olmazdı çünkü onlar komünizm emperyalizmi altında!

Aybar, Vietnam'a dünyanın bütün sosyalist (komünist) ülkelerinin yardım ettiğini itiraf ederken, bir tek Rus ve Çin askerini görmediğini söylüyor, (!) Peki öyleyse bu savaşı kim yapıyor

Vietnam savaşını, Kuzey Vietnam Cumyurbaşkanı Ho-Şi-Minh bakınız nasıl tarif ediyor: (74)

«— Halkımız yalnız kendi özgürlük ve bağımsızlığı uğruna döğüşmüyor, fedakârlık yapmıyor, aynı zamanda öteki halkların özgürlüğü, bağımsızlığı ve dünya barışı için de dövüşüyor, fedakârlık yapıyor. Amerikalı saldırganlara karşı verilen savaşın hattında halkımızın görevi ağır, fakat şerefli. . .»

Vietnam savaşının yanısıra Küba diktatörü komünist Fidel Castro'nun şu sözlerini de beraber okuyalım : (75)

«— Hangi ülkede olurlarsa olsunlar, orada sosyalizm için mücadele edenler, dünyanın geri kalan kısmını unutmazlar. . .»

Şimdi komünist liderlerin sözlerinin yanısıra, yukarıda Aybar'ın basın toplantısında söylediği sözlerin bir pragrafını tekrar okuyalım:

«— Vietnam savaşı, yalnız Vietnam halkının savaşı değildir. Bütün geri kalmış milletlerin savaşıdır. Edebiyat yapmıyorum. Binaenaleyh, her şeyden evvel bizim savaşımız, Türk halkının savaşıdır.»

Burada Aybar'ın konuşmalarının uzun uzun tahlilini yapacak değiliz, yalnız şu hususu belirtmek isteriz ki, dünyanın neresinde olursa olsun bütün solcu ve komünistler birbirlerinin daima yardımcılarıdır.

M. Ali Aybar'ın Kuzey Vietnam seyahatinden dönüşünden sonra, Kuzey Vietnam Cumhurbaşkanı Ho-Şi-Minh için geniş birkampanya açılmış, çeşitli kitapları basılarak. Türk milletine bir nevi efsanevî kahraman olarak tanıtılmak istenmiştir.

HO-Şİ-MİNH'İN ÖLÜMÜ VE TÜRKİYE'DEKİ YANKILARI

Bilindiği gibi, Dünyanın neresinde olursa olsun, komünizm lehine bir hareket varsa, Türkiye'deki bütün solcu ve komünistler Moskova ve Pekin'in emri ile, hemen ha-

---

(74) Millî Kurtuluş Savaşımız : (Ho-Şi-Minh)

(75) Çekaslovakya Meselesi : (Fidel Castro)

rekete geçerek geniş bir propagandaya girişirler. Dün ve bugün, hakkında çeşitli övücü yazılar yazılan Kuzey Vietnam Cumhurbaşkanı Ho-Şi-Minh içinde aynı şeyler yapılmış ve bu komünistin ölümünden sonra da, arkasından ağıtlar yazılmıştır.

Bugün çeşitli kaynaklardan beslenen solcu ve komünisler, Ho'dan büyük yardım görmüşler ve bunun karşılığı olarak da, kendisinden stayişle bahsetmişlerdir.

TİP. eski lideri M. Ali Aybar'ın Kuzey Vietnam'a müfettiş olarak gidip gelmesinden sonra, Ho-Şi-Minh daha iyi tanınmış ve bundan sonra hakkında geniş bir propaganda kampanyası açılmıştır.

Şimdi Muhterem Türk milletine bir vesika olur düşüncesiyle, Ho-Şi-Minh için Türkiye'de yapılan propagandaların birkaçına şöyle bir göz atalım: (76)

Bugün Türkiye'deki anarşik olayların sorumlularından biri olan Haldun Simavi, Günaydın Gazetesinin pazar ilâvesi, Günaydın Extra'da, Ho için geniş yer vermiş, kapak ve orta sayfayı renkli olarak Ho-Şi-Minh'e ayırmıştır. (77)

Bu arada, CHP. organı «ULUS» gazetesi de boş durmamış Ho-Şi-Minh için geniş bir kampanya açarak, günlerce bu komünistin hayatını anlatmıştır. Ulus Gazetesi ilânını yaptığı adam için şunları söylemiştir: (78)

«— Asya'nın ucundaki adam. Dünyanın en inatçı insanının hikâyesi. Bir polis romanı kadar sürükleyici, bir macera romanı hikâyesi, Ho-Şi-Minh.»

«Kimdir bu Ho amca?... Elli yıllık bu ihtilâlciyi, dünya yeni yeni tanımağa başladı. Biz de bu yazılarla, Asya'da fırtına koparan olayların içinren süzülen bu insanı, Türk okuyucularına takdim etmeğe çalışacağız.»

Ho için, o kadar geniş propaganda yapılmıştır ki, bun-

---

(76) «Ho-Şi-Minh» adına Türkiye'de yazılan yazıların tümünü ele alsak 10 cilt kitap olur.

(77) Günaydın Gazetesi ilâvesi (Ekstra): 13 Temmuz 1969

(78) Ulus Gazetesi: 12 Ocak 1969

lardan örnek vermek mümkün değildir. Biz burada bunlardan birkaçını gelişigüzel ele almış bulunuyoruz. Şimdi birkaç tane daha örnek verelim.

29 Ağustos ile 3 Eylül 1966 yılında Bakü'da yapılan « Asya-Afrika Yazarlar Birliği» toplantısına katılan müseccel komünist Aziz Nesin, bu toplantıda bir konuşma yapmış ve bu konuşmasının bir kısmını da Vietnam savaşına ayırmıştır. Bu toplantının ana gayesi, dünya solcu ve komünist yazarlarının komünizm ve komünizm ihtilâli için yapacakları propaganda ve hareket tarzlarının şekli ve bu arada aynı görüş ve düşünce içinde Vietnam savaşıyla ilgili idi. Aziz Nesin'in yaptığı konuşmanın tam metninin ne olduğunu bilmek mümkün değil. Yalnız Vietnam savaşıyla ilgili konuşmasının bir kısmı «Yön» dergisinde neşredilmiştir. Aşağıda bu konuşmasından birkaç pragraf örnek alarak, Vietnam savaşı için solcu ve komünistlerin giriştikleri propagandaların altında yatan gerçekleri bir nebze görmek mümkün olacaktır. Bakınız Aziz Nesin Moskova'da neler diyor: (79)

—« Yeryüzünün yarısından çoğuna egemen olmak için Amerikan emperyalizminin dünyaya yaydığı 3300 üs'ten en önemlilerinin yuvalandığı bir ülkeden Türkiye'den geiiyorum.

Tarihin en barbarca saldırısı Vietnam savaşını, Başbakanın haklı bulduğu bir ülkeden, Türkiye'den geliyorum.

Amerika'nın Vietnam saldırılarını, bütün ilerici aydınlarının protesto ettiği bir ülkeden, Türkiye'den geliyorum.

İşte böyle bir tezatlar ülkesinden geiyorum ve burdan yine oraya, yurduma döneceğim. Bu sebeble buradaki konuşmam, Türk basınında çıkmış olan sözler olacaktır.

Sayın yazar arkadaşlarım!

Yazı, insanlar arasında bir anlaşma aracıdır. Ama iki türlü insanla anlaşmak mümkün değildir: Deliler ve emperyalister. .

---

(79) Yön Dergisi: 30 Eylül 1969

Bir adam, öldürmek için başka bir adamın üstüne saldırıyorsa, yapılacak ilk iş, kaatilin elinden silâhını almaktır.

Kalemlerin şahlandığı yerde silâhlar siner. Ancak, silâhlar konuşmaya başlamışsa, artık geç kalmış olan kalemin işi zorlaşır.

Bence, Vietnam savaşından dolayı, biz yazarlara iki büyük ödev düşüyor. Biri delirmiş kaatilin elinden ilk önce silâhını alacak olanlara yazılarımızla yardımcı olmak, biri de Amerikan emperyalizminin Vietnam'a benzetmek istediği başka ülkelerin haklarını, daha silâhlar patlamadan önce uyarmaya çalışmak...

«Türkiye'nin Kore savaşına katılmasına karşı duran ilerici Türk aydınlarını susturmak için, o zamanın hükümeti onları yıllarca hapsetmişti. Ancak ilerici aydınların bugün sayıları o kadar artmıştır ki, şimdi onları susturmak mümkün değildir.

«Komünizmin yok edilmesi ve hür dünyanın korunması palavrası» palavrasının, gerçekte milyarlık Amerikan monopollerinin yeni vurgunlar vurması demek olduğunu, aydınlarımız yazıları ile durmadan halkımıza anlatmaktadır...

Yön, Devrim ve çeşitli solcu ve komünist dergilerde, çeşitli şiirler yazan solcu şair Fazıl Hüsnü Dağlarca, (Vietnam Savaşımız) adı altında bir şiir kitabı çıkarmış ve Vietnam savaşı için çeşitli şiirler neşretmiştir.

Dağlarca'nın şiirinin yanısıra, bütün solcu ve komünist yazarlar Vietnam için geniş bir propaganda açmışlar ve bunun için ne lâzımsa yapmışlardır. Müseccel komünist Şevket Süreyya Aydemir, Dağlarca'nın yayınladığı kitabını Yön dergisinde geniş bir şekilde tanıttıktan sonra şunları söylemiştir : (80)

«— Gerçi Vietnam Türkiye değildir. Ve Fazıl Hüsnü Dağlarca Güneydoğu Asya'da yaşamaz. Vietnam'la Türki-

(80) Yön Dergisi: 7 Eklm 1966 (Ş. Süreyya Aydemir)

ye arasında en azından 12 bin mil yol vardır. Ama ne var ki, İstanbul'un Aksaray'ında yaşayan bir Türk şairi, 12 bin mil uzağında kanayan bir yaranın ağrısını kendi içinde duymuştur. Dillerini, dinlerini bilmediği, yüzlerini görmediği, fakat vahşi bir istilâ ordusunun elinde, eski ve kültür yaratıcısı mazlum bir halkın döktüğü kanların, akıttığı gözyaşlarının sıcaklığı sanki avucunda hissetmiştir. Onların acısını, dağlar ve dalgalar çapında dile getirmesini bilmiştir...»

Ho-Şi-Minh adına Türkiye'de çeşitli kitaplar bastırılmış ve onun propagandası için ne lâzımsa yapılmıştır. Ho-Şi-Minh'in ölümü ile solcu ve komünistler mateme bürünmüşler ve 4 Eylül 1969 günü ölen bu komünist için, çeşitli yazılar yazmışlardır. Bunlardan da birkaç örnek verelim.

Ho'nun ölümü ile yasa bürünen bazı gazetelerin yanı sıra, müseccel komünist Hüseyin Korkmazgil'in çıkardığı FORUM dergisinde Ho için şunlar yazılmıştır: (81)

«— Vietnam Kurtuluş Savaşının akıllı, yiğit lideri Ho-Şi-Minh, 4 Eylül günü öldü. Olay, bütün dünyada sevgi, saygı, bağlılık gösterilerine yolaçtı. Ankara'da Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde bile bir «Ho-Şi-Minh Günü» düzenlendi. «Işık SaçanAdam» (Ho-Şi-Minh), «Ho Amca» adlarıyla ölümsüzleştirilen bu halk lideri hakkında yazılan övgüler, emperyalizmin iğrenç yüzünü, kurtuluş savaşlarının yüceliğini gösteren belgelerdir. FORUM, emperyalizme karşı yıllardanberi direnen, savaşların en çetinini, en saygılı duyurulunu veren Vietnam halkının ölmez liderini saygıyla anar...»

Ho'nun ölümünden birgün sonra **«Ho-Şi-Min'e Ağıt»** başlığı altında Akşam gazetesinde şunlar yazılıyordu: (82)

«— Berlin sokaklarında ellerinde Vietnam Milli Kur-

(81) Forum Dergisi: 15 Eylül 1969
(82) Akşam Gazetesi: 5 Eylül 1969 (Ali Sirmen)

tuluş Cephesi'nin bayrakları, bir zamanlar babaları Hitler' in komutasında dünyayı yakıp yıkmaya çıkmış olan, sarışın Alman delikanlıları koşar adım ilerliyordu, Kufürstendam inliyordu «Ho' Ho, Ho Şi Min.»

Sorbonne'un avlusunda ikinci kattan aşağıya upuzun bir resim sarkıyordu, Ho Şi Min ince sivri sakalıyla, Karl Marx ve Lenin'in arasında tüketim toplumuna karşı ayaklanan Paris'li gençlere bakıyordu.

Işık saçan adamın öyküsü, daha onuncu yaşını doldurmadan sömürgeciliğe karşı savaşa başlayan, Başkent'in sokaklarında garson olarak çalıştığı Fransa'da en büyük işçi örgütünü kuran ve Fransız emperyalizmine, Japon faşizmine diz çöktüren, A.B.D. militarizmini çaresizlik içinde bırakan sessiz, güler yüzlü, tüm çevresindekiler tarafından sevilen bir adamın öyküsüdür.

Ho Şi Min'in saçtığı ışık Londra'dan Bombay'a Berlin' den Şama, California'dan Adis Ababa'ya, Rio'dan Tokya'ya kadar uzanmıştır. O, az gelişmiş ülkelerin devrimci gücüne inanmış ve bunu kanıtlamış bir sosyalistti.

Işık saçan damın hayatı dün sona erdi. Öyküsü ve saçtığı ışık daha uzun süre devam edecektir. Dünya devrimcileri, ulusal kurtuluş savaşlarının yılmaz savaşçıları her zaferlerinde Che'lerin, Ho Şi Min'lerin ışığı bulunduğunu hiç bir zaman unutmayacaktır.»

Yukarıda görüldüğü gibi, Ho için Türkiye'de Ho adına tiyatrolar kurulmuş çeşitli kitaplar çıkmış ve yüzlerce makaleler yazılmıştır ve halen de yazılmaktadır.

G
GÜNAYDIN EKSTR
79 YAŞINDA AMERİKAYA

(VİETNAM HALKİYLA DAYANIŞMA DERNEĞİ) NİÇİN KURULDU? DERNEĞİN KURUCULARI KİMLERDİ?

Solcu ve komünistlerin gayelerini tahakkuk ettirmek için kurdukları çeşitli derneklerin yanısıra, içinde Deniz Gezmiş ve Temelli Senatör Ahmet Yıldız'ın bulunduğu, Vietnam'la ilgili bir dernek kurulmuş ve bu dernek, çeşitli alanlarda faaliyet göstermiştir.

«MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞLARIYLA VE VİETNAM HALKIYLA DAYANIŞMA DERNEĞİ» adı altında kurulan bu derneğin gaye ve amaçlarını ve kurucularının kimler olduğunu aşağıda açıklıyoruz.

Bilindiği gibi, Kuzey Vietnam Cumhurbaşkanı Ho-Şi-Minh şöyle diyordu: (83)

«Halkımız yalnız kendi özgürlük ve bağımsızlığı uğruna dövüşmüyor, fedakârlık yapmıyor, aynı zamanda öteki halkların özgürlüğü, bağımsızlığı ve dünya barışı içinde dövüşüyor, fedakârlık yapıyor.

Amerikalı saldırganlara karşı verilen savaşın ilk hattında halkımızın görevi ağır, fakat şereflidir.»

Solculara göre, Türkiye bağımsızlık için bir kurtuluş savaşı (!) yapmaktadır. Tıpkı Vietnam'daki gibi. Bu sebeble Vietnam'da bağımsızlık için yapılan (!) milli kurtuluş savaşına niye Türkiye destek olmasın? Ne diyordu Fidel Castro? (84)

«Hangi ülkede olurlarsa olsunlar ,orada sosyalizm için mücadele edenler, dünyanın geri kalan kısmını unutmazlar.»

---

(83) Millî Kurtuluş Savaşımız: (Ho-Şi-Minh)
(84) Çekoslovakya Meselesi: (Fidel Castro).

Evet, bütün dünya solcu ve komünistleri Vietnam'ı unutmamışlar, Vietnam için dünyayı birbirine katmışlardır.

Bütün dünyada Vietnam için açılan kampanya Moskova'nın emriyle yapılmış ve Moskova tarafından idare edilmiştir.

Aziz Nesin bunun için Rusya'ya gitmiş ve Bakû'da, Vietnam için yapılan toplantıya iştirak etmiş ve Vietnam için konuşmuştur.

Şimdi, Ho-Şi-Minh'in yerine geçen Vietnam Cumhurbaşkanı LE DUAN bakınız ne diyor : (85)

«Bir amacı olmayan devrimci mücadele yönünü yitirir. Gençlik birliğinin en son devrimci amacı nedir? Bu, Vietnam'da ve bütün dünyada sosyalizmin kurulmasıdır. Günümüz için sosyalizmin gerçekleştirilmesi uzak bir hayal değildir. Gençlik Birliği üyeleri ve bütün gençler tarafından bu iyi bilinmeli ve onların ruhu, zekâları ve güçleri hep birlikte aynı büyük ve önemli amaca yönelmelidir.»

Demek oluyor kii, Vietnam'da kurtuluş savaşı için savaş yapılmıyor! Vietnam'da yapılan savaş; komünizmi gerçekleştirme savaşıdır. Solcu ve komünistlerin Türkiye'de yaptıkları savaşda, tıpkı Vietnam'da olduğu gibi, komünizmi gerçekleştirme savaşıdır. Bu sebeble, Türkiye'deki solcular da Fidel Castro'nun sözlerini unutmamışlar, Vietnam için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardır.

Yukarıdaki hususların yanısıra, Türkiye'de de Vietnam'la ilgili bir dernek kurulmuş ve faaliyete geçmiştir.

«MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞLARIYLA VE VİETNAM HALKIYLE DAYANIŞMA DERNEĞİ» adı altında kurulan derneğin amacı ve kurucuları şunlardır: (86)

DERNEĞİN AMACI :

«Elli yıl önce Türkiye halkını esir etmek için yurdumuzu istilâ etmiş olan ve bugün Türkiye'yi yarı - sömürge bir ülke olarak sömüren emperyalizme karşı, milli kurtuluş sa-

---

(85) Vietnam Sosyalist Devrimi : (Le Duan)

(86) TÖS (Türkiye Öğretmenler Sendikası) Gazetesi : 1 Şubat 1971

vaşı veren halklarla ve emperyalizme karşı yıllardır kahramanca mücadele eden Vietnam halkıyla, halkımız arasındaki dayanışmayı güçlendirmektir. Bu amaçla dernek milli kurtuluş savaşlarının niteliklerini anlatmak ve kendi milli kurtuluş savaşımızla bağlarını göstermek için konferanslar ve açık oturumlar düzenler, bu yolda yayın yapar.»

KURUCULAR :

1 — TARIK ALMAÇ (İst. Teknik Üniversitesi Öğrenci Birliği Başkanı)
2 — DURSUN AKÇAM (Öğretmen, Yazar, TÖS İkinci Başk.)
3 — MUAMMER AKSOY (SBF. Prof. Türk Hukuk Kurumu Başk.)
4 — ÇETİN ALTAN (Yazar, eski İst. Mv.)
5 — NAHİT ARDA (Em. Kur. Alb. Yazar.)
6 — AHMET ARİF (Şair, Gazeteci)
7 — TÜRKKAYA ATAÖV (SBF Doçenti, Yazar)
8 — MEHMET BARLAS (Cumh. gazetesi, dış politika yazarı)
9 — FAKİR BAYKURT (TÖS Genel Başk. Yazar, Romancı)
10 — İBRAHİM ÇAMLI (Dışpolitika yazarı)
11 — CENGİZ ÇANDAR (SBF Öğrenci Dernek Başk.)
12 — AYBERK ÇÖLOK (Halk Oyunları Sanatçısı)
13 — DENİZ GEZMİŞ (İst. Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi)
14 — MEVLÜT KARAKAYA (Köylü, Değirmenözü Köyü-Kütahya)
15 — HAMDİ KONUR (Öğretmen, Yazar)
16 — UĞUR MUMCU (Ank. Üniversitesi Hukuk Fakültesi Asist., Türk Hukuk Kurumu Üyesi)
17 — TUNCER NECMİOĞLU (Halk Oyunları Genel Başk.)
18 — ÖMER ÖZTURGUT (İşçi - Köylü Gazetesi Yazıişleri Müdürü)

19 — DOĞU PERİNÇEK (Ank. Üniversitesi Hukuk Fakültesinde Asist.)

20 — İLHAN SELÇUK (Cumh. Gazetesi yazarı)

21 — BAHRİ SAVCI (SBF. Prof. TÖMDF Eski Başk.)

22 — ALİ SİRMEN (Akşam Gazetesi dışpolitika yazarı)

23 — İSMET SUNGURBEY (İst. Üni. Hukuk Fakültesi Prof.)

24 — GÜNER SÜMER (Ankara Sanat Tiyatrosu Yönetmeni, oyun yazarı)

25 — AHMET YILDIZ (Temelli Senatör, MGB Üyesi)

26 — GÜN ZİLELİ (TDGF Merkez Yürütme Kurulu Üyesi)

Bu dernek kuruluşunun yanısıra, Vietnam için çeşitli bildiriler neşredilmiş ve solcu Fazıl Hüsnü Dağlarca da «VİETNAM SAVAŞIMIZ» adlı, bir şiir kitabı çıkarmıştır.

İçinde idam edilmiş ve çeşitli hükümler giymiş anarşistlerle kol kola olanlar, acaba şimdi ne diyorlar ve ne yapıyorlardır.

Fazıl Hüsnü Dağlarca, tamamını Vietnam'a ayırdığı bu kitabında, Vietnamla ilgili çeşitli şiirler yayınlamıştır. Bu şiirlerden birkaç örnek verelim : (87)

İşte bir köyde, ey analar ey.
Ders olsun diye,
Girdi bıçak elleri Amerikalının,
Gebe kadının karnından içeri.
Kim ana topraklarını kurtarmak isteyen
Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Birliği.
Öte yandan üçbeş satılmış alçak,
Sömürgenle anlaşmış pis ağzını doldurmak için
Tanrı isen!
Al benim kokmuş dilimi,
Ona ver.
Yılan adını da.
Tanrı isen.
Al benim dişlerimi, ona ver, o Amerikalıya,

(87) Vietnam Savaşımız : (Fazıl Hüsnü Dağlarca)

Timsah adımı da.
Fan-Van-Ki hadi, Fan-Duy-Kiyem hadi,
Düşmüş Amerika'lı, al soğuyan ellerinden,
İnce uzun demiri, bir kuş uyur,
Ki ağzın açar ölüm çiçeği.

Bu ve benzeri çeşitli şiirlerle Vietnam için kan ağlayan Dağlarca, Rus mezalimi altında inim inim inleyen 100 milyon Türk için, bir tek satır şiir yazmamış buna rağmen komünizm için savaşan ve haritada yerini bulmakta güçlük çekeceği Vietnam için yas tutmuş ve ağıt yazmıştır. Yalnız Dağlarca mı? Vietnam için bildiri neşredenler, kitap ve makale yazanların yanısıra, Dernek kuranların hiç biri, 100 milyon Türk'ün adını sanını bir kerecik olsun ağızlarına almamışlardır. Çünkü 100 milyon Türk komünizme karşıdır! Çünkü onlar komünizmden kurtulmak istiyorlar! İşte Türkiye'de oynanan oyunlar böyle oynanıyor ve komünizm için her şey mubah oluyordu...

RUSYA'NIN ÇEKOSLOVAKYA'YA SALDIRISI MEHMET ALİ AYBAR'IN BEYANATI VE TEPKİLERİ?

21 Ağustos 1968 yılında, Rusya'nın Çekoslovakya'ya saldırısı, sol cephede geniş yankılara sebeb olmuş ve bu yüzden, solcu ve komünistler arasında münakaşa ve çatlamalar meydana gelmiş ve Türkiye İşçi Partisi birbirine girmişti.

Rusya'nın bu saldırısı, yalnız Türkiye'de değil bütün dünya komünistleri arasında akisler yaratmış ve bölünmeler meydana getirmişti.

Dünya solcu ve komünistlerinin yanısıra, Türkiye'de de meydana gelen çatışmanın yegâne sebebi M. Ali Aybar'ın Rusya'nın saldırısını kınamasıydı. Bilindiği gibi, hiç bir solcu ve komünist bağlı olduğu cepheye karşı bir beyanatta bulunamaz ve fikrini açıkça belli edemez. Bu sebeble Aybar, ilk defa bu işi yapmış ve Moskova'nın Çekoslovakya'ya saldırısını kınamıştı. Moskova paralelinde hareket eden TİP'in içinde böyle bir durumun meydana gelmesi yalnız TİP. içinde değil Moskova'da da büyük akisler yaratmış ve Aybar'a karşı bir savaş cephesi açılmıştı.

M. Ali Aybar'ın bu beyanatına ilk tepki «Türk Solu» dergisinde belirdi. Bilindiği gibi müseccel komünist yönetimindeki bu komünist fraksiyon, Aybar ve arkadaşlarının 1962 yılından beri muhalifi ve tenkitçisi idi. «Türk Solu» na göre **«Sosyalistler yerine göre ilkelere bağlı kalarak; sevimsiz ve asık suratlı görünmeyi, ilkeleri çiğneyerek sevimli ve güleryüzlü olmaya tercih ederler»** idi. «Türk Solu» Aybar'ın Rusya'ya eleştirmesi de hazmedemiyor şöyle diyordu: (88)

(88) Türk Solu Dergisi : 22 Ekim 1968

«— Aybar'ın konuşmasının en ilginç yönlerinden biri de Ekim devrimine ve onu yapanlara nefretle saldırmasıdır. Batıl oportünistlere ve gerici demogoglara özgü olan bu davranış sosyalistlikten vazgeçtik azıcık milli duygusu olan bir Türk'e yakışmaz. Ekim Devrim'i (Rus Komünizm İhtilâli) ezeli düşmanımız Çar'lığın yıkılışını sağlamıştır. Yerine kurulan ilk sosyalist ülkenin devrimci iktidarı bizim Milli Kurtuluş savaşımızda biricik karagün dostumuz olmuştur (!) Ekim devrimi doğunun ezilen halklarının, emekçi yığınlarının asırlar boyu süren uyuşukluğuna son veren ve onları dünya emperyalizmine karşı mücadeleye yönelten önemli bir tarihi etken olmuştur.

Sosyalizm hürriyetçidir ama karşı devrimci fikirleri savunma hürriyeti bizim sosyalizmimizde yoktur. Aybar'ın «Türkiye sosyalizmi, dediği şey kimi çevrelere göre pek çok şeyler vadediyor. Aybar'a göre hürriyetsiz bir sosyalizm cehennemden farksızdır. Buna göre yıllardır tekrarlanan «Kızıl Cehennemden nasıl kaçtım» tefrikasına inanmak gerek.

Artık maskeler düşmüştür. Büyük Kongrenin yaklaştığı şu günlerde TİP. tabanın gerçekten devrimci ve sosyalist özünün parti içindeki ağırlığını duyurması zamanı gelmiştir. Parti içindeki gerçek sosyalistlerin TİP'e kendi devrimci damgalarını vurma zamanı gelmiştir. . .»

M. Ali Aybar'ın konuşmasına karşı ilk tepkiyi «Türk Solu» nun bazı çevrelerinin ifadesine göre Troçkist lideri Mihri Belli ve kadrosunu, sonra da TİP. içindeki Moskova'cı grubunu temsil eden Sadun Aren (Apartman katlarını Amerika'lılara yüksek ücretle kiraya veren), Behice Boran, Şaban Erik, Minnetullah Haydaroğlu ve Dr. Nihat Sargın'ı sinirlendirdi. Oysa Aybar'ın söylediği sözler komünist tezlerin dışında değildi. Aybar ilkbahar gençlik ayaklanmasından ve son olarak Çekoslavakya'nın Sovyetler ve dört Varşova Paktı üye devletinin işgalinden sonra beliren komünist partiler arasında ki bölünmelerde, Waldeck Rochet liderliğindeki Fransız Komünist Partisi ile Longo liderliğin-

deki İtalyan Komünist Partisinin görüşlerini ve tezlerini geliştirmekteydi.

Gerek İtalyan, gerekse Fransız Komünist Partileri Çekoslovakya nın işgalinden sonra Moskova'yı sinirlendirmiş; Waldeck Rochet ve Longo gibi liderleri tasviye için Moskova, Roma ve Paris'te faaliyete geçmiştir. Fransız komünist Partisi'nin Moskova'ya hücumlarını önlemek amacı ile Thorez'in Milletvekili dul karısı madam Vermesch, tatilini geçirmekte olduğu Rusya'dan Paris'e koşmuş ve «Moskova'nın tenkit edilemiyeceğini» savunmuştu.

Fransız Komünist Partisi bu emre aldırış etmeyince madam Vermersch'i Komünist Partisinden istifa etmişti. Thorez'in dul karısı üç defa partiye istifasını vermiş fakat kabul edilmemişti. 4. ve son istifasını Waldeck Roshet memmuniyetle kabul etmiş ve onaylamıştı. (89)

M. Ali Aybar'ın bazı kimseleri yanıltan; acaba TİP. batı tipi sosyalist bir parti mi oluyor hükmüne vardıran tutumu gerçekte, İtalyan ve Fransız Komünist Partilerinin görüşlerini benimsemesinden başka bir anlam taşımıyordu. Aybar TİP'li batı Komünist Partilerine benzetmek istiyordu.

Aybar, Türkiye'nin şartlarını değerlendirmelerde, Türk halkının bazı özelliklerini gözden uzak tutmaktadır. Türk halkı atavik hareketleri ile Rus emperyalizminin karşısındadır. Halk deyimi ile komünizm, bolşevizm, hattâ Marksist Sosyalizm Moskofluktur. Moskof, Türk'ün tarih boyunca ezeli ve ebedî düşmanıdır. Asya'daki Türk devletini yutan «MOSKOF» emperyalizmidir. Osmanlı İmparatorluğu' nun yıkılışında birinci derecede rol oynayan devlet Rusya'dır. Her Türk ailesinden mutlaka biri Moskof savaşında şehit olmuştur. Bu sebeble konunun üzerinde hassasiyetle durmanın gerekli olduğunu inanmış ve bu yoldan hareket etmiştir.

---

(89) Soldaki Bitmeyen Kavga : (Aclan Sayılgan)

RUSYA'NIN ÇEKOSLOVAKYA SALDIRISI KARŞISINDA BÜTÜN SOLCU VE KOMÜNİSTLERİN MOSKOVA LEHİNE FAALİYETLERİ VE FİDEL CASTRO'DAN GETİRİLEN HUSUSİ YAZILAR

21 Ağustos 1968 tarihi, dünyanın en korkunç cinayetinin işlendiği gündü. O gün emperyalist Rusya, Çekoslovakya'yı toplarıyla, tanklarıyla saldırıyor, masum insanları öldürüyor, her tarafı yakıyor ve yıkıyordu. Rusya'nın insanlık dışı bu saldırısı, bütün dünyada nefret uyandırmış, solcu ve komünistler arasında geniş çatlamalara sebep olmuştu.

Müstakil ve hür yaşamak isteği uğruna, Ruslar tarafından vahşice saldırılan Çekoslovakya, binlerce ölü vermiş ve Çek halkı hürriyetleri uğruna vatanları için şehit olmuşlardı.

Rusya'nın bu saldırısına karşı tepkiler genişlemiş, solcu ve komünistler ilk defa bir kaideyi yıkarak, bu saldırıyı kınamışlardı. Dünya solcu ve komünistlerinin yanısıra, Türkiye'deki solcu ve komünistler arasında da geniş tepkiler olmuş ve bunlar kısa zaman sonra, Moskova lehine feragat etmişler ve saldırıdan kısa bir müddet sonra da, geniş bir faaliyete girişerek, Rusya'nın saldırısını kamu oyu'na haklı gösterebilmek için ne lâzımsa yapmışlardır.

Moskova'ya yaranmak ve komünizmin şartlarını yerine getirmek için, Bugün Kızıl Çin'e bağlı grubun liderliğini yapan (Eski Tüfek) müseccel komünist Mihri Belli'de harekete geçmiş, evvelâ bu saldırıyı «Milli Demokratik Dev-

Çekoslovakya meselesini doğru koyalım

rim» i yozlaştıracağını düşünerek hafifçe tenkit ettikten sonra şunları söylemiştir: (90)

«— Çekoslovakya işgâl edildi. Sovyetler Birliği'nin ve müttefiklerinin askeri birlikleri Çekoslovakya'nın kilit noktalarını kontrol altına aldılar. Büyük bir devlet, izlediği politikayı kendi çıkarlarına aykırı gördüğü için, küçük bir ülkeye silâhlı müdahalede bulunmuştur. Genel görüş budur.

Biz, Türk devrimcileri olarak, her meselede olduğu gibi, burada da, meseleyi Türkiye'nin ulusal dâvası açısından, koymak ve bir açıdan bu tutumu benimsemek durumundayız. Her yerde olduğu gibi, burada da tek ölçü, Türkiye emekçi halkının emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadele ölçüsü, Türkiye'nin bağımsızlığı ölçüsüdür.

Çekoslovakya olayları, sosyalist ülkelerin sosyalizmin temel ilkelerine daha sıkı sarılmaları sonucunu verirse, gene de sonunda kazançlı çıkacak olan sosyalizm ve milli kurtuluş hareketleri olacaktır.»

Mihri Belli'nin bu yazısından sonra, aynı dergi, üçüncü sayfasında Rus Komünist Partisi'nin görüşü ile, Fransısız Komünist Partisi'nin yayınladıkları bildirileri almış ve bunları neşretmiştir. Rus Komünist Partisinin görüşü aynen şöyledir:

«— Çekoslovakya Devlet ve Komünist Partisi şahsiyetleri SSCB'de ve öteki müttefik devletlerden kardeş Çekoslovakya halkına askeri destekle yardımda bulunmalarını istemişlerdir.

Bu çağrı sosyalizm düşmanları ile işbirliği halindeki karşı devrimci güçlerin Çekoslovakya'da Anayasa ile kurulu mevcut sosyalist rejimi tehdidinden ötürü yapılmıştır.

Çekoslovakya olayları, birçok vesileyle, Çekoslovak yöneticileri dahil, kardeş sosyalist ülkeler yöneticilerinin görüş teatisine sebep olmuştur, Bu ülkeler sosyalizmin başarılarının desteklenmesi, pekiştirilmesi ve savunulma-

---

(90) Türk Solu Dergisi : 27 Ağustos 1968

sının bütün sosyalist ülkelerin milletlerarası bir görevi olduğunda görüş birliğindedir. Sosyalist ülkelerin bu ortak tutumları Bratislava bildirisinde resmen ilân edilmiti.

Çekoslovakya'da tansiyonun yeniden artması SSCB'nin ve sosyalist camiaya dahil öteki ülkelerin hayati çıkarlarıyla, sosyalist camianın güvenliğine dayanan çıkarlarla ilgilidir. Çekoslovakya'da sosyalist rejimin tehlikeye düşmesi aynı zamanda Avrupa'da barışın temellerine karşı da bir tehlike teşkil eder.

Sovyet Hükümeti ve müttefik ülkeler (Bulgaristan Halk Cumhuriyeti, Macaristan Halk Cumhuriyeti, Alman Demokratik Cumhuriyeti ve Polonya Halk Cumhuriyeti) hükümetleri, sarsılmaz dostluk ve elbirliği prensibine ve mevcut andlaşmalardan doğan vecibelerine uygun olarak, Çekoslovak halkının acele yarsım isteğini yerine getirmeye karar vermişlerdir.

Sovyet askeri «birlikleri» yukarıda adları geçen müttefik ülkeler birlikleri ile birlikte 21 Ağustosta Çekoslovak topraklarına girmişlerdir. Bu birlikler Çekoslovakya'da sosyalizmin kazançlarına ve sosyalist camianın güvenliğine karşı yöneltilen tehdit sona erer ermez ve meşru makamlar bu birlikler mevcudiyetinin artık gereksiz olduğu kanısına vardıkları anda Çekoslovakya'yı terk edeceklerdir.

Bu hareket herhangi bir devlete karşı yöneltilmiş değildir ve herhangi bir devletin menfaatlerini hiçbir şekilde zedelemeye yöneltilmiş değildir. Bu hareket, barış dâvasına yardım etmekte ve bu barışın pekleştirilmesi kaygısına dayanmaktadır. Kardeş ülkelere, dışardan gelecek bütün tehditlere karşı kararlı ve enerjik olarak direnmektedirler. Her kim olursa olsun, kimsenin sosyalist camianın bir halkasını koparmasına asla göz yumulmayacaktır.»

Moskova'nın TASS Ajansı vasıtasıyla yayınladığı bu deklerasyonun yanısıra, Fransız Komünist Partisi de özetle şu bildiriyi yayınlamıştır:

«— Salıyı çarşambaya bağlayan gecenin olayları Fran-

sız Komünist Partisi'nin alışılmamış bir çabuklukla tepkide bulunmaya ve tarihin ilk defa olarak, Sovyet yöneticilerinin eylemlerine katılmamaya götürmüştür.

Çekoslavakya'da son derece vahim olaylar cerayan etmektedir. Sovyet, Bulgar, Polonya, Macar ve Alman Demokratik Cumhuriyetleri birlikleri bu gece tüm Çekoslovakya topraklarına girmişlerdir.

Cierna ve Bratslava görüşmelerinden ve olumlu sonuçlarından duyduğu büyük sevinci açıklamış olan Fransız Komünist Partisi Politik Bürosu Çekoslovakya'ya yapılmış olan askeri müdahalenin doğurduğu süprizi ve bu müdahaleyi tasvip etmediğini bildirir.»

Fransız Komünist Partisi'nin bildirisinden sonra, Türkiye'deki solcu ve komünistler, yüzseksen derecelik bir dönüş yaparak Moskova'nın bildirisini haklı çıkarmak için bir nevi yarışa girişmişlerdir. Moskova'nın bu bildirisinden sonra, Türk Solu Dergisi harekete geçmiş ve Küba Diktatörü Fidel Castro'dan seri yazılar getirerek **«ÇEKOSLOVAKYA MESELESİNİ DOĞRU KOYALIM»** başlığı altında neşretmeye başlamıştır. Fidel Castro, Rusya'nın Çekoslovakya'ya saldırısını bu yazılarında şöyle açıklamıştır. (91)

«Çekoslovakya karşı-devrimci bir duruma kapitalizmin kollarına doğru ilerliyordu. Bu ihtimâlin gerçekleşmesini ne olursa olsun şu ya da bu yolla önlemek, ama mutlaka önlemek gerekti.»

«Çekoslovakya rejimi kapitalizme ve amansız olarak emperyalizme doğru ilerliyordu.»

«Hangi ülkede olurlarsa olsunlar orada sosyalizm için mücadele edenler, dünyanın geri kalmış kısmını unutmazlar.»

«Çekoslovakya'daki bütün burjuva liberal reformlarına karşıyız.»

«Maalesef Çekoslovakya'daki iktisadî reformlara iliş-

---

(91) Türk Solu Dergisi : 29 Ekim 1968

kin tartışmalar başka temellere dayanarak gelişmektedir. Diğer taraftan plânlama ilkesinin terk edilip yerine kendiliğinden ticarî ilişkilerin kabulü ve özel sermaye geniş bir alanın tanınması önerisi etrafında toplanmıştır.»

«O burjuva liberalizmi politikasının başlıca teşvikçisi, başlıca savunucusu, adına Yugoslav Komünistleri denen örgüttür.

Yugoslav Komünistleri bütün liberal reformları, Partinin devrimci iktidarın aracı olmasının sona ermesi görüşünü iktidarın, Partinin fonksiyonu olmasının son bulması - hararetle alkışladılar. Çünkü bu görüş Yugoslav Komünistler Birliğinin görüşüne çok yakındır. Bütün bu siyasi görüşler Marxizme aykırıdır. Bütün bu iktisadi görüşler Yugoslav Komünistler Birliğinin ideolojisine sıkıca bağlıdırlar.

Bu örgüt - emperyalizmin ajanı olarak - Çekoslovakya'nın siyasi süresince bozuklukların baş teşvikçisiydi. Kimisi mübalağa ettiğimi söyleyecektir, ama bunu gerçeklerle ispat edeceğim. Birkaç hafta önce Tito, Prag'da bir kahraman gibi karşılandı. Ve neden bu böyle oldu? Yığınların ideolojik yumuşamasından ve siyasi uyanıklıklarının zayıflamasından.

Bu pek iyi bilinen revizyonist kişi, tarihin devrimci hareketin mahkûm ettiği bu kişi - emperyalizmin ajanı olarak çalışmış bir adam - böyle kahraman gibi karşılanırsa işler nereye kadar gider? Bugün tabiî Tito, Varşova Paktı ülkelerinin Çekoslovakya hareketine en gürültülü saldıranlardan biridir.

«Varşova Paktı üyelerinin emperyalist ajanlarını ve Çekoslavakya'daki karşı devrimi yok etmek için ordularını göndermelerini anlayışla karşılaktayız.»

«Emperyalist ABD Hükümeti, dünyanın her yanındaki devrimlerin düşmanı ve uluslararası Jandarma rolünü oynamağa devam ettiği sürece biz, bu ülkeler ile sosyalist kamp arasındaki ilişkilerin gelişebileceğini inanmamaktayız ve inanamayız.»

«Biz bu kuvvetlerin Çekoslovakya'ya yollanmasını gerektiren acil zorunluğu bilmekteyiz. Bu kararı veren sosyalist ülkeleri kınamıyoruz. Fakat biz devrimci olarak, bu ülkelerin dünya devrimci akımını etkileyen tüm sorunlarda aynı tutum içinde oldukları iddia ediyoruz.

Yukarıda Fidel Castro'nun Çekoslovakya olayına ait görüşlerinin bazı paragraflarını bir vesika olur düşüncesiyle aldık. Castro, Rusya'nın saldırısını övmekle kalmıyor, daha korkunç baskıların yapılmasını istiyordu. Türk Solu Dergisi'nde neşredilen Castro'nun bu yazısı **«Çekoslovakya Meselesini Doğru Koyalım»** adı altında kitap halinde neşredilmiştir.

Çekoslovakya meselesi, Türk basın hayatını etkilemiş ve bazı basın korkunç faaliyet göstermiştir. Bunuda solcu ve komünistlerin Çekoslovakya ile ilgili yazılarını geniş şekilde almak isterdik ama konuyu fazla uzatmak istemedik. Yalnız İsveç'te solcuların karargâhı olan **«Türk Toplumcular Ocağı»** tarafından çıkarılan **«Belleten»** Dergisinin Ekim 1968 sayısında **«ÇEK DRAMI — TÜRK DRAMI»** adlı bir yorum yayınlanmış ve şunlar yazılmıştır. (92)

«Çekoslovakya olaylarının kaldırdığı toz bulutları dağıldıkça bazı gerçekler somutlaşmaya, anlam kazanmağa başladı.

Emperyalist dünya basını olayı dev büyüteçlerle gözleyip olumsuz, gerçek dışı anlamlara kaydırırken ilerici geçinen basın da aynı yanılgıya düştü.

Yine 10 Eylül sayılı Türk Solu'nda sayın Hikmet Kıvılcımlı'nın :

«Çek Dramına ah vah edip, hop oturup hop kalkarak lânetler yağdıranlar ne kazandılar bu davranışlarıyla? Yıllar yılı kurulmaya çalışılan bina, görün ne hale geldi.

Sovyetlerin prestiji kaybını öngören her türlü emperyalist oyunu destekleyen çevreler Amerikan ile işbirliği halinde midirler dersiniz?»

---

(92) Türk Solu Dergisi : 15 Ekim 1968

EVRENSEL BARIŞ ŞENLİĞİ İÇİN SURİYE BAAS PARTİSİ'NİN GÖNDERDİĞİ PARALAR

9 Ağustos 1967 günü İstanbul'da başlayan ve 18 Ağustos 1967 günü sona eren, 17 Ağustos ile 24 Ağustos günlerinde de Ankara'da münhasıran folklör gösterileri şeklinde halka sunulan **«Evrensel Barış Şenliği»** adı altında yapılan festival, 1956 yılında TMTF (Türkiye Milli Talebe Federasyonu) tarafından (Üniversitelerarası Tiyatro Festivavali) olarak başlatılmış ve bir ara (Uluslararası Kültür Şenliği) adını almış ve bu isim altında faaliyetlerde bulunmuştur.

«EVRENSEL BARIŞ ŞENLİĞİ 1967» olarak adlandırılan festival, TMTF tarafından tertiplenmiş gibi gösterilmesine rağmen, aslında Federasyona bağlı kuruluşlardan, aşırı solcu unsurların hakim olduğu sadece üç kuruluş tertiplemişti. Bu kuruluşlar şunlardı :

1 — İTÜTB (İstanbul Teknik Üniversitesi Talebe Birliği) ...

2 — İYTOTB (İstanbul Yıldız Teknik Okulu Talebe Birliği)

3 — İTÜTOTB (İstanbul Teknik Üniversitesi Teknik Okulu Talebe Birliği)

Şenlik Düzenleme Kurulunda ise, aşağıdaki isimler yer almıştı.

Osman S. Arolat
İsmail Biret
Hayri Eroğlu
Ali Özgentürk
Nurettin Hiçyılmaz
Atillâ Salt

Engin Sezer
Yunus Sezer
Yavuz Sökmen
Mehmet Ulusoy
Oktay Ünal
Ahmet Yürür

TİP'li ve aşırı solcu olan bu şahıslar, Şenlik Kurulu'nda vazifelendirilmişlerdir.

Tertiplenen şenliğin, «Türkiye Gizli Komünist Partisi' nin teşviki ve beynelmilel komünist propagandasına göre tertiplediği» söylenmiş ve bu hususta en büyük delil de, Suriye Baas Partisi'nin Şenliğe gönderdiği paralar olmuştur.

Şenliğe konferansçı olarak, içlerinde aşırı Solcu ve müseccel komünistler bulunan şu şahıslar çağrılmıştır.

M. Ali Aybar
Kemal Tahir
Aziz Nesin
İbrahim Balaban
Pertev Naili Boratav
Lyudmit Stojanov (Yugoslav Temsilcisi)
Evgen Vinokerrof (Polonya Temsilcisi)
M.Z. Sebik
Yorgi Ditrov (Bulgar Temsilcisi)
Yevgen Yevtuşenko (Rus Temsilcisi)

Şenliğe İtalya, Brezilya, Alman ve İsveç'ten sadece Beş aşırı solcu ekip katıldığı halde, Komünist ülkelerden Rusya, Romanya, Bulgaristan, Yugoslavya, Macaristan ve Polonya'dan ONBİR ekip getirilmiştir.

Şenlik için büyük paralar sarfedilmiş ve bu paraların nereden temin edildiği tespit edilememiştir. Yalnız, Beyrutta çıkan El - Hayat Gazetesi, Barış Şenliği ile ilgili aşağıdaki çok enteresan yazıyı neşretmiştir. (93)

«ŞAM HÜKÜMETİ TÜRKİYEDE BULUNAN SOLCU TEŞKİLÂTLARA YARDIM EDİYOR-»

«Suriye Hariciye Vikâleti İstanbul'daki Suriye Konsolosu Ahmet Mashar Berazi'ye bu yardımların Evrensel Barış Şenlikleri Teşkilâtına, Türk Talebe Federasyonu'na ve Türkiye İşçi Partisine bağlı Kültür Kuruluna verilmesi için telgraf çekmiştir.»

---

(93) El Hayat Gazetesi : 13 Haziran 1968

Yukarıda verilen haberden sonra, EL - HAYAT Gazetesi altı gün sonra, Suriye Hükümetinin aldığı kararı ve İstanbul Konsolosluğunun, Suriye Hariciye Vekâletine gönderdiği mektupları elde etmiş ve bu mektupları neşretmiştir. Neşredilen mektuplar aynen şöyledir. (94)

«SURİYE HÜKÜMETİNİN TÜRKİYE'DEKİ SOLCU HAREKETLERE YAPMİŞ OLDUĞU YARDIMLARA AİT VESİKALAR»

«Suriye Hükümetinin Türkiye'deki solcu kuruluşlara yardım yapmak üzere almış olduğu kararı Gazetemiz, 13 Haziran tarihli sayısında açıklamıştı.

İstanbul'da bulunan Suriye Konsolosunun, Suriye Hariciye Vekâletine göndermiş olduğu mektubunda, Türkiye' deki solcu kuruluşlara yardım edilmek üzere bir miktar paranın dağıtılmasına dair 11/8/1967 tarih ve 1117 sayılı telgrafla kendisine verilen emirleri yerine getirdiği ifade edilmektedir.

EL - HAYAT Gazetesi bu konu üzerinde karşılıklı gönderilen mektupların fatakopilerine bağlamaktadır.

1 — Yanda fotokopisi bulunan birinci vesika, Suriye Konsolosunun, Suriye Hariciye Vekâletine gönderdği mektubun metni :

SURİYE ARAP CUMHURİYETİ GENEL KONSOLOSLUĞU,

İstanbul (Çok Gizli)

Konu: Üç bin Türk Lirası Çekin tevdii.

Sayı: D/86

İstanbul, 6/9/1967

Dışişleri Bakanlığı

Sayın Bakan Özel Kalemine

1967 senesinde İstanbul'da yapılacak olan (Evrensel Barış Şenliği) ni tertip edenlere bir yardım olmak üzere,

(94) El Hayat Gazetesi : 19 Haziran 1968

üçbin Türk Lirasının teslimine âmir 11/8/1968 tarih ve 1117 sayılı telgrafınıza ve 167 sayılı yazımıza işaret olarak aşağıdaki zikredilen bilgi edinilmesi rica olunur.

«Konsolisluk, Türk Talebeleri Konfederasyonu İkinci Başkanı ve Evrensel Barış Şenliği Heyet Başkanı Bay Faruk Yalnız'a Konsolos memurlarından biri olan Memun Ubeysi vasıtasiyle teslim edilen üçbin Türk Lirasına karşılık, ekli bulunan ve Arapça'ya tercüme edilen senet Bay Yalnız'dan alınmıştır.

Konsolosluğumuz bu konuyu idari yönden gizlemeyi uygun görmüştür. Bu da MEMUN UBEYSİden mezkûr Konlsoloslıktan teslim aldığını ve mahut Şenlikler Heyetine teslim ettiğini bildirir bir ikinci makbuz almak suretiyle olmuştur. Ve makbuz Bakanlığa eçen Ağustos ayı hesabiyle birlikte gönderilmiştir.

Konsolosluk bu işlemi, konunun gizliliği önemine bina en ve gerçekten parayı teslim alan kimsenin, yabancı ülkelerden para alma suçu ile, Türkiye Hükümeti polisinin peşine takılmasına maruz kalmaması için yapmıştır.

Durumu muttali olunması ve makbuzun zimmetimize tebrie eder bir vesika olarak muhafaza edilmesi rica olunur.

Fm./kler : 2 adet makbuz

Ahmet Mazhar El - Barazi
GENEL KONSOLOS

Ek : 2

«SURİYE ARAP CUMHURİYETİ GENEL KONSOLOSLUĞU
İSTANBUL

Aşağıda imzası bulunan ve suriye Talebeleri Türkiye Şubesi Vatan Birliği İdare Heyeti Azası olan Memun Ubeysi ikrar ederim ki :

İstanbul'da bulunan Suriye Arap Cumhuriyeti Genel Konsolosluğundan 9 Ağustos 1967 - 15 Ağustos 1967 tarih-

leri arasında akdedilen Evrensel Barış Şenliklerine bir yardım olmak üzere üçbin Türk Lirasını teslim aldım. Ve bu mezkûr parayı Şenliklere katılan Türk Talebe Federasyonu Birliğine teslim ettim. İşbu belgeyi bilgi edinilmek üzere imzalarım.

İstanbul, 22/8/1967
(İmza)
MEMUN UBEYSİ

Yukarıda neşredilen bu korkunç ifşaatın yanısıra EL-HAYAT Gazetesinde, «KERİM» imzalı, «SURİYE'NİN SOL DÜNYA İLE İRTİBATI» başlıklı bir makale neşredilmiş ve bu makalede şunlar yazılmıştı. (95)

«Okuyucularımıza, dünkü EL-HAYAT Gazetesinde, Suriye'nin dünya sol hareketlerine maddi yardıma kadar el uzattığına dair birçok vesikadan birini sunmuştuk. Suriye sol faaliyetlerin genişlemesi için gizli yardımlarda bulunmaktadır. Belgenin en garip noktası ise, yardımların Suriye Dışişleri Bakanlığının İstanbul Başkonsolosluğuna gönderdiği 12 Ağustos 1967 tarihli teli üzerine yapılmış olmadıdır. O tarihteki dünyaya ve bilhassa Suriye'deki duruma bir göz atarsak şunları görebiliriz:

— Suriye'nin hezimeti ile biten o altı günlük harbin üzerinden sadece iki ay geçmiş bulunuyordu. Şam'ın başlıca caddeleri, kulüpleri, stadları, meydanları ve okulları, İsrail işgalinden kaçan mültecilerle doluydu. Bunların devletin sarfedeceği tek kuruşa bile ihtiyaçları vardı. O tarihte yani 12 Ağustos 1967 de Başkan Arif Suriye yetklilerini Hartum Konferansına katılmaya ikna etmek maksadıyla Şam'ı ziyaret etmekteydi. Başkan Arif'in gayretleri akâmete uğradı ve konferans, Suriye hariç iki hafta sonra toplandı.»

Gazetenin bu haberinden de anlaşılacağı gibi, Suriye kendi açlığının yanısıra, Moskova'ya yaranmak için Tür-

(95) a.g.g.

kiye'ye para gönderiyor ve üçbin liraya adam satın alıyordu.

EVRENSEL BARIŞ ŞENLİĞİ'NDE DİÖNEN DOLAPLAR DAĞITILAN ORAK-ÇEKİÇ VE LENİN ROZETLERİ

Evrensel Barış Şenliği, 9 Ağustos 1967 günü saat 15. de, şenliğe katılan grupların Aksaray'dan Taksime yaptıkları gösteri yürüyüşüyle başlamıştır.

Yürüyüş saat 17.50 de Taksim anıtına çelenk konulmasıyla sona ermiş; saat 18 de Dormen Tiyatrosu'nun fuayesinde vatan haini Nazım Hikmet'in yetiştirmesi mahkûm komünist İbrahim Balaban'ın resim sergisi açılmış, ayrıca Orta-Doğu ve Vietnam'la ilgili bazı resimlerin yanısıra, Nazım Hikmet'in kızıl renkli bir resmi de teşhir edilmiştir.

Şenliğin açılış töreni, 18.20'de Dormen Tiyatrosu'nda başlanmış ve Suriye Baas Partisinden para alan TMTF İkinci Başkanı Faruk Yalnız, sol yumruğunu havaya kaldırarak halkı selâmlamış ve ilk açılış konuşmasını yapmıştır. Yalnız özetle :

«Bu şenliğe Barış Şenliği adını verdik. Ama, Vietnam ve diğer ülkelerde hürriyetleri uğruna ölenler bulunduğu için, isim pek de uygun düşmedi. Faşistlere karşı savaş açan dünya gençliğini selâmlıyorum.» demiştir.

Şenlik Yönetici Kurulu adına söz alan Ali Özgentürk, «Dost Kavgacılar» diye söze başlamış ve özetle;

«Faşistlerin güçleri kısa zamanda kırılacaktır. Bu yapılan, aslında Barış Şenliği değildir. Bu yapılan barış için kavgadır. Hürriyet için kavgamız başlamıştır.»

Bu arada jüri adına konuşan Aziz Nesin;

«İç ve dış faşistlere karşı savaş açmış bulunuyoruz. Emperyalistler ve onların işbirlikçileri bu savaşta mağlûp olacaklardır. Dünyada ilk kurtuluş savaşı yapan Atatürk' ün çocukları bu savaşı devam ettirecektir. Bu şenlikte belki bazı aksamalar olacak. Bunları hoş görün. Çünkü bu şenliğe iktidar veya diğer ilgililer hiçbir maddi yardımda bu-

lunmamışlardır. Yaşasın Barışçı Dünya Şenliği.» demiştir.

Bu konuşmalar devam ederken TİP tarafından yöneltilen Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun İstanbul'daki yöneticisi Veysi Sarısözen, yanındaki öğrencilerle birlikte, konuşmacıların sol yumruklarını havaya kaldırmaya teşvik ediyordu.

14 Ağustos 1967 günü Teknik Üniversite konferans salonunda konuşturulan müseccel komünist İbrahim Balaban, 75 kadar dinleyiciye şöyle diyordu :

«Ben bugüne kadar az bir kalabalığa hitap edeceğimi zannetmiyordum. Bizler geri kalmış ve cahil kişileriz. Kentlilere dertlerimizi anlatmak istiyoruz. Onlar bizleri dinlemek istemiyorlar. Birgün gelecek onlara dertlerimizi ve gayretlerimizi anlatacağız.

Konuşmama büyük vatan şairi babamın benim için yazdığı bir şiirle başlıyacağım» (96) demiş ve Nazım Hikmet' in birkaç şiirini okumuştur.

Balaban'ın konferansı tam bir fiyasko ile sona ermesinden sonra, saat 17 de Dormen Tiyatrosunda, Yugoslav Sevos Kud Secena grubu «İsa'dan Sonra 1967 de Biz» adlı oyunu temsil edilmiş ve gece saat 21 de Açık Hava Tiyatrosunda SSCB (Rusya) halk dansları topluluğu folklor gösterisi yapılmıştır.

15 Ağustos 1967 günü Dormen Tiyatrosunda İtalyan «Breacutn Tiyatrosu», «Karanlık-Aydınlık-Karanlık» adlı ordu aleyhtarı piyesi oynamış ve komünist Kemal Tahir «Barış Üstüne» konulu bir konferans vermiştir.

Müseccel komünist Kemal Tahir;

«İnsan ister Doğulu, ister Batılı olsun, barıştan önce savaşçıdır. Bunu Moskova'daki toplantıda da söyledim.»

Sözleriyle başlayan konuşmasından sonra, Erdinç Dinçer'in «KIRMIZI BEYAZ» adlı oyunu oynanmış ve bu oyunda kırmızı eldiven, beyaz eldiveni öldürmüş olmasıydı, böy-

---

(96) Balaban'ın büyük şair ve babam dediği şahıs, (Vatan haini Nazım Hikmet)'tir.

lece komünizmin dünyaya hakim olacağı anlatılmış ve bundan sonra, projeksiyonla, «Çetin Altan'ın dokunulmazlığı kaldırılıyor» başlıklı gazete küpürlerinin aksettirilmesinden sonra, köylünün sefaletini gösteren hususi suretle hazırlanmış filmler gösterilmiş ve bundan sonra TİP Milletvekili adayı Aşık İhsani'ye «Balta» şiiri okutularak bol bol komünizm propagandası yaptırılmıştır.

15 Ağustos 1968 günü düzenlenen ve 70-80 kişi tarafından izlenen «BARIŞ» konulu açık oturumda, açıkca komünizm propagandası yapılmış ve açık oturuma katılan Yoguslav Temsilcisi şunları söylemiştir:

«Barış içinde yaşama problemi, yarının komünist dünyasında tamamen halledilmiş olacaktır. Bunun yanında daha bir çok derlerin yine komünist dünyasında çözüleceğine inanıyorum.

Türkiye,nin Dışişleri Bakanı kimdir Bilmiyorum. Esasen önemi de olmasa gerek. Çünkü ben Türkiye hakkında ondan daha mühim şeyler biliyorum.

Ben şahsen Allah'a değil, insanlara inanıyorum. Çünkü insan gücünün yapmayacağı şey yoktur.

Bu dostluğumuzun hatırası olarak şimdi size bir çiçek hediye etmek isterdim. Şayet birgün cephede karşı karşıya gelirsek, silâhımıza mermi yerine bu çiçeği takmanızı ve barış diye bağırmanızı isterdim.»

Bundan sonra, Polanya temsilcisi söz almış ve şunları söylemiştir:

«Dünya barışını temine çalışan iki unsur vardır.

1 — Her ülkede mevcut olan geniş çaptaki ilerici kitlelerin gayreti.

2 — Sosyalist (Yani Komünist) ülkelerin çalışmaları.

Görüyoruz ki, ilerici gücleri, bugün memleketlerindeki yöneticileri oldukca baskıları altında tutmaktadır. Yanlız şunu da belirtmek isterim ki, emperyalizme ve Koloniyalizme karşı olmak kafi değildir.Bu mevzularda eyleme girişmek lâzımdır demekteyiz.»

Suriye Baas Partisinden para alan Faruk Yanlız da söz almış ve özetle;

«Barışın temininde ilk adım sosyal yapı değişikliğidir. Bugün gerçek barışı arzuluyorsak, önce savaşmamız gerekir. Bu festival barışı temin hususunda savaşa çağrı olarak düzenlenmektedir.»

Şenlik devamı müddetince, Bulgar'lar, Lenin ve Georgi Dimitrov'un başları bulunan rozetleri, Ruslar da Kremlin Sarayı'nın Lenin ve mezarının, Kızıl Yıldızın, Barış Şenliğinin sembolize eden güvercin ve Orak-Çekiç'li rozetleri dağıtmışlardır.

Şenlik tertipcileri, **«Evrensel Barış Şenliği 1967»** için **«BARIŞ»** (Peace) adlı çıkarmış oldukları dergiyi ne hazindir ki, bazı müeseseler ilân vermiş ve desteklemişlerdir.

Derginin kapağında, **«Bu Bölümü Türk'ün büyük barış savaşcısı Nazım Hikmet'e** adıyoruz» diyordu.

Barış Şenlliği devam ederken İstanbul Yüksek Okullar Talebe Birliği Başkanı Abdullah Ambarcı, yapmış olduğu basın toplantısında Şenliğin içyüzünü bütün çıplaklığıyla anlatmış sözlerini şöyle bağlamıştır: (97)

«1967 Evrensel Barış Şenliği dolayısiyle belli zihniyetin uşaklığını yapanların kaleme aldıkları «Barış Mevmuası» **Türk gençliğinin yüz karasıdır.**

Bir takım sahte öğrenci temsilcilerinin Barış Şenliği maskesi altında gerçek yüzlerini nasıl ortaya koyduklarını bir kere daha tanık olduk.»

Yapılan Barış Şenliği için, **Komünist Bizim Radyo»** devamlı neşriyat yapmış, Şenliği stayişle övmüş ve yaptığı yayınlarında şunları söylemiştir :

«Evrensel Barış Şenliği, Dünya gençlerinin harp kışkırtıcılarına ve halk düşmanlarına bir ihtarıdır.

Evrensel Barış Şenliklerine katılan gençler, folklor oyunlarını gösterirken ne kadar çocukcasına iseler, dünya

---

(97) Babıâlide Sabah Gazetesi : 16 Ağustos 1967

ve ülkeler sorunlarını tartışırken de o kadar olgundular. Dünyaca tanınmış ilim adamlarının, profesörlerin, yazarlalarının da katıldıkları Barış ve Harp konulu konferanslarda konuşan, Vietnam Savaşını yeren, Amerikan emperyalizminin çeşitli saldırılrına karşı mücadelenin örneklerini anlatan, sömürü düzenine karşı çıkan dünya gençlerini İstanbul halkı, bir daha unutmamak üzere bağrına bastı.

TMTF çatısı altında toplanan gençlik ve öğenci birliklerimiz yurt sorunları karşısında da emperyalizme karşı savaşta ve barışta dostluğun hakim olduğu bir dünyanın kurulmasında kendilerine düşen görevi yerine getirmeye çalışıyorlar.»

Bu neşriyatların yanısıra, Akşam gazetesi de, Şenlik için şöyle diyordu : (98)

«İlerici gençliğin örgütü olan TMTF nin çalışmalarını ve varlığını, değil hoşgörü ile karşılamak, yaşamasına dahi katlanmayan iktidar bulunduğunu üzüntü ile karşılamaktayız. . .

Yazarların hapse atıldığı, gençlik kuruluşlarının polis baskılarıyla sindirmek istendiği bir ülkede «EVRENSEL BARIŞ ŞENLİĞİ» **nin elbette bir anlamı olacaktır.»**

Akşam Gazetesinin ve Komünist Bizim Radyonun dediği gibi, bu şenliğin elbette bir anlamı vardır? Çünkü bu şen liğin tertip edilmesinin ana gayesi, komünizm ihtilâline zemin hazırlamaktı!..

Gerek tertipçilerin, gerek katılanların ve gerekse yazılan yazıların ifadelerine göre «BARIŞ» kelimesi, «EMPERYALİZMLE VE İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU İÇİN SAVAŞMAKTIR» manâsına geliyordu.

Bilindiği gibi komünistlere göre, bütün dünya komünist olmadıkça, çelişmeler ve çatışmalar sona ermiyecek, ancak bütün dünya komünist olunca «EBEDÎ BARIŞ» sağlanacaktır.

---

(98) Akşam Gazetesi : 22 Ağustos 1967

İşte bu yüzden komünistler, komünizmi yaymak ve bütün dünyayı komünistleştirmek için giriştikleri (Savaş Dahil) her türlü hareketi haklı bir barış savaşı saymakta ve kendilerini gerçek barışseverler olarak tanıtmaya yeltenmektedirler.

Şenlikte söylenen **«Barış için Savaş»** sloganı aslında« **Komünizmi yaymak için savaş»** anlamı olarak kullanılmıştır.

Festivalin yapılmasının ana gayesi;

1 — Türkiye'de aşırı solcuları ve aşırı sol hareketleri meşru hale getirmek.

2 — Türkiye'deki sol faaliyetlerin, yabancılar ve bilhassa komünist devletler tarafından desteklenmesini sağlamak.

3 — Solcuların cüretini artırmak suretiyle, sosyalist mücadeleyi fikir alanından aksiyon alanına geçiştirmek ve hızlandırmak.

4 — Komünistlerin rahatça propaganda faaliyetinde bulunabilecekleri bir serbest kürsü tesis etmek.

5 — Barış ve emperyalizmle mücadele maskesi altında komünist blokun tezlerini desteklemek.

6 — Şenliği vesile ederek, yabancı sefaretlerle temas etmek ve bunlardan para almak.

Gibi çeşitli düşünceler içinde yapılan şenlik, anarşik olayların ve sol propagandasının bir numaralı destekçisi olmuş ve bunların kevvetlenmesinde en büyük rolü oynamıştır.

İşte, bu ve benzeri olayların arkasında Rusya ve Kızıl Çin bulunmuş ve son anarşik olaylarıda böylece meydana getirmişlerdir.

MOSKOVA'NIN SOLCU VE KOMÜNİSTİLERE GÖNDERDİĞİ TALİMATLAR

Yukarıdanberi belirttiğimiz gibi, Türkiye'de vuku bulan bünün olayların ardında Rusya ve Kızıl Çin bulunmuş ve bütün emirler Moskova ve Pekin'den verilmiştir. Şimdi bu örneklerden birkaç tane daha verelim.

Rusya Komünist Partisi organı «Pravda», **(Türk Hükümeti Yeni Eyilimleri de Tanıyacaktır)** başlığı altında bakınız neler diyor : (99)

«Türkiye'de seçimlerin yapıldığından bu yana bir yorum yapmaktan kaçınan Pravda gazetesi nihayet dün «DEMÇENKO» imzasıyla yayınladığı bir yazıda:

«Türkiye'de yaşayışın demokratlaştırmasını isteyen kuvvetler, eskisinden çok önemli bir rol oynamaktadırlar. Çoğunluğu kazanan partilerin liderleri de Türk toplumunun yeni eğilimlerini tanımamazlıktan gelemiyeceklerdir.» demektedir.

Pravda bundan sonra boş durmamış, devamlı Türkiye aleyhine neşriyatlar yapmıştır. Pravda'nın bu neşriyatlarından da birkaç örnek verelim.

Pravda, **«Yabancı Üsler Türkiye'yi Tehdit Ediyor»** başlığı altında şunları söylüyor : (100)

«Sovyet Komünist Partisinin resmi organı «Pravda» gezetesi Türkiye'deki yabancı askerî üslerin, «Türkiye'nin egemenliğini çiğnemekle kalmayıp aynı zamanda güvenliğini de tehdit ettiğini ileri sürmüştür.

İvan Ugolkof imzasıyla çıkan makalede, «Bu askerî

(99 Milliyet Gazetesi : 22 Nisan 1969

(100) Milliyet Gazetesi : 22 Nisan 1969

üslerin Türk halkı için sürekli bir endişe kaynağı» olduğu görüşü belirtilerek şöyle denilmektedir.

«Merkez Haber Alma Teşkilâtı (CIA) tarafından Amerikan hükümeti ve diğer bazı servisler için hazırlanan son raporda; Bu endişe için haklı sebebler olduğunu ortaya koymaktadır.

Türk basınında yer alan haberlerde, emperyalist propagandanın bütün çabasına rağmen, Washington'un Türkiye ile ilişkilerini yeniden gözden geçirme olmadığını göstermiştir. Amerikan diktasını öfkeyle karşılayan Türk kamuoyu ise, ikili ilişkilerin değişikliğe tâbi tutulmasını daha sert bir şekilde talep etmektedir.»

İvan Ugolkof, Türkiye'deki yabancı askerî tesisler ve askerlerin varlığına ilişkin anlaşmaların, Amerika'ya, «Türkiye'ye direkt askerî müdahale hakkı verdiğini» iddia ettikten sonra, «Amerika, Türkiye'deki siyasî havanın kendisine elverişli bir durumda olmadığına kanaat getirdiği vakit bu hakkı kullanabilir» demiştir.

İvan Ugolkof'a göre, Türk komuoyu, Atlantik blokunun, Patron Amerika'ya ait nükleer silâhların Türkiye'deki varlığını da endişe ile karşılamaktadır. Zira bu gerçek, Türkiye'yi arzusu hilâfına bir savaşa sürükleyebilir.»

Pravda'nın yukarıda neşrettiği yazı ile, Türkiye'deki solcu ve komünistlerin beyanlarının aynı olduğunu ve aynı taktikleri kullandıklarını müşahade etmek mümkündür.

1967 yılı Aralık ayının ilk haftasında, Yakup Demir'in (Zeki Baştımar) başkanlığı altında yapılan Türkiye Gizli Komünist Partisi toplantısında, **«Türkiye anti - emperyalist Milli Cephesinin çalışmaları üzerinde durulmuş ve bu cephe çalışmalarının daha da genişletilmesi ve sosyalist olmayan, fakat anti-emperyalist olan bütün kitleyi sarması için gereken propagandanın yapılması tavsiyesinde»** bulunmuştur.

Prag'da yapılan toplatnıda, cephe çalışmaları üzerinde durulmuş, bu zamana kadar yapılan çalışmalardan olum-

lu neticeler alındığı, yapılan propagandanın iyi kamüfle edildiği, küçük hatalar yüzünden bazı noktalarda başarısız kalındığı ifade edilmiştir.

Genel olarak başarısızlığın, Türkiye'de bu tip hareketlerin yeni başlamasından ileri geldiği görüşü öne sürülmüştür.

Cephenin bundan sonraki çalışmaları üzerinde de durulan toplantıda, cephenin genişletilmesi, bütün vatanseverleri içine alacak sloganlarla yeni bir takım hareketlere girişilmesi kabul edilmiştir.

Bilindiği gibi, daha önce Prag'da alınan kararları tatbik etmek ve Türkiye'de anti-emperyalist, anti - kapitalist ve anti Amerikanist mücadeleyi plânlamak, bildiri yayınlamak, miting ve yürüyüş tertiplemek ve her türlü anarşist hareketleri kontrol ve kumanda etmek üzere gerçekte TİP içinde, fakat görünüşte SBF içinde kurulan «Barış Derneği» 15 derneğin birleşmesi ile **«Türkiye anti-emperyalist Milli Cephesi»** teşekkül ettirilmiştir. Bu kuruluş ilk defa 12 Kasım 1966 da Amerika aleyhine bir miting tertiplemiş ve bunlardan 10 kişi tevkif edilmiştir.

Prag'da alınan bu kararların yanısıra, Rus Tass Ajansı vasıtasıyla, solcu ve komünistlere gönderilen talimatlardan da kısaca bahsedelim.

13 Ocak 1970 yılında Moskova'da yapılan **«Komünist Partiler Konferansı»**nda alınan kararları Rus Tass Ajansı açıklamış ve ilân etmiştir.

Tass Ajansına göre, Komünist Partiler, demokratik memleketlerdeki sol teşekküller ile temas kuracaklar, komünizm yasak olduğu memleketlerdeki sol teşekküller de, komünist partiler gibi çalışacaklardır. Tass, bu konudaki açıklamasını şu şekilde yapmıştır : (101)

«Komünist idarecileri» teklif etmiş oldukları Avrupa Güvenlik sistemine taraftar kazanılması için müşterek ça-

(101) Bugün Gazetesi : 18 Ocak 1970

lışmak lâzımdır. Her memlekette; varsa komünist partiler, komünist partiler yasaklanmışsa sosyal demokratlar, sol teşekküller, sosyalist dernekler, sol eğilimli münevverler, Moskova Konferansı kararları istikametinde çalışmalıdırlar.»

Bu talimatın yanısıra, bütün dünyada yankılar uyandıran yeni bir talimat daha ele geçmiş ve bu talimat, Moskova'dan hususi olarak **«TÜRKİYE DEVRİMCİ GENÇLİK FEDERASYONU»** na gönderilmiştir. Şimdi özel olarak gönderilen bu mektubu beraberce okuyalım : (102)

Modkova'dan gelen talimat aynen şöyle:

«SOVYETLER BİRLİĞİ GENÇLİK ÖRGÜTLERİ KOMİTESİ VE SOVYETLER BİRLİĞİ ÖĞRENCİ KONSEYİNİN BİLDİRİSİ»

«Sovyetler Birliği Gençleri ve Kızları, Amerikan emperyalizminin yeni bir hainane saldırısını büyük bir infialle öğrenmiş bulunuyor.»

Diye devam eden yazı, Amerika'nın Kamboçya harekâtını canavarca bir tecavüz olarak vasıflandırdıktan sonra, ilerici (103) halklara yapılan bu hareketi takbih ederek, diyor ki;

«Kamboçya halkının bu zor günlerinde Sovyet gençleri ve kızları, Khmer halkı ile gençliğinin Kamboçya'nın tarafsız ve bağımsız hükümranlığı ve toprak bütünlüğü için vermekte olduğu bir mücadelede kendilerini desteklediklerini ilân ederler.

Beyaz Saray'da ve Pentagon'da itina ile hazırlanan bu iğrenç tecavüz, bütün barışsever milletlere karşı doğrudan doğruya bir tehdittir.

Biz dünyanın bütün ilerici gençliğini, bu Amerikan saldırısını kınamak için, kütle halinde kampanya açmağa dâvet ediyoruz. Kamboçya'dan elinizi çekiniz.»

Bu talimatın yanısıra, diğer talimatlara göre hareket

---

(102) Bizim Anadolu Gazetesi : 16 Mayıs 1970

(103) Bilindiği gibi: Moskova ve Kızıl Çin, solcu ve komünstleri «İLERİCİ» olarak hitap eder.

eden solcu ve komünistler, devamlı Vietnam'la ilgili haberler vermişler ve «Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu»nun Vietnam için neşrettiği bütün bildirler de bu talimatın ışığı altında kaleme alınmıştır.

Moskova'nın Türkiye'deki solcu ve komünistlere vermiş olduğu talimatlar tabii bu kadar değil, Türkiye Gizli Komünist Partisi Genel Sekreteri Yakup Demir'in (Zeki Baştımar) Türkiye'de vuku bulan bütün olaylarla bizzat ilgilenmiş ve devamlı suretle talimat vermiştir.

Burada bir hususu daha belirtmek gerekir ki, bugün Türkiye'de vuku bulan bütün anarşik olaylardan Moskova'nın haberi ve ilişkisi vardır. Ve bu durum, bugün için daha şiddetiyle devam etmektedir.

TÜRKİYE'DE NE KADAR KOMÜNİST VAR?

Bugün Türkiye'de faaliyet gösteren komünistlerin miktarları kat'i olarak bilinmemesine rağmen, geniş bir yekün tuttuğu muhakkaktır. Bu sebeble Türkiye'deki komünistler yalnız mahkûm olanlar değildir. Müseccel bir komünisti tanımak ve onu kontrol etmek mümkündür. Fakat sosyalizm perdesi arkasında faaliyet gösteren ve Atatürkçülük kisvesi arkasına gizlenen bir komünisti kontrol etmek çok zordur. Çünkü bunları bazıları şair, bazıları artist, bazıları yazar, bazıları politikacı, bazıları öğretmen, bazılarıda öğretim üyeleridir. Bunlar her kalıba girerler ve umumi efkâra bir nev'i masumane görünürler. Masum bir vatandaşı yukarıda bahsettiğimiz kimselerden birini, bu adam komünisttir, veya bu adam vatan hainidir dediğimiz zaman, hadi canım sende siz önünüze gelene komünist diyorsunuz veya komünistlikle damgalıyorsunuz, derlerdi. Adam müseccel komünisttir ve bu adam yazardır, fakirliği, işsizliği ve sefaleti ele aır, bunu okuyan masum vatandaşa karşı aynı yazar, biz bu konuları ele aldığımız için bizlere komünist diyorlar, hâlbuki biz gerçekleri yazıyor ve bunları dile getiriyoruz der.

İşsizliği, fakirliği, sefaleti dile getirmek ne komünistliktir ve ne de vatan hainliğidir. Yalnız bu konuları ele alışlarda farklar yazarına göre çok değişir. Solcu ve komünist bir yazar bu mevzuları kasti olarak ele alır ve işler. Onun bu mevzuları işlemekteki kastı, etrafına adam toplamak ve komünizme zemin hazırlamaktır. Ona göre, bahsettiği konuları izale edecek yegane yol sosyaizmdir. Yani komünizm-

dir. Çünkü dünyanın her yerinde komünizmin metodları aynıdır.

Bugün Türkiye'de sicilli komünistleri «Eski Tüfek» olarak adlandırılan komünistler, yıllarca Moskova'ya hizmet etmişler ve Moskova'nın emrinde bulunmuşlardır.

1962 yılında Doğan Avcıoğlu'nun «Yön» dergisinde neşrettiği «MİLLİ KURTULUŞ CEPHESİ» programının neşrine kadar, katıksız Moskova'ya bağlı olan solcu ve komünistler, bu programın ilânından sonra bünye içinde çeşitli filizlenmeler olmuş ve bu filizlenmeler 1965 yılından sonra su yüzüne çıkmıştır.

Komünistler arasında henüz bölünmeler olmadan önce «TİME» dergisi, Moskova ve Kızıl Çin'e bağlı dünya komünistlerinin miktarlarını iki ayrı haritada bildirmiş ve bunları neşretmiştir. (104)

«TİME» dergisine göre Türkiye'de Moskova'ya bağlı komünistlerin sayısı bin adettir. Tabii bu rakamın içine diğer komünistler alınmamış, yalnız Moskova'ya direk olarak bağlı olanların miktarları belirtilmiştir. Burada rakamlar ne olursa olsun solcu ve komünistlerin faaliyetlerini ve meydana getirdikleri olayları dikkatle tetkik edersek, rakamların daha yüksekte olduğu meydana çıkar.

Bu arada ikinci bir harita yayınlayan «TİME» Dergisi, 12 Haziran 1969 yılında Moskova'da yapılan (Komünist Partiler Zirve Konferansı)na katılan dünya milletlerinin konferansa katılma oranını belirtmiş ve bunların hangi kutba bağlı olduklarını yazmıştır. (105)

«— «TİME» dergisine göre, dünyada mevcut 88 komünist partisine 45.200.000 üye kayıtlıdır. (Bunun içinde Rusya, Kızıl Çin ve diğer komünist peyk devletleri dahildir.)

88 Komünist Partisinden iktidarda olan 14 dür. Bunlar Rusya, Kızıl Çin, Arnavutluk, Bulgaristan, Küba, Çekoslovakya, Doğu Almanya, Macaristan, Kuzey Kore, Dış

---

(104) «TİME» Dergisi : 13 Kasım 1964 Sayfa - 25
(105) Cumhuriyet Gazetesi : 13 Haziran 1969

Moğolistan, Polonya, Romanya, Kuzey Vietnam, Yugoslavya.

Dünyada bulunan 88 Komünist Partisinin 14'ü iktidarda, 35'i ise muhalefettedir. Bunun yanısıra 39'u ise kanun dışıdır.

88 Komünist Partisinin 39'u Moskova'ya 5'i Pekin'e bağlıdır. Bunun dışında 30'u bölünmüş ve diğer 14'ü de bağımsızdır. Moskova Zirve Konferansına 67 delege ve 2 gözlemci katılmıştır.

«TİME» dergisinin neşrettiği cetvele göre konferansa Türkiye Komünist Partisi de iştirak etmiş ve Türkiye Komünist Partisine kayıtlı üye sayısının da 1250 adet olduğu bildirilmiştir.»

Bu duruma göre aynı derginin 1964 yılında neşrettiği rakama göre, beş yılda Türkiye Gizli Komünist Partisine 250 kişi resmen katılmış bulunmaktadır.

1951 yılından 1960 yılına kadar geçen 9 yıllık süre TKP'nin en hareketsiz, ölü devresidir. Cezaevlerinde ve sürgünde olanların dışında kalanlar, tam bir sükûnete gömülmüşler; faaliyet daha ziyade aydın çevrelerde edebi hareketler olarak sınırlanmıştır.

1957 yıına kadar solla ilışkin tek olay Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın başarısız (Vatan Partisi) denemesidir. Diğer taraftan, CHP. liderinin ortaya attığı «GÜÇ BİRLİĞİ» tezi solcularda bir kıpırdanmaya sebeb olmuş; meselâ, «ULUS» gazetesine bir düzineyi aşkın solcu ve komünist sızmıştır.

Meselâ; Mihri Belli'nin en mutemet adamlarından biri Muzaffer Erdost «ULUS» gazetesinin aktif elemanları arasındaydı. Naci Sadullah Daniş, Cengiz Vurgeç takma adıyla; Suat Taşer, Reşat Taus müstearı ile; NEJAT ÖZGÜN, Adnan Ufuk imzası ile; AZİZ NESİN, açık ismiyle; «ULUS»

gazetesinde yaılar yazıyorlar; gazetenin yazıişleri müdürlüğünü de aşırı sol sempatizanlarından İHSAN ADA yapıyordu.

O günlerde, diğer muhalefet partilerine de aşırı solcular sızmış kilit mevkilerini ele geçirmişlerdi. Meselâ, Niyazi Ağırnaslı, Faiz Turhan gibi bilinen isimler «Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi»nde söz sahibi olmuşlardı:

Türk Solu'nun gelişmesine müsait zemin 27 Mayıs 1960 İhtilâlinden sonra başlamış ve bugünkü ortam meydana gelmiştir.

Türk Solu, 1960—1965 yılları arasında en parlak idealist heyacanlı devresini yaşamış ve bu süre içinde, profesyonel komünistlerin, solun temsilcisi TİP'in stratejik tezini, ilkin «Yön» dergisinde eleştirmeye başlaması; fikir plânında geniş bir tartışmanın açılmasına sebeb olmuştur. Tartışmanın temel nedeni, Türkiye Komünist Partisi (TKP) liderliği idi. Fakat bu. militanlarca TKP'nin yurt dışı lideri Zeki Baştımar'a bağlı kanadın stratejisini eleştirme şeklinde ortaya atıldı. «Yön» dergisi yayınladığı sürece, belli bir fikri seviyeyi muhafaza etti.

Atatürk'e karşı, Lenin ve Stalin tarafından hazırlanan komünizm ihtilâlinden günümüze kadar olan devreler içinde Rusya; son Türk devletini yıkmak ve onbin yıllık Türk tarihini yok etmek için, satın aldığı komünistler vasıtası ile, devamlı olarak komünizm ihtilâlini gerçekleştirmeğe çalışmış ve her yola başvurmuştur.

Her devrede başları ezilen komünistler, 27 Mayıs ihtilâlinden sonra filizlenmişler, çeşltli yollardan nüveler teşkil ederek, 1965 yılına kadar toparlanmışlardır.

1965 seçimlerinden sonra, iktidar hırsı içinde bulunan bazı partilerden de istifade etmesini bilen komünistler, bu partilerin desteği ile vurucu kuvvet meydana getirerek, gerillâ hareketine girişmişlerdlr.

Moskova ve Kızıl Çin'e bağlı grupların, müştereken meydana getirdikleri anarşizm hareketleri, yukarıdaki partiler tarafından alkışlanmış, yardım görmüş ve böylece, günümüze kadar gelinmiştir.

Bundan böyle, milletçe, komünizme karşı daha çok müteyakkız olmak ve büyük Atatürk'ün Türk milletine verdiği emri unutmamak gerekmektedir.

«ŞURASI UNUTULMAMALIDIR Kİ; TÜRK ÂLEMİNİN EN BÜYÜK DÜŞMANI KOMÜNİSTLİKTİR. HER GÖRÜLDÜĞÜ YERDE EZİLMELİ!...»

30 TL.